

Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

► **B** EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2000/60/EÜ,
23. oktoober 2000,
millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik
(EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
► <u>M1</u>	Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus nr 2455/2001/EÜ, 20. november 2001	L 331	1	15.12.2001
► <u>M2</u>	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/32/EÜ, 11. märts 2008	L 81	60	20.3.2008
► <u>M3</u>	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/105/EÜ, 16. detsember 2008	L 348	84	24.12.2008

**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV
2000/60/EÜ,**

23. oktoober 2000,

millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 175 lõiget 1,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ⁽²⁾

võttes arvesse regioonide komitee arvamust, ⁽³⁾

toimides asutamislepingu ⁽⁴⁾ artiklis 251 ettenähtud menetluse kohaselt vastavalt lepituskomisjonis 18. juulil 2000 heaks kiidetud ühistekstile

ning arvestades järgmist:

- (1) Vesi ei ole tavaline kaup, vaid pigem pärand, mida tuleb hoida, kaitsta ja sellisena käsitleda.
- (2) Ühenduse veepoliitika-alasel ministrite seminaril 1988. aastal Frankfurdis tehtud otsused rõhutasid vajadust ökoloogilist kvaliteeti käsitlevate ühenduse õigusaktide järele. Oma 28. juuni 1988. aasta resolutsioonis ⁽⁵⁾ palus nõukogu komisjonil esitada ettepanekud ühenduse pinnavee ökoloogilise kvaliteedi parandamiseks.
- (3) 1991. aastal Haagis peetud põhjavee-alase ministrite seminari deklaratsioon tunnistas vajadust võtta meetmeid, et vältida magevee kvaliteedi ja kvantiteedi pikemaajalist alanemist, ning kutsus üles rakendama aastaks 2000 tegevusprogrammi mageveevarude säästvaks majandamiseks ja kaitseks. Oma 25. veebruari 1992. aasta resolutsioonis ⁽⁶⁾ ja 20. veebruari 1995. aasta ⁽⁷⁾ resolutsioonis taotles nõukogu põhjavee-alase tegevusprogrammi algatamist ning põhjavee kaitset teatavatest ohtlikest ainetest lähtuva reostuse eest käsitleva nõukogu 17. detsembri 1979. aasta direktiivi 80/68/EMÜ ⁽⁸⁾ uuesti läbivaatamist osana üldisest mageveekaitsepoliitikast.
- (4) Üha kasvav tarve saada igal otstarbel piisavas koguses heakvaliteedilist vett seab ühenduse veevarud üha tugevneva surve alla. 10. novembril 1995 esitas Euroopa Keskkonnaagentuur oma aruandes "Keskkond Euroopa Liidus — 1995" keskkonnaseisundi ajakohastatud ülevaate, mis kinnitas vajadust võtta meetmeid ühenduse veevarude kaitseks nii kvaliteedi kui kvantiteedi osas.

⁽¹⁾ EÜT C 184, 17.6.1997, lk 20, EÜT C 16, 20.1.1998, lk 14 ja EÜT C 108, 7.4.1998, lk 94.

⁽²⁾ EÜT C 355, 21.11.1997, lk 83.

⁽³⁾ EÜT C 180, 11.6.1998, lk 38.

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi 11. veebruari 1999. aasta aramus (EÜT C 150, 28.5.1999, lk 419), kinnitatud 16. septembril 1999, ja nõukogu 22. oktoobri 1999. aasta ühine seisukoht (EÜT C 343, 30.11.1999, lk 1). Euroopa Parlamendi 7. septembri 2000. aasta otsus ja nõukogu 14. septembri 2000. aasta otsus.

⁽⁵⁾ EÜT C 209, 9.8.1988, lk 3.

⁽⁶⁾ EÜT C 59, 6.3.1992, lk 2.

⁽⁷⁾ EÜT C 49, 28.2.1995, lk 1.

⁽⁸⁾ EÜT L 20, 26.1.1980, lk 43. Direktiivi on muudetud direktiiviga 91/692/EMÜ (EÜT L 377, 31.12.1991, lk 48).

▼B

- (5) 18. detsembril 1995 võttis nõukogu vastu otsused, milles nõuti muu hulgas raamdirektiivi koostamist, mis määraks kindlaks säästva veepoliitika põhiprintsiibid Euroopa Liidus, ning kutsuti komisjoni ettepanekut tegema.
- (6) 21. veebruaril 1996 võttis komisjon vastu teatise Euroopa Parlamendile ja nõukogule Euroopa Ühenduse veepoliitika kohta, milles sätestati ühenduse veepoliitika põhimõtted.
- (7) 9. septembril 1996 esitas komisjon ettepaneku põhjavee integreeritud kaitse ja majandamise alast tegevusprogrammi käsitleva Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsuse kohta.⁽¹⁾ Selles ettepanekus osutas komisjon vajadusele kehtestada magevee võtmise reguleerimise ning magevee kvaliteedi ja kvantiteedi seire kord.
- (8) 29. mail 1995 võttis komisjon vastu teatise Euroopa Parlamendile ja nõukogule märgalade ratsionaalse kasutuse ja kaitse kohta, milles tunnustati nende tähtsat osa veevarude kaitses.
- (9) On vaja välja töötada ühenduse integreeritud veepoliitika.
- (10) Nõukogu esitas 25. juunil 1996, regioonide komitee 19. septembril 1996, majandus- ja sotsiaalkomitee 26. septembril 1996 ning Euroopa Parlament 23. oktoobril 1996 komisjonile taotluse teha ettepanek nõukogu direktiivi kohta, millega kehtestataks Euroopa veepoliitika raamistik.
- (11) Vastavalt asutamislepingu artikli 174 sätetele peab ühenduse keskkonnapoliitika kaasa aitama keskkonnakvaliteedi säilitamisele, kaitsele ja parandamisele ning loodusressursside kaalutletud ja mõistlikule kasutamisele ning rajanema ettevaatusprintsiiibil ning põhimõtetel, et tuleb võtta ennetusmeetmeid, et keskkonnakahjustus tuleb heastada eeskätt kahjustuse kohas ning et saastaja peab maksma.
- (12) Asutamislepingu artikli 174 kohaselt peab ühendus oma keskkonnapoliitikat ette valmistades arvesse võtma kättesaadavaid teaduslikke ja tehnilisi andmeid, ühenduse eri piirkondade keskkonnaningimusi ning ühenduse kui terviku majanduslikku ja sotsiaalset arengut ja tema piirkondade tasakaalustatud arengut, aga ka meetme võtmise või võtmata jätmise potentsiaalseid tulusid ja kulusid.
- (13) Ühenduses on erinevaid tingimusi ja vajadusi, mis nõuavad erinevaid lahendusi. Seda mitmekesisust tuleks arvesse võtta, kui kavandatakse ja viiakse ellu meetmeid vee kaitse ja säästva kasutuse tagamiseks vesikonna piires; otsused tuleks teha võimalikult lähedal kohale, kus vett kahjustatakse või kasutatakse. Eelistada tuleks liikmesriikide esitatud meetmeprogramme, mis on kohandatud piirkondlikele ja kohalikele tingimustele.
- (14) Käesoleva direktiivi edu sõltub tihedast koostööst ning järjekindlastest meetmetest ühenduse, liikmesriigi ja kohalikul tasandil, aga ka teabest, konsulteerimisest ja üldsuse, sealhulgas kasutajate kaasamisest.
- (15) Veevarustus kujutab endast üldistes huvides olevat teenust, nagu see on määratletud Euroopa komisjoni teatistes üldistes huvides olevate teenuste kohta⁽²⁾.
- (16) Vee kaitse ja säästev majandamine on vaja tugevamalt integreerida muude ühenduse tegevuspoliitika valdkondadega, nagu energia, transport, põllumajandus, kalandus, regionaalpoliitika ja turism. Käesolev direktiiv peaks panema aluse jätkuvale dialoogile ja strateegia väljatöötamisele tegevuspoliitika valdkondade edasise integreerimise alal. Käesolev direktiiv võib anda ka olulise panuse muudesse liikmesriikidevahelise koostöö valdkon-

⁽¹⁾ EÜT C 355, 25.11.1996, lk 1.

⁽²⁾ EÜT C 281, 26.9.1996, lk 3.

▼B

dadesse, muu hulgas Euroopa ruumi arenguplaani (*European spatial development perspective* — ESDP).

- (17) Tõhus ja järjekindel veepoliitika peab arvestama ranniku- ja jõesuudmelähedaste või lahtedes või suhteliselt suletud aladel asuvate veeökosüsteemide haavatavust, sest nende tasakaalule avaldab tugevat mõju sissevoolav maismaavesi. Vee seisundi kaitse vesikondades annab majanduslikku kasu, aidates kaasa kalapopulatsioonide, sealhulgas rannikulähedaste kalapopulatsioonide kaitsele.
- (18) Ühenduse veepoliitika nõuab läbipaistvat, tõhusat ja järjekindlat õigusraamistikku. Ühendusel tuleks ette näha ühised põhimõtted ning üldine tegevusraamistik. Käesolev direktiiv peaks ette nägema sellise raamistiku ning kooskõlastama ja integreerima ning kaugemas perspektiivis ka edasi arendama üldisi vee kaitse ja säästva kasutuse põhimõtteid ja struktuure ühenduses vastavalt subsidiaarsusprintsibile.
- (19) Käesoleva direktiivi eesmärgiks on säilitada ja parandada vesikeskkonda ühenduses. See eesmärk puudutab peamiselt asjaomase vee kvaliteeti. Kvantiteedikontroll on vee kvaliteetsuse tagamise kõrvalelement ning seetõttu tuleks kehtestada ka kvantiteedialased meetmed, mille eesmärgiks on tagada kvaliteetne vesi.
- (20) Põhjaveekogumi kvantitatiivne seisund võib avaldada mõju pinnavee ning kõnealuse põhjaveekogumiga seotud maismaa-ökosüsteemide ökoloogilisele kvaliteedile.
- (21) Ühendus ja liikmesriigid on osalised mitmetes rahvusvahelistes lepingutes, mis sisaldavad tähtsaid kohustusi merevee kaitsel saastamise eest, eelkõige Läänemere piirkonna merekeskkonna kaitse konventsioonis, mis kirjutati alla 9. aprillil 1992 Helsingis ja kiideti heaks nõukogu otsusega 94/157/EÜ, ⁽¹⁾ Kirde-Atlandi merekeskkonna kaitse konventsioonis, mis kirjutati alla 22. septembril 1992 Pariisis ja kiideti heaks nõukogu otsusega 98/249/EÜ, ⁽²⁾ ning Vahemere saaste eest kaitsmise konventsioonis, mis kirjutati alla Barcelonas 16. veebruaril 1976 ning kiideti heaks nõukogu otsusega 77/585/EMÜ, ⁽³⁾ ja selle protokolli Vahemere kaitse kohta maismaalt lähtuva reostuse eest, mis kirjutati alla 17. mail 1980 Ateenas ja kiideti heaks nõukogu otsusega 83/101/EMÜ ⁽⁴⁾. Käesolev direktiiv peab aitama kaasa sellele, et ühendus ja liikmesriigid saaksid nimetatud kohustusi täita.
- (22) Käesolev direktiiv peab aitama kaasa ohtlike ainete heidete järkjärgulisele vähendamisele.
- (23) On vaja ühiseid põhimõtteid, et kooskõlastada liikmesriikide jõupingutusi ühenduse vee kaitsel selle kvantiteedi ja kvaliteedi osas, soodustada säästvat veekasutust, aidata kaasa piiriüleste veeprobleemide lahendamisele, kaitsta veeökosüsteeme ning neist otseselt sõltuvaid maismaaökosüsteeme ja märgalasid ning kaitsta ja arendada ühenduse vee võimalikke kasutusotstarbeid.
- (24) Kvaliteetne vesi aitab kaasa elanikkonna joogiveevarude tagamisele.
- (25) Tuleks kehtestada vee seisundi kvaliteedialased ning, kui see on keskkonnakaitseks vajalik, ka kvantiteedialased ühismääratlused. Tuleks kehtestada keskkonnavalased eesmärgid tagamaks, et ühenduse kõikides osades saavutatakse pinnavee ja põhjavee hea seisund ning et ühenduse tasandil hoitaks ära vee seisundi halvenemine.

⁽¹⁾ EÜT L 73, 16.3.1994, lk 19.

⁽²⁾ EÜT L 104, 3.4.1998, lk 1.

⁽³⁾ EÜT L 240, 19.9.1977, lk 1.

⁽⁴⁾ EÜT L 67, 12.3.1983, lk 1.

▼B

- (26) Liikmesriigid peaksid seadma eesmärgiks saavutada vähemalt vee hea seisund, määrares komplekssete meetmeprogrammide raames kindlaks vajalikud meetmed ning neid rakendades, võttes arvesse ühenduse olemasolevaid nõudeid. Kus vee seisund on juba hea, tuleb seda säilitada. Põhjavee puhul tuleb lisaks hea seisundi nõuetele kindlaks teha iga mis tahes saasteaine kontsentratsiooni olulisem ja jätkuv kasvutendents ning sellele tagasikäik anda.
- (27) Käesoleva direktiivi lõppeesmärk on saavutada prioriteetsete ohtlike ainete kaotamine ning aidata kaasa looduslike ainete loodusliku fooni lähedase kontsentratsiooni saavutamisele merekeskkonnas.
- (28) Pinna- ja põhjaveed on põhimõtteliselt taastuvad loodusvarad; eelkõige nõuab põhjavee hea seisundi tagamise ülesanne varakult meetmete võtmist ning kaitsemeetmete stabiilset ja pikaajalist planeerimist, sest selle moodustumine ja taastumine toimub loomuldas teatava viivitusega. Sellist viivitust vee seisundi paranemises tuleb ajakava koostamisel arvesse võtta, kui kehtestatakse meetmeid põhjavee hea seisundi saavutamiseks ning mis tahes saasteaine kontsentratsiooni olulise ja jätkuva kasvutendentsi tagasipööramiseks.
- (29) Püüdes saavutada käesolevas direktiivis sätestatud eesmärgid ning kehtestades selleks meetmeprogrammi, võib liikmesriik rakendada kõnealust meetmeprogrammi faaside kaupa, et rakenduskuludid hajutada.
- (30) Et tagada käesoleva direktiivi täielik ja järjepidev rakendamine, peavad kõik ajakava pikendamised põhinema kohastel, selgetel ja läbipaistvatel kriteeriumidel ning liikmesriigid peavad neid vesikondade majandamiskavades põhjendama.
- (31) Kui veekogu on inimtegevusest nii mõjutatud või kui selle loomulik seisund on selline, et head seisundit saavutada on võimatu või põhjendamatult kulukas, võib kohaste, selgete ja läbipaistvate kriteeriumide põhjal kehtestada vähem rangeid keskkonnavalaseid eesmärgid ning võtta kõik otstarbekad meetmed, et vältida vee seisundi edasist halvenemist.
- (32) Teatavatel eritingimustel võib olla alust anda vabastus edasise halvenemise ärahoidmise või hea seisundi saavutamise nõudest, kui nende nõuete täitmatajätmine tuleneb ettenägematutest või erakorralistest asjaoludest, eelkõige üleujutustest ja põudadest, või ülekaalukates üldistes huvides olevatest uutest muudatustest pinnaveekogu füüsilistes tunnustes või põhjaveekogumi taseme muutmisest, tingimusel et on võetud kõik otstarbekad meetmed kahjuliku mõju vähendamiseks veekogu seisundile.
- (33) Kõikides vesikondades tuleks püüda vee hea seisundi saavutamise poole, nõnda et samasse ökoloogilisse, hüdroloogilisse ja hüdrogeoloogilisse süsteemi kuuluvat pinnavett ja põhjavett puudutavad meetmed oleksid kooskõlastatud.
- (34) Keskkonnakaitse eesmärkidel on vaja nii pinna- kui põhjavee kvalitatiivne ja kvantitatiivne aspekt omavahel tihedamalt integreerida, võttes arvesse vee loomulikke voolutingimusi veeringes.
- (35) Vesikonnas, kus veekasutus võib avaldada piiriülest mõju, tuleks käesoleva direktiivi alusel kehtestatud keskkonnavalaste eesmärkide saavutamiseks vajalikud nõuded ning eelkõige kõik meetmeprogrammid kooskõlastada kogu valglapiirkonna ulatuses. Vesikondades, mis ulatuvad väljapoole ühendust, peaksid liikmesriigid püüdma tagada kohast kooskõlastatust vastavate kolmandate riikidega. Käesolev direktiiv peaks kaasa aitama ühenduse kohustuste täitmisele, mis tulenevad rahvusvahelistest vee kaitse ja majandamise aladest konventsioonidest, eelkõige ÜRO

▼B

piiriüleste vooluveekogude ja rahvusvaheliste järvede kaitse ja kasutuse konventsioonist, mis on kiidetud heaks nõukogu otsusega 95/308/EÜ, ⁽¹⁾ ning kõikidest järgnenud lepingutest selle rakendamise kohta.

- (36) On vaja teha analüüse vesikonna tunnuste ja inimtegevuse mõju kohta, aga ka analüüsida veekasutust majanduslikust küljest. Liikmesriigid peaksid ühenduse kõikides osades vee seisundi arengut süstemaatiliselt ja võrreldaval alusel jälgima. Seda teavet on vaja, et liikmesriikidel oleks kindel alus käesoleva direktiivi alusel kehtestatud eesmärkide saavutamisele suunatud meetmeprogrammide väljatöötamiseks.
- (37) Liikmesriigid peaksid kindlaks määrama joogivee võtmiseks mõeldud veed ning tagama olmevee kvaliteeti käsitleva nõukogu 15. juuli 1980. aasta direktiivi 80/778/EMÜ ⁽²⁾ täitmise.
- (38) Meetmeprogrammide osana võib liikmesriikidel olla kohane kasutada majanduslikke vahendeid. Veevarustusteenuste kulude, sealhulgas vesikeskkonnale tekitatud kahju või negatiivse mõjuga seonduvate keskkonnanalaste ja ressursikulude katmise põhimõtet tuleks arvestada eelkõige vastavalt põhimõttele, et saastaja maksab. Selleks on vajalik veevarustusteenuste majandusanalüüs, mis põhineb vee nõudmise ja pakkumise pikaajalisel prognoosil valglapiirkonnas.
- (39) On vaja ära hoida ja vähendada vee juhusliku reostumise juhtude mõju. Sellesisulised meetmed tuleks lisada meetmeprogrammi.
- (40) Reostuse vältimise ja kontrolli osas peaks ühenduse veepoliitika põhinema kombineeritud lähenemisviisil, mille puhul reostus likvideeritakse selle tekkekohas heite piirväärtuste ning keskkonnakvaliteedi standardite kehtestamise teel.
- (41) Vee kvantiteedi osas tuleks sätestada üldpõhimõtted veevõtu ja vee tõkestamise piiramiseks, et tagada sellest mõjutatud veesüsteemide keskkondlik järjepidevus.
- (42) Ühenduse õigusaktides tuleks miinimumnõuetena sätestada ühised keskkonnakvaliteedi standardid ja teatavate saasteainerühmade või -liikide heite piirväärtused. Tuleks tagada selliste standardite vastuvõtmise kord ühenduse tasandil.
- (43) Prioriteetsete ohtlike ainete vettejuhtimisest, -paiskumisest või kaost tulenev reostus tuleb lõpetada või järk-järgult kõrvaldada. Euroopa Parlament ja nõukogu peaksid komisjoni ettepaneku põhjal kokku leppima, milliseid aineid käsitletakse nende meetmete suhtes prioriteetsetena ja milliseid erimeetmeid tuleb võtta nendest ainetest tuleneva veereostuse vastu, võttes arvesse kõiki olulisemaid reostusallikaid ning leides kontrollimeetmete tasuva ja proportsionaalse taseme ja kombinatsiooni.
- (44) Prioriteetsete ohtlike ainete kindlakstegemisel tuleks silmas pidada ettevaatusprintsipi, tuginedes eelkõige toote kõigi võimalike kahjulike mõjude kindlakstegemisele ja teaduslikule riskihinnangule.
- (45) Liikmesriigid peaksid vastu võtma meetmed, et likvideerida prioriteetsetest ainetest tulenev pinnavee reostus ning järk-järgult vähendada muudest ainetest põhjustatud reostust, mis ei laseks muidu liikmesriikidel pinnaveekogude suhtes kehtestatud eesmärgi saavutada.
- (46) Et tagada üldsuse, sealhulgas veekasutajate kaasamine vesikonna majandamiskavade koostamisse ja ajakohastamisse, on vaja enne vajalikke meetmeid käsitlevate lõplike otsuste vastuvõtmist aval-

⁽¹⁾ EÜT L 186, 5.8.1995, lk 42.

⁽²⁾ EÜT L 229, 30.8.1980, lk 11. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 98/83/EÜ (EÜT L 330, 5.12.1998, lk 32).

▼B

dada nõuetekohast teavet kavandatavate meetmete kohta ning anda aru edusammudest nende rakendamisel, pidades silmas üldsuse kaasamist.

- (47) Käesolev direktiiv peaks andma mehhanismi vee seisundi parandamisel tehtavate edusammude ette kerkivate takistustega toimetulemiseks, kui need takistused jäävad väljapoole ühenduse veealaste õigusaktide reguleerimisala, eesmärgiga töötada välja kohased ühenduse strateegiad nende ületamiseks.
- (48) Komisjon peaks igal aastal esitama ajakohastatud kava kõigi algatuste kohta, mille kohta ta kavatseb veesektoris ettepanekuid teha.
- (49) Käesoleva direktiivi osana tuleks ette näha tehnilised näitajad, et tagada ühenduses ühtne lähenemisviis. Vee seisundi hindamise kriteeriumid on oluline samm edasi. Teatavate tehniliste elementide kohandamine tehnika arengule ning seire-, proovivõtu- ja analüüsimeetodite standardiseerimine tuleb otsustada komiteemenetluse teel. Et edendada valgapiirkondade iseloomustamise ning vee seisundi hindamise kriteeriumide põhjalikku tundmist ja järjekindlat rakendamist, võib komisjon vastu võtta nende kriteeriumide rakendamise juhised.
- (50) Käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiivile 1999/468/EÜ, ⁽¹⁾ millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise kord.
- (51) Käesoleva direktiivi rakendamine peab saavutama veekaitsetaset, mis on vähemalt samaväärne varasemates õigusaktides ettenähtuga; seetõttu tuleks need õigusaktid pärast käesoleva direktiivi vastavate sätete täielikku rakendamist kehtetuks tunnistada.
- (52) Käesoleva direktiivi sätteid võtavad üle direktiivi 76/464/EMÜ ⁽²⁾ alusel kehtestatud ohtlikest ainetest põhjustatud reostuse kontrolliraamistiku. Seetõttu tuleks nimetatud direktiiv pärast käesoleva direktiivi vastavate sätete täielikku rakendamist kehtetuks tunnistada.
- (53) Tuleks tagada olemasolevate veekaitset käsitlevate keskkonnamaalaste õigusaktide täielik rakendamine ja täitmise tagamine. Käesoleva direktiivi rakendussätete nõuetekohane kohaldamine tuleb tagada ühenduse kõikides osades liikmesriikide õigusaktidega ette nähtud asjakohaste sanktsioonide kaudu. Need sanktsioonid peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Eesmärk

Käesoleva direktiivi eesmärk on kehtestada maismaa pinnavee, üleminekuvee, rannikuvee ja põhjavee kaitse raamistik, mis:

- a) hoiab ära veeökosüsteemide ning oma veevajaduse osas otseselt veeökosüsteemidest sõltuvate maismaaökosüsteemide ja märgalade seisundi halvenemist ning kaitseb ja parandab nende seisundit;
- b) edendab säästvat veekasutust, mis põhineb kättesaadavate veeressurside pikaajalisel kaitasel;
- c) seab eesmärgiks vesikeskkonna tugevdatud kaitse ja parandamise, muuhulgas erimeetmete kaudu prioriteetsete ainete vettejuhtimise,

⁽¹⁾ EÜT C 184, 17.7.1999, lk 23.

⁽²⁾ EÜT L 129, 18.5.1976, lk 23. Direktiivi on muudetud direktiiviga 91/692/EMÜ (EÜT L 377, 31.12.1991, lk 48).

▼B

heidete ja kao järkjärguliseks vähendamiseks ning prioriteetsete ohtlike ainete vettejuhtimise, heidete ja kao lõpetamiseks või järkjärguliseks kõrvaldamiseks;

d) tagab põhjavee reostuse järkjärgulise vähendamise ja hoiab ära selle edasise reostuse ning

e) aitab kaasa üleujutuste ja põudade mõju leevendamisele

ning seeläbi aitab:

— tagada piisavad kvaliteetse pinna- ja põhjavee varud, mida on vaja püsivaks, tasakaalustatud ja õiglaseks veekasutuseks,

— oluliselt vähendada põhjavee reostust,

— kaitsta territoriaalvesi ja mereakvatooriumi ning

— saavutada vastavate rahvusvaheliste lepingute, sealhulgas merekeskkonna reostuse ärahoidmiseks ja likvideerimiseks sõlmitud lepingute eesmärgi artikli 16 lõike 3 alusel võetud ühenduse meetmete kaudu, et lõpetada või järk-järgult kõrvaldada prioriteetsete ohtlike ainete vettejuhtimine, heited või kadu lõppeesmärgiga saavutada merekeskkonnas looduslike ainete puhul nende loodusliku fooni lähedane ning sünteetiliste ainete puhul nullilähedane kontsentratsioon.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) pinnavesi — maismaavesi, välja arvatud põhjavesi, üleminekuvesi ja rannikuvesi, välja arvatud keemilise seisundi osas, mis puhul on hõlmatud ka territoriaalvesi;
- 2) põhjavesi — kogu vesi, mis asub maapinna all küllastusvööndis ja on otseses kokkupuutes pinnase või aluspinnasega;
- 3) maismaavesi — kogu seisev või voolav vesi maapinnal ning kogu põhjavesi maismaa pool lähtejoont, millest mõõdetakse territoriaalvete laiust;
- 4) jõgi — maismaaveekogu, mis voolab peamiselt maapinnal, kuid võib osal oma jooksust voolata ka maa all;
- 5) järv — seisev maismaaveekogu;
- 6) üleminekuvesi — pinnaveekogu jõesuudme läheduses, mis on osaliselt soolane oma läheduse tõttu rannikuvetele, kuid millele mageveevool avaldab olulist mõju;
- 7) rannikuvesi — pinnavesi maismaa pool joont, mille iga punkt on ühe meremiili kaugusel mere pool lähimast punktist lähtejoonel, millest mõõdetakse territoriaalvete laiust, ulatudes vajaduse korral kuni üleminekuvete välispiirini;
- 8) tehisveekogu — inimtegevuse tulemusena tekkinud pinnaveekogu;
- 9) oluliselt muudetud veekogu — pinnaveekogu, mis inimtegevuse põhjustatud füüsiliste muudatuste tagajärjel on oma iseloomult liikmesriigi poolt vastavalt II lisa sätetele antud määratluse järgi oluliselt muutunud;
- 10) pinnaveekogu — eraldiseisev ja oluline pinnaveekogum, nagu näiteks järv, veehoidla, oja, jõgi või kanal, samuti oja, jõe või kanali osa, üleminekuvesi või rannikuveelõik;
- 11) põhjaveekiht — üks või mitu maa-alust kivimikihti või muud geoloogilist kihti, mis on piisavalt poorsed ja läbilaskvad, et põhjavesi saaks seal märkimisväärses ulatuses voolata või sealt saaks olulises koguses põhjavett võtta;

▼B

- 12) põhjaveekogum — piiritletav põhjaveekogum põhjaveekihis või -kihtides;
- 13) vesikond — maa-ala, millelt kogu äravoolav pinnavesi voolab ojade, jõgede ja mõnikord ka järvede kaudu merre ühe jõesuudme või delta kaudu;
- 14) alamvesikond — maismaapiirkond, millelt kogu äravoolav pinnavesi voolab ojade, jõgede ja mõnikord ka järvede kaudu ühte konkreetse punkti vooluteel (tavaliselt järve või jõgede ühine-miskohta);
- 15) valglapiirkond — maa- või mereala, mis koosneb ühest või mitmest kõrvutiasetsevast vesikonnast koos nendega seotud põhjavee ja rannikuveega, mida artikli 3 lõike 1 alusel käsitatakse vesikondade majandamise põhiüksusena;
- 16) pädev asutus — artikli 3 lõikes 2 või 3 nimetatud asutus või asutused;
- 17) pinnavee seisund — üldmõiste, mis tähistab pinnaveekogu seisundit, mis määratakse kindlaks tema ökoloogilise või keemilise seisundi põhjal, olenevalt sellest, kumb on halvem;
- 18) pinnavee hea seisund — seisund, mille pinnaveekogu on saavutanud, kui nii selle ökoloogiline kui ka keemiline seisund on vähemalt "hea";
- 19) põhjavee seisund — üldmõiste, mis tähistab põhjaveekogumi seisundit, mis määratakse kindlaks tema kvantitatiivse või keemilise seisundi põhjal, olenevalt sellest, kumb on halvem;
- 20) põhjavee hea seisund — seisund, mille põhjaveekogum on saavutanud, kui nii selle kvantitatiivne kui ka keemiline seisund on vähemalt "hea";
- 21) ökoloogiline seisund — mõiste, mis tähistab veeökosüsteemide struktuuri ja funktsioneerimise kvaliteeti pinnavee puhul vastavalt V lisas toodud liigitusele;
- 22) hea ökoloogiline seisund — pinnaveekogu seisund, mis on selliseks liigitatud vastavalt V lisale;
- 23) hea ökoloogiline potentsiaal — oluliselt muudetud veekogu või tehisveekogu seisund, mis on selliseks liigitatud vastavalt V lisale;
- 24) pinnavee hea keemiline seisund — keemiline seisund, mis peab vastama pinnavee jaoks artikli 4 lõike 1 punktis a kindlaks määratud keskkonnavaliteedi eesmärkidele, see tähendab keemiline seisund, mille saavutab pinnaveekogu, milles saasteainete kontsentratsioon ei ületa IX lisas ning artikli 16 lõike 7 ja muude ühenduse tasandil keskkonnavaliteedi standardeid kehtestavate asjakohaste ühenduse õigusaktide alusel ette nähtud keskkonnavaliteedi standardeid;
- 25) põhjavee hea keemiline seisund — põhjaveekogumi keemiline seisund, mis vastab V lisa tabelis 2.3.2 sätestatud tingimustele;
- 26) kvantitatiivne seisund — mõiste, mis näitab, millisel määral põhjaveekogumile avaldab mõju otsene ja kaudne veevõtt;
- 27) tegelik põhjaveeressurss — põhjaveekogumi keskmine pikaajaline aastane tootumismäär, millest on lahutatud pikaajaline aastane vooluhulk, mis on vajalik sellega seotud pinnavee artiklis 4 osutatud ökoloogilise kvaliteedi alaste eesmärkide saavutamiseks, sellise vee ökoloogilise seisundi olulise halvenemise ärahoidmiseks ja sellega seotud maismaaökosüsteemide olulise kahjustumise ärahoidmiseks;
- 28) hea kvantitatiivne seisund — V lisa tabelis 2.1.2 määratletud seisund;

▼B

- 29) ohtlikud ained — ained või ainerühmad, mis on toksilised, püsivad ja võivad bioakumuleeruda ning muud ained või ainerühmad, mis annavad alust samal määral muret tunda;
- 30) prioriteetsed ained — artikli 16 lõike 2 kohaselt kindlaksmääratud ning X lisas loetletud ained. Nende hulka kuuluvad *prioriteetsed ohtlikud ained* — artikli 16 lõigete 3 ja 6 kohaselt kindlaksmääratud ained, mille suhtes on vaja meetmeid võtta vastavalt artikli 16 lõigetele 1 ja 8;
- 31) saasteaine — mis tahes aine, mis võib põhjustada reostust, eelkõige VIII lisas loetletud ained;
- 32) otseheide põhjavette — saasteainete heide põhjavette ilma pinna-
sest või aluspinnasest läbi nõrgumata;
- 33) reostus — inimtegevuse tulemusena ainete või soojuse otsene või kaudne õhku, vette või maasse viimine, mis võib osutuda kahjulikuks inimeste tervisele või veeökosüsteemide või veeökosüsteemidest otseselt sõltuvate maismaaökosüsteemide kvaliteedile, põhjustab kahju materiaalsele varale või raskendab või takistab keskkonna kasutamist puhkeaja veetmiseks või muul seaduslikul otstarbel;
- 34) keskkonnavalasid eesmärgid — artiklis 4 sätestatud eesmärgid;
- 35) keskkonnakvaliteedi standard — teatava saasteaine või saasteaineterühma kontsentratsioon vees, settes või biootas, mida ei tohiks inimeste tervise ja keskkonna kaitsmise huvides ületada;
- 36) kombineeritud lähenemisviis — heidete pinnavette juhtimise kontrollimine vastavalt artiklis 10 esitatud lähenemisviisile;
- 37) olmevesi — sama tähendus nagu direktiivis 80/778/EMÜ, viimati muudetud direktiiviga 98/83/EÜ;
- 38) veevarustusteenused — kõik järgmised kodumajapidamistele, avalikele asutustele või majandustegevuseks osutatavad teenused:
 - a) pinna- või põhjavee võtmine, vee tõkestamine, tagavaraks varumine, töötlemine ja jagamine,
 - b) seadmed heitvete kogumiseks ja puhastamiseks ning seejärel pinnavette juhtimiseks;
- 39) veekasutus — veevarustusteenused koos kõigi muude artiklis 5 ja II lisas nimetatud toimingutega, mis avaldavad vee seisundile olulist mõju.

Seda mõistet kasutatakse artikli 1 kohaldamisel ning artikli 5 ja III lisa punkti b kohaselt tehtud majandusanalüüsi puhul;
- 40) heite piirväärtused — heidete teatavates konkreetsetes parameetrites väljendatud mass, kontsentratsioon ja/või tase, mida ei või ühe või mitme ajavahemiku kestel ületada. Heite piirväärtused võivad ette näha ka teatavate ainerühmade, -liikide või -kategooriate jaoks, eelkõige nende jaoks, mida on nimetatud artiklis 16.

Ainete puhul kohaldatakse heidete piirväärtusi tavaliselt punktis, kus heitmed väljuvad rajatisest, ning nende kindlaksmääramisel ei arvestata lahjenemist. Kaudse vettejuhtimise puhul võib asjaomaste heitveepuhastusrajatiste heidete piirväärtuste kindlaksmääramisel arvesse võtta puhastusseadme mõju, tingimusel et keskkonna kaitseks tagatakse samaväärne tase ja et see ei põhjusta keskkonnas kõrgemat reostusetaset;
- 41) heidete kontroll — kontrollimeetmed, mis nõuavad konkreetseid heidete piiranguid, näiteks heite piirväärtusi, või täpsustab muul viisil piirangud või tingimused heidete mõjule, laadile või muudele omadustele või heidet mõjutavatele tööoludele. Mõiste "heidete kontroll" kasutamist käesolevas direktiivis teiste direktiivide sätete

suhtes ei käsitleta mingil viisil nimetatud sätete ümbertõlgendamisenä.

Artikkel 3

Halduskorralduse koostööstamine valglapiirkondades

1. Liikmesriigid määravad kindlaks oma territooriumil asuvad vesikonnad ning määravad nad käesoleva direktiivi kohaldamiseks üksikute valglapiirkondade koosseisu. Väikesed vesikonnad võib vajaduse korral ühendada suuremate vesikondadega või liita väikeste naabervesikondadega, moodustades niiviisi ühe valglapiirkonna. Kui põhjavesi ei asu täielikult ühe vesikonna piires, tehakse selle ulatus kindlaks ja kõnealune põhjavesi määratakse lähima või kohaseima valglapiirkonna koosseisu. Rannikuveed määratakse kindlaks ja arvatakse ühe või mitme lähima või kohaseima valglapiirkonna koosseisu.

2. Liikmesriigid tagavad igas oma territooriumil asuvas valglapiirkonnas käesoleva direktiivi eeskirjade kohaldamiseks vajaliku halduskorralduse, sealhulgas kohase pädeva asutuse määramise.

3. Liikmesriigid tagavad, et rohkem kui ühe liikmesriigi territooriumil asuv vesikond määratakse rahvusvahelise valglapiirkonna koosseisu. Asjaomaste liikmesriikide taotlusel võtab komisjon meetmeid, et hõlbustada selliste rahvusvaheliste valglapiirkondade koosseisu määramist.

Liikmesriigid tagavad igas oma territooriumil asuvas rahvusvahelise valglapiirkonna osas käesoleva direktiivi eeskirjade kohaldamiseks vajaliku halduskorralduse, sealhulgas kohase pädeva asutuse määramise.

4. Liikmesriigid tagavad, et käesoleva direktiivi nõudeid artikli 4 alusel kehtestatud keskkonnavalaste eesmärkide saavutamiseks ning eelkõige kõiki meetmeprogramme koostööstatakse kogu valglapiirkonna ulatuses. Rahvusvaheliste valglapiirkondade puhul tagavad asjaomased liikmesriigid sellise koostööstamise ühiselt ning võivad selleks kasutada olemasolevaid rahvusvahelistest lepingutest tulenevaid struktuure. Asjaomaste liikmesriikide taotlusel võtab komisjon meetmeid, et hõlbustada meetmeprogrammide kehtestamist.

5. Kui valglapiirkond ulatub väljapoole ühenduse territooriumi, püüavad asjaomased liikmesriigid teha kohast koostööstamistööd vastava kolmanda riigiga, et saavutada käesoleva direktiivi eesmärgid valglapiirkonna kõikides osades. Liikmesriigid tagavad käesoleva direktiivi sätete kohaldamise oma territooriumil.

6. Liikmesriigid võivad käesoleva direktiivi kohaldamisel määrata pädevaks asutuseks olemasoleva siseriikliku või rahvusvahelise asutuse.

7. Liikmesriigid määravad pädeva asutuse artiklis 24 nimetatud kuupäevaks.

8. Liikmesriigid esitavad komisjonile hiljemalt kuus kuud pärast artiklis 24 nimetatud kuupäeva oma pädevate asutuste nimekirja ning kõigi rahvusvaheliste organite pädevate asutuste nimekirja, milles nad on osalised. Iga pädeva asutuse kohta esitatakse I lisas sätestatud teave.

9. Liikmesriigid teavitavad komisjoni kõigist lõikes 8 sätestatud andmetes tehtud muudatustest kolme kuu jooksul pärast muudatuste jõustumist.

Artikkel 4

Keskkonnavalaste eesmärgid

1. Vesikonna majandamiskavas nimetatud meetmeprogrammide elluviimisel:

a) pinnavee puhul

▼B

- i) rakendavad liikmesriigid vajalikke meetmeid, et ära hoida kõigi pinnaveekogude seisundi halvenemine, kui lõigetest 6 ja 7 ei tulene teisiti ning ilma et piirataks lõike 8 kohaldamist;
- ii) kaitsevad, parandavad ja taastavad liikmesriigid kõiki pinnaveekogusid, kui alapunkti iii kohaldamisest tehis- ja oluliselt muudetud veekogude suhtes ei tulene teisiti, eesmärgiga saavutada pinnavee hea seisund hiljemalt 15 aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumist vastavalt V lisa sätetele, järgides seejuures lõike 4 kohaselt kindlaks määratud tähtajapikendusi ja lõigete 5, 6 ja 7 kohaldamist ning ilma et see piiraks lõike 8 kohaldamist;
- iii) kaitsevad ja parandavad liikmesriigid kõiki tehisveekogusid ja oluliselt muudetud veekogusid eesmärgiga saavutada hea ökoloogiline potentsiaal ja pinnavee hea keemiline seisund hiljemalt 15 aasta möödumisel käesoleva direktiivi jõustumisest vastavalt V lisa sätetele, järgides seejuures lõike 4 kohaselt kindlaks määratud tähtajapikendusi ja lõigete 5, 6 ja 7 kohaldamist ning ilma et see piiraks lõike 8 kohaldamist;
- iv) rakendavad liikmesriigid artikli 16 lõigete 1 ja 8 kohaselt vajalikke meetmeid eesmärgiga vähendada järk-järgult prioriteetsetest ainetest tulenevat reostust ning lõpetada või järk-järgult kõrvaldada prioriteetsete ohtlike ainete vettejuhtimine ja kadu,

ilma et see piiraks artiklis 1 osutatud vastavate rahvusvaheliste lepingute kohaldamist asjaomaste poolte suhtes;

b) põhjavee puhul

- i) rakendavad liikmesriigid vajalikke meetmeid saasteainete põhjavekke viimise ärahoidmiseks või piiramiseks ning kõigi põhjaveekogumite seisundi halvenemise ärahoidmiseks, järgides seejuures käesoleva artikli lõikeid 6 ja 7, ilma et see piiraks lõike 8 kohaldamist ning kui artikli 11 lõike 3 punktist j ei tulene teisiti;
- ii) kaitsevad, parandavad ja taastavad liikmesriigid kõiki põhjaveekogumeid ning tagavad põhjavee võtmise ja taastamise tasakaalu, eesmärgiga saavutada põhjavee hea seisund hiljemalt 15 aasta möödumisel käesoleva direktiivi jõustumisest vastavalt V lisa sätetele, järgides seejuures lõike 4 kohaselt kindlaks määratud tähtajapikendusi ja lõigete 5, 6 ja 7 kohaldamist, ilma et see piiraks lõike 8 kohaldamist ning kui artikli 11 lõike 3 punktist j ei tulene teisiti;
- iii) rakendavad liikmesriigid vajalikke meetmeid tagasikäigu andmiseks inimtegevuse mõjust tuleneva saasteainete kontsentratsiooni kasvatendentsidele, et järk-järgult vähendada põhjavee reostust.

Kasvatendentsidele tagasikäigu andmise meetmed rakendatakse artikli 17 lõigete 2, 4 ja 5 kohaselt, võttes arvesse vastavates ühenduse õigusaktides sätestatud asjakohaseid norme, järgides seejuures lõigete 6 ja 7 kohaldamist ning ilma et see piiraks lõike 8 kohaldamist;

c) kaitsealade puhul

tagavad liikmesriigid kõigi normide ja eesmärkide täitmise hiljemalt 15 aasta möödumisel käesoleva direktiivi jõustumisest, kui ühenduse õigusaktides, mille alusel kaitsealad on asutatud, ei ole ette nähtud teisiti.

2. Kui antud veekogu suhtes kehtib rohkem kui üks lõikes 1 osutatud eesmärk, kohaldatakse neist kõige rangemat.

3. Liikmesriigid võivad lugeda pinnaveekogu tehislikuks või tugevasti muudetuks, kui:

- a) hea ökoloogilise seisundi saavutamiseks vajalikud muudatused veekogu hüdro-morfoloogilistes omadustes avaldaksid märkimisväärt negatiivset mõju;

▼B

- i) keskkonnale laiemalt;
 - ii) navigatsioonile, sealhulgas sadamarajatistele, või puhkeaja veetmise võimalustele;
 - iii) tegevusele, milleks vett varutakse, näiteks joogiveevarude, elektrienergia tootmise või niisutuse tarvis;
 - iv) veeregulatsioonile, üleujutuste vastu kindlustamisele, drenaažile või
 - v) inimeste muule võrdselt tähtsale püsivale arendustegevusele;
- b) veekogu tehiskust või muudetud iseloomust tulenevat kasu ei ole tehniliste võimaluste või ebaproportsionaalselt suurte kulude tõttu võimalik saavutada muude vahenditega, mis oleksid keskkonna seisukohalt oluliselt paremad.

Selline määratlus ja selle põhjendused tuleb artikli 13 kohaselt nõutavas vesikonna majandamiskavas konkreetselt ära näidata ja seda tuleb iga kuue aasta järel uuendada.

4. Lõike 1 alusel kindlaksmääratud tähtaegu võib pikendada veekogu eesmärkide järkjärguliseks saavutamiseks, tingimusel et veekogu seisundis ei toimu edasist halvenemist ning kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

- a) liikmesriigid teevad kindlaks, et kõiki vajalikke parandusi veekogude seisundis ei ole võimalik saavutada nimetatud lõikes sätestatud tähtaja jooksul vähemalt ühel järgmistest põhjustest:
 - i) vajalikke parandusi on tehniliste võimaluste tõttu kogu ulatuses võimalik saavutada üksnes etappidena, mis ületavad tähtaja;
 - ii) paranduste lõpuleviimine tähtaja jooksul oleks ebaproportsionaalselt kulukas;
 - iii) looduslikud tingimused ei võimalda veekogu seisundi parandamist tähtajaks;
- b) tähtaja pikendamine ja selle põhjused on konkreetselt esitatud artikli 13 kohaselt nõutavas vesikonna majandamiskavas;
- c) tähtajapikendus piirdub maksimaalselt kahe ajakohastusega vesikonna majandamiskavas, välja arvatud juhtudel, kus looduslike tingimuste tõttu ei saa eesmärgi selle tähtaja jooksul saavutada;
- d) vesikonna majandamiskavas sätestatakse kokkuvõtte artikli 11 alusel nõutavatest meetmetest, mida peetakse vajalikuks, et viia veekogu pikendatud tähtaja jooksul järk-järgult nõutavasse seisundisse, oluliste viivituste põhjused nende meetmete elluviimisel ning nende rakendamise eeldatav ajakava. Vesikonna ajakohastatud majandamiskavasse lisatakse kõnealuste meetmete rakendamise ülevaade ning kokkuvõtte täiendavatest meetmetest.

5. Liikmesriigid võivad seada eesmärgiks saavutada konkreetsete veekogude jaoks lõikes 1 nõututest leebemad keskkonnavalised eesmärgid, kui artikli 5 lõike 1 alusel on kindlaks tehtud, et nad on inimtegevusest nii mõjutatud, või kui nende looduslik seisund on selline, et nende eesmärkide saavutamine oleks võimatu või ebaproportsionaalselt kulukas, ning kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

- a) keskkonnavalaseid või sotsiaalmajanduslikke vajadusi, mida selline inimtegevus rahuldab, ei ole võimalik rahuldada muude vahenditega, mis oleksid keskkonna seisukohalt oluliselt paremad ega tooks kaasa ebaproportsionaalselt suuri kulutusi;
- b) liikmesriigid tagavad:
 - pinnavee puhul prima võimaliku ökoloogilise ja keemilise seisundi saavutamise, võttes arvesse mõju, mida inimtegevuse või reostuse iseloomu tõttu ei oleks olnud võimalik ära hoida,

▼B

- põhjavee puhul vähimad võimalikud muutused põhjavee seisundis, võttes arvesse mõju, mida inimtegevuse või reostuse iseloomu tõttu ei ole olnud võimalik ära hoida;
- c) vastava veekogu seisundis ei toimu edasist halvenemist;
- d) leebemate keskkonnanalaste eesmärkide kehtestamine ja selle põhjendused on konkreetselt esitatud artikli 13 kohaselt nõutavas vesikonna majandamiskavas ja need eesmärgid vaadatakse iga kuue aasta järel üle.
6. Veekogude seisundi ajutist halvenemist ei loeta käesoleva direktiivi nõuete rikkumiseks, kui see tuleneb loomulikest asjaoludest või vääramatust jõust, mis on erandlik või mida ei olnud võimalik ette näha, eelkõige äärmiselt suurtest üleujutustest või pikaajalisest põuast või ettenägematutest õnnetustest tingitud asjaoludest, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:
- a) on võetud kõik võimalikud meetmed, et seisundi edasist halvenemist ära hoida ning mitte ohustada käesoleva direktiivi eesmärkide saavutamist muudes veekogudes, mida kõnealused asjaolud ei mõjuta;
- b) vesikonna majandamiskavas on näidatud tingimused, mille põhjal võib olukorra tunnistada erandlikuks või selliseks, mida ei olnud võimalik ette näha, ning seejuures kohaldatavad näitajad;
- c) selliste erandlike asjaolude puhul võetavad meetmed lisatakse meetmeprogrammi ja need ei sea ohtu veekogu kvaliteedi taastumist pärast asjaolude möödumist;
- d) erandlike ning ettenägematute asjaolude mõju vaadatakse igal aastal uuesti üle, järgides seejuures lõike 4 punktis a sätestatud põhjusi, võetakse kõik otstarbekad meetmed kõnealuste asjaolude ilmnemise eelse seisundi taastamiseks veekogus niipea kui võimalik ning
- e) vesikonna järgmisse ajakohastatud majandamiskavasse lisatakse kokkuvõtte kõnealuste asjaolude ning punktide a ja d kohaselt võetud või võetavate meetmete mõju kohta.
7. Liikmesriigid ei riku siiski käesolevat direktiivi, kui:
- põhjavee head seisundit, head ökoloogilist seisundit või vajaduse korral head ökoloogilist potentsiaali ei saavutata või pinnaveekogu või põhjaveekogumi seisundi halvenemist ei suudeta ära hoida uute muudatuste tõttu pinnaveekogu füüsilistes omadustes või muudatuste tõttu põhjaveekogumite tasemes või
- suutmatus ära hoida pinnaveekogu langemist väga heast seisundist heasse seisundisse tuleneb inimeste uuest püsivast arendustegevusest ning kui on täidetud kõik järgmised tingimused:
- a) võetakse kõik võimalikud meetmed, leevendamaks kahjulikku mõju veekogu seisundile;
- b) kõnealuste muudatuste põhjused on konkreetselt esitatud ja selgitatud artikli 13 kohaselt nõutavas vesikonna majandamiskavas ning eesmärgid vaadatakse iga kuue aasta järel uuesti läbi;
- c) nende muudatuste põhjused on eriti tähtsad üldiste huvide seisukohalt ja/või hüved, mis tulenevad uutest muudatustest inimeste tervisele, ohutuse tagamisele või säästvate arengule, kaaluvad üles lõikes 1 sätestatud eesmärkide saavutamisest keskkonnale või ühiskonnale saadava hüve ning
- d) veekogu muutmise tulenevat hüve ei ole tehniliste võimaluste või ebaoproportsionaalselt suurte kulude tõttu võimalik saavutada muude vahenditega, mis oleksid keskkonna seisukohalt oluliselt paremad.
8. Lõikeid 3, 4, 5, 6 ja 7 kohaldades tagab iga liikmesriik, et see ei välista alaliselt ega sea ohtu käesoleva direktiivi eesmärkide saavutamist muudes veekogudes samas valglapiirkonnas ning on vastavuses muude ühenduse keskkonnanalaste õigusaktide rakendamisega.

▼B

9. Tuleb võtta meetmeid, mis tagaksid, et uute sätete, sealhulgas lõigete 3, 4, 5, 6 ja 7 kohaldamine garanteeriks vähemalt sama kaitsetaseme nagu senised ühenduse õigusaktid.

*Artikkel 5***Valglapiirkonna tunnused, inimtegevuse keskkonnamõju ülevaatamine ja veekasutuse majandusanalüüs**

1. Kõik liikmesriigid tagavad, et iga valglapiirkonna kohta või iga tema territooriumile jääva rahvusvahelise valglapiirkonna osa kohta tehakse:

- selle tunnuste analüüs,
- ülevaade mõjust, mida inimtegevus avaldab pinnavee ja põhjavee seisundile, ning
- veekasutuse majandusanalüüs

vastavalt II ja III lisas sätestatud tehnilistele näitajatele ning et need viiakse lõpule hiljemalt nelja aasta möödumisel käesoleva direktiivi jõustumisest.

2. Lõikes 1 nimetatud analüüsid ja ülevaated vaadatakse uuesti üle ja vajaduse korral ajakohastatakse hiljemalt 13 aasta möödumisel käesoleva direktiivi jõustumisest ning seejärel iga kuue aasta tagant.

*Artikkel 6***Kaitsealade register**

1. Liikmesriigid tagavad registri või registrite koostamise kõigi selliste alade kohta oma valglapiirkondades, mis nõuavad konkreetsete ühenduse õigusaktide alusel erikaitset oma pinna- või põhjavee või otseselt veest sõltuvate elupaikade ja liikide kaitseks. Nad tagavad, et kogu registri sisseseadmine viiakse lõpule hiljemalt nelja aasta jooksul alates käesoleva direktiivi jõustumise kuupäevast.

2. Register või registrid hõlmavad kõiki artikli 7 lõike 1 alusel nimetatud veekogusid ja kõiki IV lisas hõlmatud kaitsealasid.

3. Kõigi valglapiirkondade puhul tuleb register või registrid regulaarselt üle vaadata ja ajakohastada.

*Artikkel 7***Joogivee võtmiseks kasutatav vesi**

1. Liikmesriigid teevad iga valglapiirkonna piires kindlaks:

- kõik veekogud, mida kasutatakse olmevee võtmiseks ja mis annavad päevas keskmiselt üle 10 m³ vett või teenindavad enam kui 50 inimest, ning
- kõik veekogud, mida kavatakse tulevikus selleks kasutada.

Liikmesriigid teostavad V lisa kohaselt nende veekogude seiret, mis V lisa kohaselt annavad päevas keskmiselt üle 100 m³ vett.

2. Iga lõike 1 alusel kindlakstehtud veekogu puhul peavad liikmesriigid lisaks artikli 4 pinnaveekogusid käsitlevate eesmärkide täitmisele, sealhulgas artikli 16 alusel ühenduse tasandil kehtestatud kvaliteedistandardite järgimisele tagama, et kohaldatava veepuhastusrežiimi alusel ning kooskõlas ühenduse õigusaktidega vastab saadav vesi direktiivi 80/778/EMÜ (muudetud direktiiviga 98/83/EÜ) nõuetele.

3. Liikmesriigid tagavad kindlaksmääratud veekogudele vajaliku kaitse eesmärgiga hoida ära nende kvaliteedi halvenemine, et vähendada

▼B

joogivee tootmiseks vajalike veepuhastustoimingute ulatust. Liikmesriigid võivad kõnealustele veekogudele kehtestada kaitsevööndid.

*Artikkel 8***Pinnavee seisundi, põhjavee seisundi ja kaitsealade seire**

1. Liikmesriigid tagavad vee seisundi seire programmide kehtestamise, et saada ühtne ja terviklik ülevaade vee seisundist igas valgapiirkonnas:

— pinnavee puhul hõlmavad sellised programmid:

- i) mahtu ja taset või vooluhulka, niivõrd kui see on asjakohane ökoloogilise ja keemilise seisundi ning ökoloogilise potentsiaali puhul, ning
- ii) ökoloogilist ja keemilist seisundit ning ökoloogilist potentsiaali,

— põhjavee puhul hõlmavad sellised programmid keemilise ja kvantitatiivse seisundi seiret,

— kaitsealade puhul lisatakse eespool nimetatud programmidele nendes ühenduse õigusaktides sisalduvad näitajad, mille alusel iga kaitseala loodi.

2. Neid programme hakatakse rakendama hiljemalt kuue aasta möödudes käesoleva direktiivi jõustumise kuupäevast, kui asjaomastes õigusaktides ei nähta ette teisiti. Selline seire peab olema kooskõlas V lisa nõuetega.

▼M2

3. Kehtestatakse tehnilised näitajad ja vee seisundi analüüsimise ning seire standardmeetodid. Meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 21 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

▼B*Artikkel 9***Veevarustusteenuste kulude katmine**

1. Liikmesriigid võtavad arvesse veevarustusteenuste kulude, sealhulgas keskkonna- ja ressursikulude katmise põhimõtet, arvestades III lisa kohaselt tehtud majandusanalüüsi ning järgides eelkõige põhimõtet, et saastaja maksab.

Aastaks 2010 tagavad liikmesriigid, et:

- veehinna kujundamise poliitika innustab küllaldaselt veekasutajaid kasutama veeressursse tõhusalt, aidates seeläbi kaasa käesoleva direktiivi keskkonnavalaste eesmärkide saavutamisele,
- veekasutuse eri valdkonnad, mis on liigitatud vähemalt tööstuseks, kodumajapidamiseks ja põllumajanduseks, annavad piisava panuse veevarustusteenuste kulude katmisse, võttes aluseks III lisa kohaselt tehtud majandusanalüüsi ning arvestades põhimõtet, et saastaja maksab.

Seda tehes võivad liikmesriigid arvesse võtta kulude katmise sotsiaalseid, keskkonnavalasteid ja majanduslikke tagajärgi ning kõnealuse piirkonna või kõnealuste piirkondade geograafilisi ja kliimatingimusi.

2. Liikmesriigid esitavad vesikonna majandamiskavades aruande lõike 1 rakendamiseks kavandatavate meetmete kohta, mis aitavad kaasa käesoleva direktiivi keskkonnavalaste eesmärkide saavutamisele, ning veekasutuse eri valdkondade osa kohta veevarustusteenuste kulude katmises.

▼B

3. Käesolev artikkel ei takista konkreetsete ennetus- ja korrigeerimis-meetmete rahastamist, et saavutada käesoleva direktiivi eesmäärke.
4. Liikmesriigid ei riku käesolevat direktiivi, kui nad senise tava kohaselt otsustavad mitte kohaldada lõike 1 teise lause sätteid ning sellega seondult lõike 2 vastavaid sätteid antud veekasutustegevuse suhtes, kui see ei sea ohtu käesoleva direktiivi mõtet ja eesmärkide saavutamist. Liikmesriigid teatavad lõike 1 teise lause täielikult rakendamata jätmise põhjustest vesikonna majandamiskavas.

*Artikkel 10***Kombineeritud lähenemisviis punkt- ja hajureostusallikate puhul**

1. Liikmesriigid tagavad, et igasugust lõikes 2 osutatud ainete pinnavette juhtimist reguleeritakse käesolevas artiklis sätestatud kombineeritud lähenemisviisi kohaselt.
2. Liikmesriigid tagavad, et:
 - a) heidete kontroll parimate olemasolevate meetodite kohaselt või
 - b) vastavad heite piirväärtused või
 - c) hajureostuskoormuse puhul kontrollimeetmed, sealhulgas vajaduse korral parim keskkonnapraktika,
 mis on sätestatud:
 - nõukogu 24. septembri 1996. aasta direktiivis 96/61/EÜ keskkonnanreostuse integreeritud ennetamise ja piiramise kohta, ⁽¹⁾
 - nõukogu 21. mai 1991. aasta direktiivis 91/271/EMÜ linnaheitvee puhastamise kohta, ⁽²⁾
 - nõukogu 12. detsembri 1991. aasta direktiivis 91/676/EMÜ veekogude kaitsmise kohta põllumajandusest lähtuva nitraadireostuse eest, ⁽³⁾
 - käesoleva direktiivi artikli 16 alusel vastuvõetud direktiivides,
 - IX lisas loetletud direktiivides,
 - muudes asjakohastes ühenduse õigusaktides,
 kehtestatakse ja/või neid rakendatakse hiljemalt 12 aasta möödumisel käesoleva direktiivi jõustumisest, kui asjaomastes õigusaktides nähta ette teisiti.
3. Kui käesoleva direktiivi, IX lisas loetletud direktiivide või muude ühenduse õigusaktide alusel kehtestatud kvaliteedialane eesmärk või kvaliteedistandard nõuab lõike 2 kohaldamisest tulenevatest rangemaid tingimusi, kehtestatakse vastavalt sellele rangem heidete kontroll.

*Artikkel 11***Meetmeprogramm**

1. Iga liikmesriik tagab iga valglapiirkonna või tema territooriumile jääva rahvusvahelise valglapiirkonna osa jaoks meetmeprogrammi kehtestamise, võttes arvesse artikli 5 alusel nõutavate analüüside tulemusi, et saavutada artiklis 4 kehtestatud eesmäärke. Sellised meetmeprogrammid võivad viidata siseriiklikul tasandil vastu võetud õigusaktidest tulenevatele meetmetele, mis hõlmavad kogu liikmesriigi territooriumi. Vajaduse korral võib liikmesriik vastu võtta meetmeid, mida kohalda-

⁽¹⁾ EÜT L 257, 10.10.1996, lk 26.

⁽²⁾ EÜT L 135, 30.5.1991, lk 40. Direktiivi on muudetud komisjoni direktiiviga 98/15/EÜ (EÜT L 67, 7.3.1998, lk 29).

⁽³⁾ EÜT L 375, 31.12.1991, lk 1.

▼B

takse kõigi valglapiirkondade ja/või tema territooriumile jääva rahvusvahelise valglapiirkonna osade suhtes.

2. Iga meetmeprogramm hõlmab lõikes 3 osutatud põhimeetmeid ning vajaduse korral täiendavaid meetmeid.

3. "Põhimeetmed" on miinimumnõuded, mida tuleb järgida, ning need koosnevad järgmisest:

- a) meetmed, mida on vaja veekaitset käsitlevate ühenduse õigusaktide rakendamiseks, sealhulgas artiklis 10 ning VI lisa A-osas nimetatud õigusaktide alusel nõutavad meetmed;
- b) meetmed, mida peetakse asjakohaseks artikli 9 kohaldamisel;
- c) meetmed tõhusa ja püsiva veekasutuse edendamiseks, et mitte seada ohtu artiklis 4 osutatud eesmärkide saavutamist;
- d) artikli 7 nõuete täitmise meetmed, sealhulgas meetmed vee kvaliteedi tagamiseks, et vähendada joogivee tootmiseks vajalike puhastustoi-ningute ulatust;
- e) kontroll mageda pinnavee ja põhjavee võtmise ning mageda pinnavee tõkestamise üle, sealhulgas veevõturegister või -registrid ning veevõtu ja vee tõkestamise eelloa nõue. Neid kontrollimeetmeid tuleb korrapäraselt uuesti läbi vaadata ja vajaduse korral ajakohastada. Liikmesriigid võivad vabastada kõnealustest kontrollimeetmetest veevõtu ja vee tõkestamise, mis ei avalda vee seisundile olulist mõju;
- f) põhjaveekogumite kunstliku toitmise või suurendamise kontrollimeetmed, sealhulgas eelloanõue. Kasutatav vesi võib olla pärit pinna- või põhjaveest, tingimusel et asjaomase allika kasutamine ei sea ohtu selle allika ega toidetud või suurendatud põhjaveekogumi jaoks seatud keskkonnanälgase eesmärgi saavutamist. Need kontrollimeetmed tuleb korrapäraselt üle vaadata ja vajaduse korral ajakohastada;
- g) punktreostusallikast lähtuvate heidete puhul, mis võivad põhjustada reostust, eelneva reguleerimise nõue, nagu näiteks saasteainete vetteviimise keeld, või eelloanõue või registreerimise nõue, mis põhineb üldistel siduvatel eeskirjadel, millega sätestatakse heidete kontroll asjaomaste saasteainete suhtes, sealhulgas artiklite 10 ja 16 kohased kontrollimeetmed. Need kontrollimeetmed tuleb korrapäraselt üle vaadata ja vajaduse korral ajakohastada;
- h) hajureostusallikate puhul, mis võivad põhjustada reostust, meetmed saasteainete vettejuhtimise ärahoidmiseks või piiramiseks. Kontrollimeetmed võivad esineda eelneva reguleerimise nõude kujul, nagu näiteks saasteainete vettepääsu keeluna, eelloanõudena või registreerimise nõudena, mis põhineb üldistel siduvatel eeskirjadel, kui sellist nõuet ei ole muidu ühenduse õigusaktidega ette nähtud. Need kontrollimeetmed tuleb korrapäraselt üle vaadata ja vajaduse korral ajakohastada;
- i) muude artiklis 5 ja II lisas osutatud tegurite puhul, mis mõjutavad oluliselt vee seisundit, eelkõige meetmed, millega tagada, et veekogude hüdro-morfoloogilised tingimused oleksid sobivad nõutava ökoloogilise seisundi või tehislake või tugevasti muudetuna määratletud veekogude puhul hea ökoloogilise potentsiaali saavutamiseks. Kontrollimeetmed võivad esineda eelloanõudena või registreerimise nõudena, mis põhineb üldistel siduvatel eeskirjadel, kui sellist nõuet ei ole muidu ühenduse õigusaktidega ette nähtud. Need kontrollimeetmed tuleb korrapäraselt üle vaadata ja vajaduse korral ajakohastada;
- j) saasteainete otseheite keeld põhjavette järgmiste sätete alusel:
liikmesriigid võivad lubada geotermilistel eesmärkidel kasutatava vee tagasi juhtimist samasse põhjaveekihti.

▼B

Samuti võivad nad lubada järgmist, määrates selleks vastavad tingimused:

- süsivesinike uurimis- ja kaevandamisoperatsioonidest või kaevandustegevusest tulenevaid aineid sisaldava vee juhtimine või vee juhtimine tehnilistel põhjustel geoloogilistesse formatsioonidesse, millest süsivesinikke või muid aineid kaevandati, või muudesse geoloogilistesse formatsioonidesse, mis loomulikel põhjustel on jäädavalt ebasobivad muuks eesmärgiks. Sellisel sissejuhitav vesi ei või sisaldada muid aineid peale eespool nimetatud toimingutest tulenevate,
- kaevandustest ja karjääridest või seoses ehitus- ja hooldustöödega väljapumbatud põhjavee tagasijuhtimine,
- maagaasi või vedelgaasi (LPG) juhtimine selle ladustamiseks geoloogilistesse formatsioonidesse, mis loomulikel põhjustel on jäädavalt ebasobivad muuks eesmärgiks,
- maagaasi või vedelgaasi juhtimine selle ladustamiseks muudesse geoloogilistesse formatsioonidesse, kui see on hädavajalik maagaasi varustamiskindluse tagamiseks ja kui selle käigus hoitakse ära praegune ja tulevane oht, et gaasi vastuvõtva põhjavee kvaliteet halveneb,
- üld- ja tsiviilehitustööd ning muu tegevus maapinnal või allpool maapinda, mis puutub kokku põhjaveega. Selleks otstarbeks võivad liikmesriigid ette näha, et niisugust tegevust võib lugeda lubatuks, kui seda tehakse kooskõlas üldiste siduvate eeskirjadega, mille liikmesriigid on selliste tegevuste suhtes välja töötanud,
- väikeses koguses ainete vettejuhtimine teaduslikel eesmärkidel veekogude kirjeldamiseks, kaitseks või selle seisundi parandamiseks, kusjuures ainekogus piirdub asjaomasteks eesmärkideks hädatarviliku määraga,

eeldusel, et selline vettejuhtimine ei sea ohtu kõnealuse põhjaveekoogi jaoks seatud keskkonnanalaste eesmärkide saavutamist;

- k) kooskõlas artikli 16 alusel võetud meetmetega meetmed artikli 16 lõike 2 alusel kokku lepitud prioriteetsete ainete nimistus olevatest ainetest lähtuva pinnaveereostuse likvideerimiseks ning muudest ainetest lähtuva reostuse järkjärguliseks likvideerimiseks, mis ei laseks muidu liikmesriigil saavutada artiklis 4 pinnaveekogu suhtes sätestatud eesmäärke;
- l) muud vajalikud meetmed saasteainete ulatuslikuma lekke ärahoidmiseks tehnilistest rajatistest ja/või juhuslike reostusjuhtumite mõju vähendamiseks, mis võivad tuleneda näiteks ülejutustest, sealhulgas süsteimid, millega saab avastada selliseid juhtumeid või anda hoiatust, ning ettenägematute õnnetuste puhul, kõik kohased meetmed nendest veeekosüsteemidele tuleneva ohu vähendamiseks.

4. "Täiendavad meetmed" on meetmed, mis on mõeldud ja mida rakendatakse lisaks põhimeetmetele eesmärgiga saavutada artikli 4 alusel seatud eesmärgid. VI lisa B-osas on esitatud selliste meetmete avatud nimekiri.

Liikmesriigid võivad kehtestada ka muid täiendavaid meetmeid, et tagada käesoleva direktiivi alla kuuluvate vete täiendav kaitse või nende seisundi parandamine, rakendades sealhulgas artiklis 1 osutatud vastavaid rahvusvahelisi kokkuleppeid.

5. Kui seire või muud andmed näitavad, et artikli 4 alusel veekogu suhtes seatud eesmäärke tõenäoliselt ei saavutata, tagab liikmesriik, et:

- selle põhjusi uuritakse,
- asjaomaseid lube kontrollitakse ja vajaduse korral vaadatakse nad läbi,

▼B

- seireprogrammid vaadatakse läbi ja vajaduse korral neid kohandatakse ning
- tehakse kindlaks kõnealuste eesmärkide saavutamiseks vajalikud lisameetmed, sealhulgas kehtestatakse vajaduse korral V lisas sätestatud korras rangemad keskkonnakvaliteedi standardid.

Kui need põhjused tulenevad loomulikest asjaoludest või vääramatust jõust, mis on erandlik või mida ei olnud võimalik ette näha, eelkõige äärmiselt suurtest üleujutustest või pikaajalisest põuast, võib liikmesriik ette näha, et lisameetmed ei ole otstarbekad, kui artikli 4 lõikest 6 ei tulene teisiti.

6. Lõike 3 kohaselt meetmeid rakendades astuvad liikmesriigid vajalikke samme, et mitte suurendada merevee reostust. Ilma et see piiraks seniste õigusaktide kohaldamist, ei või lõike 3 alusel võetud meetmete rakendamine mingil juhul otseselt ega kaudselt põhjustada pinnavee suuremat reostust. Seda nõuet ei kohaldata, kui see põhjustaks keskkonnas tervikuna suuremat reostust.

7. Meetmeprogrammid kehtestatakse hiljemalt üheksa aasta möödumisel käesoleva direktiivi jõustumise kuupäevast ning kõiki meetmeid hakatakse rakendama hiljemalt 12 aasta möödumisel nimetatud kuupäevast.

8. Meetmeprogrammid vaadatakse läbi ja vajaduse korral ajakohastatakse hiljemalt 15 aasta möödumisel käesoleva direktiivi jõustumisest ning seejärel iga kuue aasta tagant. Ajakohastatud programmi alusel kehtestatud uusi või läbi vaadatud meetmeid hakatakse rakendama kolme aasta jooksul pärast nende kehtestamist.

*Artikkel 12***Probleemid, mida ei saa lahendada liikmesriigi tasandil**

1. Kui liikmesriik leiab probleemi, mis mõjutab tema veemajandust, kuid mida kõnealune liikmesriik ei saa lahendada, võib ta probleemist teatada komisjonile ja teistele asjaomastele liikmesriikidele ning anda soovitusi selle lahendamiseks.
2. Komisjon vastab liikmesriigi teatele või soovitudele kuue kuu jooksul.

*Artikkel 13***Vesikonna majandamiskavad**

1. Liikmesriigid tagavad, et iga täielikult nende territooriumi piires asuva valglapiirkonna jaoks koostatakse vesikonna majandamiskava.
2. Rahvusvahelise valglapiirkonna puhul, mis asub tervikuna ühenduse piires, tagavad liikmesriigid kooskõlastamise selleks, et koostada ühtne rahvusvahelise vesikonna majandamiskava. Kui sellist rahvusvahelise vesikonna majandamiskava ei koostata, koostavad liikmesriigid käesoleva direktiivi eesmärkide saavutamiseks vesikonna majandamiskava, mis hõlmab vähemalt neid rahvusvahelise valglapiirkonna osi, mis jäävad nende territooriumile.
3. Väljapoole ühenduse piire ulatava rahvusvahelise valglapiirkonna puhul püüavad liikmesriigid koostada ühtse vesikonna majandamiskava ning kui see osutub võimatuks, hõlmab kava vähemasti seda osa rahvusvahelisest valglapiirkonnast, mis jääb asjaomase liikmesriigi territooriumile.
4. Vesikonna majandamiskava sisaldab VII lisas täpsustatud teavet.
5. Vesikonna majandamiskavade täienduseks võib koostada üksikajalikumaid programme ja majandamiskavasid alamvesikondade, sektorite, konkreetsete küsimuste või veeliigi jaoks, et käsitleda veemajan-

▼B

duse teatavaid aspekte. Kõnealuste meetmete rakendamine ei vabasta liikmesriike käesoleva direktiivi muudest sätetest tulenevatest kohustus-test.

6. Vesikonna majandamiskavad avaldatakse hiljemalt üheksa aasta möödumisel käesoleva direktiivi jõustumise kuupäevast.

7. Vesikonna majandamiskavad vaadatakse uuesti üle ja vajaduse korral ajakohastatakse hiljemalt 15 aasta möödumisel käesoleva direktiivi jõustumise kuupäevast ning seejärel iga kuue aasta tagant.

*Artikkel 14***Avalikkuse teavitamine ja konsulteerimine**

1. Liikmesriigid soodustavad kõigi huvitatud poolte aktiivset osalemist käesoleva direktiivi rakendamises, eelkõige vesikonna majandamiskavade koostamises, ülevaatamises ja ajakohastamises. Liikmesriigid tagavad, et iga valglapiirkonna kohta avaldatakse järgmine teave ning võimaldatakse üldsusel, sealhulgas kasutajatel, teha selle kohta märkusi:

- a) vähemalt kolm aastat enne kavas käsitletava ajavahemiku algust kava koostamise ajagraafik ja tööprogramm, sealhulgas avaldus võetavate konsultatsioonimeetmete kohta;
- b) vähemalt kaks aastat enne kavas käsitletava ajavahemiku algust vaheülevaade vesikonnas esinevate oluliste veemajandusalaste probleemide kohta;
- c) vähemalt üks aasta enne kavas käsitletava ajavahemiku algust vesikonna majandamiskava projekt.

Nõudmise peale tehakse kättesaadavaks taustdokumendid ja -teave, mida on kasutatud vesikonna majandamiskava projekti koostamisel.

2. Liikmesriigid annavad nende dokumentide kohta kirjalike märkuste tegemiseks vähemalt kuus kuud aega, et võimaldada aktiivset osalemist ja konsulteerimist.

3. Lõikeid 1 ja 2 kohaldatakse samamoodi vesikonna ajakohastatud majandamiskavade suhtes.

*Artikkel 15***Aruandlus**

1. Liikmesriigid saadavad vesikonna majandamiskavade ja kõigi nende ajakohastatud versioonide koopiad komisjonile ja teistele asjaomastele liikmesriikidele kolme kuu jooksul nende avaldamisest arvates:

- a) täielikult ühe liikmesriigi territooriumile jääva valglapiirkonna puhul kõik vesikonna majandamiskavad, mis käsitlevad kõnealuse riigi territooriumi ja mis on avaldatud artikli 13 kohaselt;
- b) rahvusvaheliste valglapiirkondade puhul vähemalt selle osa vesikonna majandamiskavast, mis käsitleb liikmesriigi territooriumi.

2. Liikmesriigid esitavad koondaruande esimese vesikonna majandamiskava jaoks koostatud:

- artikli 5 alusel nõutavate analüüside ja
- artikli 8 alusel kavandatud seireprogrammide kohta,

kolme kuu jooksul nende valmimisest arvates.

3. Liikmesriigid esitavad kolme aasta jooksul iga artikli 13 alusel koostatud vesikonna majandamiskava või ajakohastatud majandamiskava avaldamisest arvates vahearuande, milles kirjeldatakse kavandatud meetmeprogrammi elluviimisel tehtud edusamme.

Artikkel 16

Vee reostamise vastane strateegia

1. Euroopa Parlament ja nõukogu kehtestavad erimeetmed vee reostamise vastu üksikute saasteainete või saasteainerühmadega, mis põhjustavad märkimisväärset ohtu vesikeskkonnale või vesikeskkonna kaudu, sealhulgas ohtu joogivee võtmiseks kasutatavale veele. Nimetatud saasteainete puhul püütakse meetmete abil järk-järgult vähendada ning artikli 2 lõikes 30 määratletud prioriteetsete ohtlike ainete puhul lõpetada või järk-järgult kõrvaldada nende vettejuhtimine või kadu. Sellised meetmed võetakse vastu komisjoni ettepanekute põhjal asutamislepingus sätestatud korras.

2. Komisjon teeb ettepaneku prioriteetsetest ainete nimistu kohta, mis valitakse selliste ainete hulgast, mis põhjustavad märkimisväärset ohtu vesikeskkonnale või vesikeskkonna kaudu. Ained loetakse prioriteetseks ohu põhjal, mida nad vesikeskkonnale või vesikeskkonna kaudu põhjustavad ja mis tehakse kindlaks:

- a) nõukogu määruse (EMÜ) nr 793/93,⁽¹⁾ nõukogu direktiivi 91/414/EMÜ⁽²⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 98/8/EÜ⁽³⁾ alusel tehtud riskianalüüsi põhjal või
- b) riskipõhise sihtanalüüsi põhjal (määruse (EMÜ) nr 793/93 metoodikat järgides), mis keskendub üksnes vee ökotoksilisusele ja vesikeskkonna kaudu inimest mõjutavale toksilisusele.

Kui see on lõikes 4 sätestatud ajakava täitmiseks vajalik, loetakse ained prioriteetseks vesikeskkonnale või vesikeskkonna kaudu põhjustatava ohu põhjal, mis tehakse kindlaks lihtsustatud riskipõhise analüüsi menetlusel, mis põhineb teaduslikel põhimõtetel ning milles võetakse eelkõige arvesse:

- tõendeid kõnealuse aine loomumase ohtlikkuse kohta, eelkõige tema vesiökotoksilisuse ning veega kokkupuutumise teel inimest mõjutava toksilisuse kohta ning
- ulatusliku keskkonnareostuse seire teel saadud tõendeid ning
- muid tõestatud tegureid, mis võivad viidata ulatusliku keskkonnareostuse võimalusele, näiteks asjaomase aine tootmis- või kasutusulatus ning kasutamisiisid.

3. Komisjoni ettepanekus näidatakse ära ka prioriteetsed ohtlikud ained. Seejuures võtab komisjon arvesse vastavates ohtlikke aineid käsitlevates ühenduse õigusaktides või rahvusvahelistes lepingutes toodud probleemsete ainete valikut.

4. Komisjon vaatab vastuvõetud prioriteetsete ainete nimistu üle hiljemalt neli aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumist ning seejärel vähemalt iga nelja aasta tagant ning esitab vajaduse korral ettepanekuid.

5. Oma ettepanekut ette valmistades võtab komisjon arvesse toksilisuse, ökotoksilisuse ja keskkonna teaduskomitee, liikmesriikide, Euroopa Parlamendi, Euroopa Keskkonnaagentuuri, ühenduse teadusprogrammide, rahvusvaheliste organisatsioonide, milles ühendus on osaliseks, ning Euroopa majandusorganisatsioonide, sealhulgas väikesi ja keskmise suurusega ettevõtteid esindavate organisatsioonide soovitusi ning muud asjakohast teavet, mis talle teatavaks saab.

6. Prioriteetsete ainete puhul esitab komisjon ettepaneku kontrollimeetmete kohta:

- asjaomaste ainete vettejuhtimise ja kao järkjärguliseks vähendamiseks ning eelkõige

⁽¹⁾ EÜT L 84, 5.4.1993, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 230, 19.8.1991, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 98/47/EÜ (EÜT L 191, 7.7.1998, lk 50).

⁽³⁾ EÜT L 123, 24.4.1998, lk 1.

▼B

— lõike 3 kohaselt määratletud ainete vettejuhtimise või kao lõpetamiseks või järkjärguliseks kõrvaldamiseks, esitades selleks kohase ajakava. Ajakava võib hõlmata kõige rohkem 20 aastat pärast nende ettepanekute vastuvõtmist Euroopa Parlamendi ja nõukogu poolt vastavalt käesoleva artikli sätetele.

Seejuures teeb ta kindlaks kohase tasuvuse ning toodete ja tootmisprotsesside kontrolli proportsionaalse taseme ja kombinatsiooni nii punkt-kui hajureostusallikate suhtes ning võtab arvesse menetluskontrolli suhtes kogu ühenduses kehtivaid ühtseid heite piirväärtuseid. Vajaduse korral võib ühenduse tasandil kehtestada tootmiskontrolli meetmed iga sektori suhtes eraldi. Kui tootekontrollimeetmed hõlmavad vastavate direktiivi 91/414/EMÜ ja direktiivi 98/8/EÜ alusel välja antud lubade ülevaatamist, toimub nende ülevaatamine kõnealuste direktiivide sätete kohaselt. Igas ettepanekus kontrollimeetmete kohta näidatakse nende ülevaatamise, ajakohastamise ja tõhususe hindamise kord.

7. Komisjon esitab ettepanekud pinnavees, setetes ja biootas esinevate prioriteetsete ainete kontsentratsiooni suhtes kohaldatavate kvaliteedistandardite kohta.

8. Komisjon esitab ettepanekud lõigete 6 ja 7 alusel ning vähemalt punktireostusallikate heidete kontrolli ning keskkonnakvaliteedi standardite kohta kahe aasta jooksul asjaomase aine prioriteetsete ainete nimistusse lülitamisest arvates. Kui kuue aasta jooksul alates käesoleva direktiivi jõustumisest ei ole ühenduse tasandil kokkulepet sõlmitud, kehtestavad liikmesriigid esimesse prioriteetsete ainete nimistusse lülitatud ainete puhul keskkonnakvaliteedi standardid kõigi pinnavee suhtes, mida mõjutab nende ainete vettejuhtimine, ning sellise vettejuhtimise peamiste allikate kontrolli, mille käigus võetakse muu hulgas arvesse kõiki tehnilisi võimalusi nende vähendamiseks. Ainete puhul, mis kantakse prioriteetsete ainete nimistusse hiljem, võtavad liikmesriigid ühenduse tasandil sõlmitud kokkuleppe puudumisel selliseid meetmeid viie aasta möödumisel nende nimistusse lülitamisest.

9. Komisjon võib ette valmistada strateegia muude saasteainete või saasteainerühmade põhjustatud veereostuse, muuhulgas õnnetuste tagajärjel toimunud reostuse vastu.

10. Lõigete 6 ja 7 alusel ettepanekuid ette valmistades vaatab komisjon üle ka kõik IX lisa loetletud direktiivid. Lõikes 8 osutatud tähtajaks teeb ta ettepaneku IX lisa toodud heidete kontrolli ülevaatamiseks kõigi prioriteetsete ainete nimistusse kantud ainete suhtes ning teeb ettepaneku vajalike meetmete kohta, sealhulgas IX lisa alusel kehtestatud kontrollimeetmete võimaliku tühistamise kohta kõigi muude ainete suhtes.

Kõik IX lisa kontrollimeetmed, mille suhtes on tehtud muutmissettepanek, tühistatakse nende muudatuste jõustumise kuupäeval.

11. Lõigetes 2 ja 3 nimetatud prioriteetsete ainete nimistust saab selle vastuvõtmisel Euroopa Parlamendi ja nõukogu poolt käesoleva direktiivi X lisa. Selle lõikes 4 osutatud ülevaatamine toimub samas korras.

Artikkel 17

Põhjavee reostuse ärahoidmise ja piiramise strateegia

1. Euroopa Parlament ja nõukogu võtavad vastu erimeetmed põhjavee reostuse ärahoidmiseks ja piiramiseks. Selliste meetmete eesmärgiks on saavutada artikli 4 lõike 1 punkti b kohaselt põhjavee hea keemiline seisund ning need võetakse vastu asutamislepingus sätestatud korras ettepaneku põhjal, mille komisjon esitab kahe aasta jooksul käesoleva direktiivi jõustumisest arvates.

2. Meetmete kohta ettepanekuid tehes võtab komisjon arvesse artikli 5 ja II lisa kohaselt tehtud analüüse. Kui andmed on kättesaadavad, esitatakse sellised meetmed varem ning nende hulka kuuluvad:

▼B

- a) kriteeriumid põhjavee hea keemilise seisundi hindamiseks vastavalt II lisa punktile 2.2 ja V lisa punktidele 2.3.2 ja 2.4.5;
 - b) kriteeriumid oluliste ja püsivate kasvutendentside kindlakstegemiseks ning V lisa punkti 2.4.4 kohaselt kasutatavate kasvutendentsi langusele pöördumise punktide kindlaksmääramiseks.
3. Lõike 1 kohaldamisest tulenevad meetmed lisatakse artikli 11 alusel nõutavasse meetmeprogrammi.
4. Lõike 2 alusel ühenduse tasandil vastu võetud kriteeriumide puudumisel kehtestavad liikmesriigid kohased kriteeriumid hiljemalt viie aasta möödumisel käesoleva direktiivi jõustumisest.
5. Lõike 4 alusel siseriiklikul tasandil vastu võetud kriteeriumide puudumisel loetakse kasvutendentsi langusele pöördumise punktiks maksimaalselt 75 % kvaliteedistandardite tasemest, mis on sätestatud olemasolevates põhjavee suhtes kohaldatavates ühenduse õigusaktides.

*Artikkel 18***Komisjoni aruanne**

1. Komisjon avaldab aruande käesoleva direktiivi rakendamise kohta hiljemalt 12 aasta möödumisel käesoleva direktiivi jõustumisest ja seejärel iga kuue aasta tagant ning esitab need aruanded Euroopa parlamendile ja nõukogule.
 2. Aruandes peab sisalduma:
 - a) ülevaade direktiivi rakendamisel tehtud edusammudest;
 - b) koostöös Euroopa Keskkonnaagentuuriga koostatud ülevaade pinna- ja põhjavee seisundist ühenduses;
 - c) ülevaade artikli 15 alusel esitatud vesikonna majandamiskavadest, sealhulgas soovitusel edaspidiste kavade parandamise kohta;
 - d) kokkuvõte kõigile artikli 12 alusel liikmesriikide poolt komisjonile esitatud teadete ja soovitude vastustest;
 - e) kokkuvõte kõikidest artikli 16 alusel koostatud ettepanekutest, kontrollimeetmetest ja strateegiast;
 - f) kokkuvõte Euroopa Parlamendi ja nõukogu poolt eelmistele aruannetele antud vastustest ja kommentaaridest.
 3. Komisjon avaldab ka liikmesriikide poolt artikli 15 lõike 2 alusel esitatud koondaruannetel põhineva aruande tehtud edusammudest ning esitab selle Euroopa Parlamendile ja liikmesriikidele hiljemalt kahe aasta möödumisel artiklites 5 ja 8 osutatud kuupäevadest.
 4. Komisjon avaldab kolme aasta jooksul pärast iga artikli 1 alusel esitatud aruande avaldamist vahearuande, milles kirjeldatakse tehtud edusamme artikli 15 lõikes 3 nimetatud liikmesriikide vahearuannete põhjal. Vahearuanne esitatakse Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
 5. Komisjon kutsub vajaduse korral vastavalt aruandetsüklile kokku ühenduse veepoliitikat käsitleva kõikide liikmesriikide huvitatud poolte konverentsi, et anda selgitusi komisjoni rakendamisaruannete kohta ja jagada kogemusi.
- Osalejate hulka peaksid kuuluma pädevate asutuste, Euroopa Parlamendi, valitsusväliste organisatsioonide, majanduspartnerite ja töösuhte poolte ning tarbijate organisatsioonide esindajad, kõrgkoolide esindajad ja muud eksperdid.

▼B*Artikkel 19***Ühenduse edaspidiste meetmete kavad**

1. Kord aastas esitab komisjon artiklis 21 osutatud komiteele teadmiseks suunava kava meetmete kohta, mis mõjutavad veealaseid õigusakte, mille kohta ta kavatseb lähitulevikus ettepaneku teha, sealhulgas artikli 16 alusel koostatud ettepanekutest, kontrollimeetmetest ja strateegiast tulenevate meetmete kohta. Komisjon esitab esimese niisuguse kava hiljemalt kahe aasta möödumisel käesoleva direktiivi jõustumisest.
2. Komisjon vaatab käeoleva direktiivi üle hiljemalt 19 aastat pärast selle jõustumist ning esitab vajalikud muutmissettepanekud.

▼M2*Artikkel 20***Direktiivi tehnilised kohandused**

1. I ja III lisa ning V lisa punkti 1.3.6 võib kohandada teaduse ja tehnika arengule, võttes arvesse artiklis 13 nimetatud vesikonna majandamiskavade ülevaatamise ja ajakohastamise tähtaegu. Meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, võetakse vastu vastavalt artikli 21 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Vajaduse korral võib komisjon vastu võtta suunised II ja V lisa rakendamise kohta vastavalt artikli 21 lõikes 2 osutatud regulatiivmenetlusele.

2. Andmete, sealhulgas statistiliste ja kartograafiliste andmete edastamiseks ja töötlemiseks vajalikud lõikes 1 sätestatud eesmärgile vastavad vormingud võib vastu võtta vastavalt artikli 21 lõikes 2 osutatud regulatiivmenetlusele.

*Artikkel 21***Komitee**

1. Komisjoni abistab komitee.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7, võttes arvesse nimetatud otsuse artikli 8 sätteid.
Tähtajaks otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõike 6 tähenduses kehtestatakse kolm kuud.
3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1 kuni 4 ja artiklit 7, võttes arvesse nimetatud otsuse artikli 8 sätteid.

▼B*Artikkel 22***Kehtetuks tunnistamised ja üleminekusätted**

1. Seitsme aasta möödudes käesoleva direktiivi jõustumise kuupäevast tunnistatakse kehtetuks järgmised õigusaktid:
 - 16. juuni 1975. aasta direktiiv 75/440/EMÜ liikmesriikides joogivee võtmiseks mõeldud pinnavee nõutava kvaliteedi kohta, ⁽¹⁾
 - nõukogu 12. detsembri 1977. aasta otsus 77/795/EMÜ, millega kehtestatakse ühenduses mageda pinnavee kvaliteedi alase teabe vahetamise ühtne kord, ⁽²⁾

⁽¹⁾ EÜT L 194, 25.7.1975, lk 26. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 91/692/EMÜ.

⁽²⁾ EÜT L 334, 24.12.1977, lk 29. Otsust on viimati muudetud 1994. aasta ühinemisaktiga.

▼B

— nõukogu 9. oktoobri 1979. aasta direktiiv 79/869/EMÜ liikmesriikides joogivee võtmiseks mõeldud pinnavee mõõtmismeetodite ning proovide ja analüüside võtmise sageduse kohta. ⁽¹⁾

2. 13 aasta möödudes käesoleva direktiivi jõustumise kuupäevast tunnistatakse kehtetuks järgmised õigusaktid:

— nõukogu 18. juuli 1978. aasta direktiiv kalade elu tagamiseks kaitset ja parandamist vajava magevee kvaliteedi kohta, ⁽²⁾

— nõukogu 30. oktoobri 1979. aasta direktiiv 79/923/EMÜ karpide elukeskkonna vee nõutava kvaliteedi kohta, ⁽³⁾

— nõukogu 17. detsembri 1979. aasta direktiiv 80/68/EMÜ põhjavee kaitse kohta teatavatest ohtlikest ainetest lähtuva reostuse eest,

— direktiiv 76/464/EMÜ, välja arvatud selle artikkel 6, mis tunnistatakse kehtetuks alates käesoleva direktiivi jõustumisest.

3. Direktiivi 76/464/EMÜ suhtes kohaldatakse järgmisi üleminekusäteid:

a) käesoleva direktiivi artikli 16 alusel vastu võetud prioriteetsete ainete nimistu asendab komisjoni 22. juuni 1982. aasta teatises nõukogule prioriteetseks tunnistatud ainete nimistut;

b) direktiivi 76/464/EMÜ artiklit 7 kohaldades võivad liikmesriigid rakendada käesolevas direktiivis sätestatud põhimõtteid reostusprobleemide ja neid põhjustavate ainete kindlakstegemiseks, kvaliteedisandardite kehtestamiseks ja meetmete vastuvõtmiseks.

4. Artiklis 4 toodud keskkonnanalaseid eesmärke ning keskkonnakvaliteedi standardeid, mis on kehtestatud IX lisa ja artikli 16 lõike 7 kohaselt ning liikmesriikide poolt prioriteetsete ainete nimistusse kandmata ainete puhul V lisa alusel ja prioriteetsete ainete puhul, mille suhtes ühenduse standardeid ei ole kehtestatud, artikli 16 lõike 8 alusel, loetakse direktiivi 96/61/EÜ artikli 2 lõike 7 ja artikli 10 kohaldamisel keskkonnakvaliteedi standarditeks.

5. Kui artikli 16 alusel vastu võetud prioriteetsete ainete nimistusse kantud aine ei ole kantud käesoleva direktiivi VIII lissasse või direktiivi 96/61/EÜ III lissasse, lisatakse see sinna.

6. Pinnaveekogude puhul peavad käesoleva direktiivi alusel nõutavas esimeses vesikonna majandamiskavas kehtestatud keskkonnanalased eesmärgid miinimumina jõustama kvaliteedistandardid, mis on vähemalt sama ranged kui direktiivi 76/464/EMÜ rakendamisel nõutavad standardid.

*Artikkel 23***Sanktsioonid**

Liikmesriigid määravad kindlaks sanktsioonid, mida kohaldatakse käesoleva direktiivi alusel vastuvõetud siseriiklike sätete rikkumise puhul. Sätestatavad sanktsioonid peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

⁽¹⁾ EÜT L 271, 29.10.1979, lk 44. Direktiivi on viimati muudetud 1994. aasta ühinemisaktiga.

⁽²⁾ EÜT L 222, 14.8.1978, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud 1994. aasta ühinemisaktiga.

⁽³⁾ EÜT L 281, 10.11.1979, lk 47. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 91/692/EÜ.

*Artikkel 24***Rakendamine**

1. Liikmesriigid kehtestavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 22. detsembriks 2003. Liikmesriigid teatavad sellest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse meetmetesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetavate põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti. Komisjon teatab sellest teistele liikmesriikidele.

*Artikkel 25***Jõustumine**

Käesolev direktiiv jõustub selle *Euroopa Ühenduste Teatajas* avaldamise päeval.

*Artikkel 26***Adressaadid**

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

I LISA

PÄDEVATE ASUTUSTE NIMEKIRJA JAOKS NÕUTAV TEAVE

Artikli 3 lõike 8 alusel esitavad liikmesriigid kõigi pädevate asutuste kohta igas valglapiirkonnas ning igas oma territooriumil asuvas rahvusvahelise valglapiirkonna osas järgmise teabe:

- i) **pädeva asutuse nimi ja aadress** — artikli 3 lõikes 2 nimetatud asutuse ametlik nimi ja aadress;
- ii) **valglapiirkonnaga hõlmatud geograafiline ala** — peamiste valglapiirkonnas asuvate jõgede nimed koos valglapiirkonna piiride täpse kirjeldusega. Seda teavet peaks võimaluste piires saama lülitada geograafilise teabe süsteemi (GIS) ja/või komisjoni geograafilise teabe süsteemi (GISCO);
- iii) **pädeva asutuse õiguslik vorm** — pädeva asutuse õigusliku vormi kirjeldus ning vajaduse korral tema põhikirja, asutamislepingu või samaväärse õigusdokumendi kokkuvõte või koopia;
- iv) **vastutus** — iga pädeva asutuse õigusliku ja haldusvastutuse kirjeldus ning tema rolli kirjeldus igas valglapiirkonnas;
- v) **liikmeskond** — kui pädev asutus on teiste pädevate asutuste vaheline kooskõlastamisasutus, nõutakse nende asutuste nimekirja koos kokkuvõttega kooskõlastamise tagamiseks loodud suhetest institutsioonide vahel;
- vi) **rahvusvahelised suhted** — kui valglapiirkond hõlmab rohkem kui ühe liikmesriigi territooriumi või sinna kuulub kolmandate riikide territoorium, nõutakse kokkuvõtet kooskõlastamise tagamiseks loodud suhetest institutsioonide vahel.

II LISA

1. PINNAVESI

1.1. Pinnaveekogutüüpide kirjeldus

Liikmesriigid määravad kindlaks pinnaveekogude asukoha ja piirid ning annavad kõigi selliste veekogude kirjelduse vastavalt järgmisele metoodikale. Liikmesriigid võivad selleks esialgseks kirjelduseks pinnaveekogusid rühmitada.

- i) Vesikonna piires olevad pinnaveekogud liigitatakse kas ühte järgmistest pinnaveekogude kategooriatest — jõed, järved, üleminekuveed või rannikuveed — või tehisveekogudeks või oluliselt muudetud veekogudeks.
- ii) Igas pinnaveekogukategoorias liigitatakse valglapiirkonna vastavad pinnaveekogud tüüpide järgi. Need tüübid tehakse kindlaks kas “süsteemi A” või “süsteemi B” abil, mis on toodud punktis 1.2.
- iii) Kui kasutatakse süsteemi A, jaotatakse valglapiirkonnas olevad pinnaveekogud kõigepealt vastavate ökopiirkondade kaupa vastavalt punktis 1.2 toodud ja XI lisa vastaval kaardil näidatud geograafilistele piirkondadele. Seejärel jaotatakse igas ökopiirkonnas olevad veekogud pinnaveekogutüüpide kaupa vastavalt süsteemi A jaoks tabelites sätestatud tunnustele.
- iv) Kui kasutatakse süsteemi B, peavad liikmesriigid saavutama vähemalt samasuguse diferentseerituseastme, nagu nad saavutaksid süsteemi A kasutades. Vastavalt sellele jaotatakse valglapiirkonnas asuvad pinnaveekogud tüüpideks, kasutades kohustuslike tunnuste väärtusi ning selliseid fakultatiivseid tunnuseid või tunnuste kombinatsioone, mida on vaja, tagamaks, et neist saaks tuletada usaldusväärsed tüübispetsiifilisi bioloogilisi võrdlustingimusi.
- v) Tehis- ja oluliselt muudetud pinnaveekogude puhul toimub liigitamine vastavalt selle pinnaveekategooria tunnustele, mis kõige enam sarnaneb asjaomasele oluliselt muudetud või tehisveekogule.
- vi) Liikmesriigid esitavad komisjonile tüüpide geograafilise asukoha kaardi või kaardid (GIS-vormingus), mis vastavad süsteemi A alusel nõutavale diferentseerituseastmele.

1.2. Ökopiirkonnad ja pinnaveekogutüübid

1.2.1. Jõed

Süsteem A

Kinnitatud liigitus	Tunnused
Ökopiirkond	XI lisa kaardil A näidatud ökopiirkonnad
Tüüp	Liigitus vastavalt kõrgusele: kõrge: > 800 m keskmise kõrgusega: 200—800 m madalik: < 200 m Liigitus vastavalt suurusele, aluseks valgla pindala väike: 10—100 km² keskmine: > 100—1 000 km² suur: > 1 000—10 000 km² väga suur: > 10 000 km² Geoloogia lubjarikas

▼ **B**

Kinnitatud liigitus	Tunnused
	ränirikas orgaaniline

Süsteem B

Alternatiivne kirjeldus	Füüsikalised ja keemilised tegurid, mis määravad jõe või jõeosa tunnused ning sellest tulenevalt bioloogilise populatsiooni struktuuri ja koosseisu
Kohustuslikud tegurid	kõrgus laius pikkus geoloogia suurus
Fakultatiivsed tegurid	kaugus jõelähtest vooluenergia (sõltuv voolust ja kaldest) keskmise veepinna laius keskmise veesügavus keskmise veepinna langus jõe põhisäingi kuju ja iseloomustus jõe vooluhulga kategooria jõeoru kuju tahkete osakeste ärakanne happelisuse neutraliseerimisvõime põhjasetete keskmine koostis kloriidid õhutemperatuuri kõikumisulatus keskmise õhutemperatuur sademed

1.2.2. Järved

Süsteem A

Kinnitatud liigitus	Tunnused
Ökopiirkond	XI lisa kaardil A näidatud ökopiirkonnad
Tüüp	Liigitus vastavalt kõrgusele keskmise kõrgusegakõrge: > 800 m keskmise kõrgusega: 200—800 m madalik: < 200 m Liigitus keskmine sügavuse alusel, aluseks < 3 m 3—15 m > 15 m Liigitus pindala alusel 0,5—1 km ² 1—10 km ² 10—100 km ²

▼ B

Kinnitatud liigitus	Tunnused
	> 100 km ² Geoloogia lubjarikas ränirikas orgaaniline

Süsteem B

Alternatiivne kirjeldus	Füüsikalised ja keemilised tegurid, mis määravad järve tunnused ning sellest tulenevalt bioloogilise populatsiooni struktuuri ja koosseisu
Kohustuslikud tegurid	kõrgus laius pikkus sügavus geoloogia suurus
Fakultatiivsed tegurid	keskmine veesügavus järve kuju viibeaeg keskmine õhutemperatuur õhutemperatuuri kõikumisulatus segunemistingimused (näiteks monomiktne, dimiktne, polümiktne) happelisuse neutraliseerimisvõime toitainesisalduse foon põhjasetete keskmine koostis veepinnataseme kõikumine

1.2.3. Üleminekuveed

Süsteem A

Kinnitatud liigitus	Tunnused
Ökopiirkond	Järgmised XI lisa kaardil B näidatud ökopiirkonnad: Läänemeri Barentsi meri Norra meri Põhjameri Atlandi ookeani põhjaosa Vahemeri
Tüüp	Aasta keskmise soolsuse põhjal 18–< 30 ‰: magevesi 0,5–< 5 ‰: oligohaliinne 5–< 18 ‰: mesohaliinne 18–< 30 ‰: polühaliinne 30–< 40 ‰: euhaliinne

▼B

Kinnitatud liigitus	Tunnused
	Keskmise loodete ulatuse põhjal 2-4 m < 2 m: mikrolooded 2-4 m: mesolooded > 4 m: makrolooded

Süsteem B

Alternatiivne kirjeldus	Füüsikalised ja keemilised tegurid, mis määravad üleminekuvee tunnused ning sellest tulenevalt bioloogilise populatsiooni struktuuri ja koosseisu
Kohustuslikud tegurid	laius pikkus loodete ulatus soolsus
Fakultatiivsed tegurid	sügavus hoovuse kiirus avatus lainetusele viibeaeg keskmine veetemperatuur segunemistingimused hägusus põhjasetete keskmine koostis kuju veetemperatuuri kõikumisulatus

1.2.4. Rannikuveed

Süsteem A

Kinnitatud liigitus	Tunnused
Ökopiirkond	Järgmised XI lisa kaardil B näidatud ökopiirkonnad: Läänemeri Barentsi meri Norra meri Põhjameri Atlandi ookeani põhjaosa Vahemeri
Tüüp	Aasta keskmise soolsuse põhjal 18 < 30 < 0,5 ‰: magevesi 0,5 < 5 ‰: oligohaliinne 5 < 18 ‰: mesohaliinne 18 < 30 ‰: polühaliinne 30 < 40 ‰: euhaliinne Keskmise sügavuse põhjal madal vesimadal vesi: < 30 m keskmine: (30—200 m) sügav: > 200 m

Süsteem B

Alternatiivne kirjeldus	Füüsikalised ja keemilised tegurid, mis määravad rannikuvee tunnused ning sellest tulenevalt bioloogilise populatsiooni struktuuri ja koosseisu
Kohustuslikud tegurid	laius pikkus loodete ulatus soolsus
Fakultatiivsed tegurid	hoovuse kiirus avatus lainetusele keskmine veetemperatuur segunemistingimused hägusus viibeag (suletud lahtedes) põhjasetete keskmine koostis veetemperatuuri kõikumisulatus

1.3. Tüübispetsiifiliste võrdlustingimuste kindlaksmääramine pinnaveekogutüüpide jaoks

- i) Iga punkti 1.1 kohaselt kirjeldatud pinnaveekogutüübi kohta määratakse kindlaks tüübispetsiifilised hüdro-morfoloogilised ja füüsikalisk-keemilised tingimused, mis vastavad V lisa punktis 1.1. nimetatud hüdro-morfoloogiliste ja füüsikalisk-keemiliste kvaliteedielementide väärtusele kõnealuse pinnaveekogu väga hea ökoloogilise seisundi puhul, nagu see on määratletud V lisa punkti 1.2 vastavas tabelis. Määratakse kindlaks tüübispetsiifilised bioloogilised võrdlustingimused, mis vastavad V lisa punktis 1.1 nimetatud bioloogiliste kvaliteedielementide väärtusele kõnealuse pinnaveekogu väga hea ökoloogilise seisundi puhul, nagu see on määratletud V lisa punkti 1.2 vastavas tabelis.
- ii) Käesolevas punktis sätestatud korra kohaldamisel oluliselt muudetud või tehispinnaveekogude suhtes käsitatakse viiteid väga heale ökoloogilisele seisundile viidetena maksimaalsele ökoloogilisele potentsiaalile vastavalt V lisa tabeli 1.2.5 määratlusele. Veekogu maksimaalse ökoloogilise potentsiaali väärtused vaadatakse üle iga kuue aasta tagant.
- iii) Tüübispetsiifilised tingimused punktide i ja ii tähenduses ning tüübispetsiifilised bioloogilised võrdlustingimused võivad olla ruumi- või mudelipõhised või neid võib tuletada, kasutades nende meetodite kombinatsiooni. Kui neid meetodeid ei ole võimalik kasutada, võivad liikmesriigid selliste tingimuste kindlakstegemiseks kasutada eksperthinnanguid. Väga hea ökoloogilise seisundi määramisel konkreetsete sünteetiliste saasteainete kontsentratsiooni suhtes on avastamispiiriks piir, mille võib saavutada tüübispetsiifiliste tingimuste kindlaksmääramise ajal olemas olevate meetodite abil.
- iv) Ruumpõhiste tüübispetsiifiliste bioloogiliste võrdlustingimuste puhul arendavad liikmesriigid iga pinnaveekogutüübi jaoks välja võrdlusvõrgu. Võrk sisaldab piisaval arvul väga heas seisundis objekte, et pakkuda piisavalt usaldusväärset tasemel võrdlustingimuste väärtusi, võttes arvesse kõnealuse pinnaveekogutüübi väga heale ökoloogilisele seisundile vastavate kvaliteedielementide väärtuste varieeruvust ja lõike v alusel kohaldatavaid modelleerimismeetodeid.
- v) Mudelipõhised tüübispetsiifilised bioloogilised võrdlustingimused võib tuletada kas prognoosmudelite või retrospektiivsete meetodite abil. Nende meetodite puhul kasutatakse ajaloolisi, paleoloogilisi ja muid kättesaadavaid andmeid ning nad pakuvad piisavalt usaldusväärset tasemel võrdlustingimuste väärtusi, tagamaks, et niiviisi tule-

▼B

tatud tingimused on iga pinnaveekogutüübi suhtes järjepidevad ja kehtivad.

- vi) Kui mingi pinnaveekogutüübi kvaliteedielemendi puhul ei ole usaldusväärseid tüübispetsiifilisi võrdlustingimusi võimalik kindlaks teha kõnealuse elemendi kõrge loomuliku varieeruvuse tõttu, mis ei ole üksnes hooajaline erinevus, võib vastava pinnaveetüübi ökoloogilise seisundi hindamisel kõnealuse elemendi arvestamata jätta. Sellistel asjaoludel sedastavad liikmesriigid niisuguse arvestamatajätmise põhjused vesikonna majandamiskavas.

1.4. Koormuse kindlakstegemine

Liikmesriigid koguvad ja säilitavad teabe olulise inimtekkelise koormuse tüübi ja ulatuse kohta, mis võib pinnaveekogudele igas valgapiirkonnas mõjuda, eelkõige järgmise kohta.

Olulise punktreostusallikatest pärit reostuse hindamine ja tuvastamine, eelkõige linna-, tööstus-, põllumajandus- ja muudest rajatistest ning tegevustest pärinevate VIII lisas loetletud ainete puhul, mis põhineb muu hulgas teabel, mis on kogutud:

i) direktiivi 91/271/EMÜ artiklite 15 ja 17 alusel;

ii) direktiivi 96/61/EÜ ⁽¹⁾ artiklite 9 ja 15 alusel;

ning esimese vesikonna majandamiskava puhul:

iii) direktiivi 76/464/EMÜ artikli 11 alusel; ning

iv) direktiivide 75/440/EÜ, 76/160/EMÜ, ⁽²⁾ 78/659/EMÜ ja 79/923/EMÜ ⁽³⁾ alusel.

Olulise hajureostusallikatest pärit reostuse hindamine ja tuvastamine, eelkõige linna-, tööstus-, põllumajandus- ja muudest rajatistest ning tegevustest pärinevate VIII lisas loetletud ainete puhul, mis põhineb muu hulgas teabel, mis on kogutud:

i) direktiivi 91/676/EMÜ ⁽⁴⁾ artiklite 3, 5 ja 6 alusel;

ii) direktiivi 91/414/EMÜ artiklite 7 ja 17 alusel;

iii) direktiivi 98/8/EÜ alusel;

ning esimese vesikonna majandamiskava puhul:

iv) direktiivide 75/440/EÜ, 76/160/EMÜ, 76/464/EMÜ, 78/659/EMÜ ja 79/923/EMÜ alusel.

Linnade, tööstuse, põllumajanduse muude vajaduste rahuldamiseks toimuva olulise veevõtu, sealhulgas hooajaliste erinevuste ja aastase kogunõudluse hindamine ja tuvastamine ning veekadude hindamine ja tuvastamine jaotussüsteemides.

Üldistes vooluomadustes ja veebilansis ilmneva veevoolu olulise reguleerimise, sealhulgas veeülekannete ja ümbersuunamise mõju hindamine ja tuvastamine.

Oluliste morfoloogiliste muudatuste tuvastamine veekogudes.

Muude oluliste inimtekkeliste mõjude hindamine ja tuvastamine pinnavee seisundis.

⁽¹⁾ EÜT L 135, 30.5.1991, lk 40. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 98/15/EÜ (EÜT L 67, 7.3.1998, lk 29).

⁽²⁾ EÜT L 31, 5.2.1976, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud 1994. aasta ühinemisaktiga.

⁽³⁾ EÜT L 281, 10.11.1979, lk 47. Direktiivi on muudetud direktiiviga 91/692/EMÜ (EÜT L 377, 31.12.1991, lk 48).

⁽⁴⁾ EÜT L 375, 31.12.1991, lk 1.

▼B

Maakasutusviiside hindamine, sealhulgas peamiste linna-, tööstus- ja põllumajandusalade ning vajaduse korral kalandus- ja metsandusalade kindlakstegemine.

1.5. **Mõju hindamine**

Liikmesriigid hindavad pinnaveekogude seisundi tundlikkust eespool nimetatud koormuste suhtes.

Liikmesriigid kasutavad eespool kogutud ja muud asjakohast teavet, sealhulgas olemasolevaid keskkonnaseireandmeid, et hinnata, kui tõenäoline on see, et valglapiirkonnas asuvad pinnaveekogud ei vasta nende suhtes artikli 4 alusel kehtestatud keskkonnakvaliteedialastele eesmärkidele. Liikmesriigid võivad sellise hindamise juures abivahendina kasutada modelleerimismeetodeid.

Nende veekogude puhul, mille kohta on kindlaks tehtud, et nad võivad keskkonnakvaliteedialastele eesmärkidele mitte vastata, antakse vajaduse korral täiendav kirjeldus, et optimeerida nii artikli 8 alusel nõutavate seireprogrammide kui ka artikli 11 alusel nõutavate meetmeprogrammide väljatöötamist.

2. **PÕHJAVESI**

2.1. **Esialgne kirjeldus**

Liikmesriigid annavad kõigi põhjaveekogumite esialgse kirjelduse, et hinnata nende kasutust ja seda, millises ulatuses neid ähvardab oht mitte vastata kõigi põhjaveekogumite suhtes artikli 4 alusel kehtestatud eesmärkidele. Kõnealuseks esialgseks kirjelduseks võivad liikmesriigid põhjaveekogumeid rühmitada. Selle analüüsi juures võib kasutada olemasolevaid hüdroloogilisi geoloogilisi, pedoloogilisi, maakasutus-, vettejuhtimis- ja veevõtu- ning muid andmeid, kuid sellega tuvastatakse:

- põhjaveekogumi või -kogumite asukoht ja piirid,
- koormus, mis võib põhjaveekogumile või -kogumitele mõjuda, sealhulgas:
 - hajureostusallikad,
 - punktreostusallikad,
 - veevõtt,
 - kunstlik toitumine,
- selle kohal asuvate kihtide üldine laad valglas, kust põhjaveekogum toitub,
- põhjaveekogumid, millel on neist otseselt sõltuvad pinnaveeökosüsteemid või maismaaökosüsteemid.

2.2. **Täiendav kirjeldus**

Kõnealuse esialgse kirjelduse järel annavad liikmesriigid nende põhjaveekogumite või veekogumirühmade täiendava kirjelduse, mille ohustatus on kindlaks tehtud, et sellise ohu suurust täpsemalt hinnata ja teha kindlaks artikli 11 alusel nõutavad meetmed. See kirjeldus sisaldab vastavalt asjakohast teavet inimtegevuse mõju kohta ning vajaduse korral teabe järgmise kohta:

- põhjaveekogumi geoloogilised tunnused, sealhulgas geoloogiliste üksuste ulatus ja liik,
- põhjaveekogumi hüdrogeoloogilised tunnused, sealhulgas veejuhtivus, poorsus ja küllastumus,
- pindmiste setete ja pinnase tunnused valglas, kust põhjaveekogum toitub, sealhulgas sette ja pinnase paksus, poorsus, veejuhtivus ning imamisvõime,
- põhjavee kihistumisparameetrid põhjaveekogumis,

▼B

- maapinnal asuvate süsteemide, sealhulgas maismaaökosüsteemide ja pinnaveekogude nimistu, millega põhjaveekogum on dünaamiliselt seotud,
- põhjaveekogumi ja sellega seotud maapinnal asuvate süsteemide vahelise veevahetuse suuna ja määra hinnang,
- piisavad andmed, et arvutada veekogu aasta keskmist pikaajalist toitumismäära,
- põhjavee keemilise koostise kirjeldus, sealhulgas näitajad inimtegevusest tuleneva osa kohta. Liikmesriigid võivad nende põhjaveekogumite loodusliku fooni kindlakstegemiseks kasutada põhjavee kirjeldamise tüpoloogiaid.

2.3. Põhjavee suhtes avalduva inimtegevuse mõju hindamine

Nende põhjaveekogumite puhul, mis ületavad kahe või enama liikmesriigi piiri või mille kohta on vastavalt punkti 2.1 alusel koostatud esialgsele kirjeldusele tuvastatud, et neid ähvardab oht mitte vastata iga veekogu suhtes artikli 4 alusel sätestatud eesmärkidele, kogutakse ja säilitatakse iga põhjaveekogumi kohta vajaduse korral järgmist teavet:

- a) veevõtuks kasutatavate punktide asukoht põhjaveekogumis, välja arvatud:
 - veevõtupunktid, mis annavad keskmiselt vähem kui 10 m³ vett päevas või
 - olmeveevõtupunktid, mis annavad keskmiselt vähem kui 10 m³ vett päevas või teenindavad vähem kui 50 inimest,
- b) aasta keskmine veevõtumäär sellistest punktides,
- c) põhjaveekogumist võetud vee keemiline koostis,
- d) nende punktide asukoht põhjaveekogumis, kuhu vett otse juhitakse,
- e) heitkogused sellistes punktides,
- f) põhjaveekogumisse juhitud vee keemiline koostis ning
- g) maakasutusviis valglas või valglates, millest põhjaveekogum toitub, sealhulgas saasteainete sissevool ja inimtekkelised muutused taastumispärametrites, nagu näiteks vihmavee ja äravoolu kõrvalejuhtimine veekindla pinna abil, kunstlik toitmine, tammistamine või drenaaž.

2.4. Põhjaveetaseme muutumise mõju hindamine

Liikmesriigid tuvastavad ka need põhjaveekogumid, mille jaoks tuleb artikli 4 alusel kehtestada madalamad eesmärgid, sealhulgas seetõttu, et võetakse arvesse veekogu seisundi mõju:

- i) pinnaveele ja sellega seotud maismaaökosüsteemidele,
- ii) veeregulatsioonile, üleujutuste vastu kindlustamisele, drenaažile või
- iii) inimarengule.

2.5. Põhjavee kvaliteedi suhtes avalduva reostuse mõju hindamine

Liikmesriigid tuvastavad need põhjaveekogumid, mille suhtes tuleb artikli 4 lõike 5 alusel kindlaks määrata madalamad eesmärgid, kui põhjaveekogum on vastavalt artikli 5 lõikele 1 inimtegevuse mõju tõttu nii saastunud, et põhjavee hea keemilise seisundi saavutamine on võimatu või ebaproportsionaalselt kulukas.

*III LISA***MAJANDUSANALÜÜS**

Majandusanalüüs sisaldab piisavalt üksikasjalikku teavet (võttes arvesse vastavate andmete kogumisega seotud kulusid), et:

- a) teha asjakohased arvutused, et artikli 9 alusel arvesse võtta veevarustusteenuste kulude katmist, arvestades vee pakkumise ja nõudmise pikaajalisi prognoose valglapiirkonnas ning vajaduse korral:
 - veevarustusteenuste mahu, hinna ja nendega seotud kulude kalkulasioone ning
 - vastavate investeeringute kalkulasioone, sealhulgas selliste investeeringute prognoose;
- b) otsustada selliste meetmete võimalike kulude kalkulasiooni põhjal, milline artikli 11 alusel koostatud meetmeprogrammi kantav meetmetekombinatsioon oleks veekasutuse alal kõige tasuvam.

*IV LISA***KAITSEALAD**

1. Artikli 6 alusel nõutav kaitsealade register sisaldab järgmist tüüpi kaitsealasid:
 - i) artikli 7 alusel olmevee võtmiseks mõeldud alad;
 - ii) majanduslikult oluliste veekasvatatavate liikide kaitseks mõeldud alad;
 - iii) puhkealadeks mõeldud veekogud, sealhulgas direktiivi 76/160/EMÜ alusel suplusveeks mõeldud alad;
 - iv) toitainete suhtes tundlikud alad, sealhulgas alad, mis on direktiivi 91/676/EMÜ alusel tunnistatud ohualtideks vöönditeks, ning alad, mis on direktiivi 91/271/EMÜ alusel tunnistatud tundlikeks aladeks; ning
 - v) elupaikade ja liikide kaitseks mõeldud alad, kus vee seisundi säilitamine või parandamine on oluline tegur nende kaitsel, sealhulgas vastavad direktiivi 92/43/EMÜ ⁽¹⁾ ja direktiivi 79/409/EMÜ ⁽²⁾ alusel määratud “Natura 2000” objektid.
2. Registri kokkuvõte, mida nõutakse vesikonna majandamiskava osana, sisaldab kaarte, millel on näidatud kõigi kaitsealade asukoht ning ühenduse, siseriiklike ja kohalike õigusaktide kirjeldus, mille alusel nad on määratud.

⁽¹⁾ EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 97/62/EÜ (EÜT L 305, 8.11.1997, lk 42).

⁽²⁾ EÜT L 103, 25.4.1979, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 97/49/EÜ (EÜT L 223, 13.8.1997, lk 9).

▼B*V LISA*

1. PINNAVEE SEISUND
 - 1.1. **Ökoloogilise seisundi klassifitseerimiseks vajalikud kvaliteedielemendid**
 - 1.1.1. Jõesed
 - 1.1.2. Järved
 - 1.1.3. Üleminekuveed
 - 1.1.4. Rannikuveed
 - 1.1.5. Tehis- ja oluliselt muudetud pinnaveekogud
 - 1.2. **Ökoloogilise seisundi klassifikatsioonide normmääratlused**
 - 1.2.1. Jõgede väga hea, hea ja keskmise ökoloogilise seisundi määratlused
 - 1.2.2. Järvede väga hea, hea ja keskmise ökoloogilise seisundi määratlused
 - 1.2.3. Üleminekuvete väga hea, hea ja keskmise ökoloogilise seisundi määratlused
 - 1.2.4. Rannikuvete väga hea, hea ja keskmise ökoloogilise seisundi määratlused
 - 1.2.5. Oluliselt muudetud või tehisveekogu maksimaalse, hea ja keskmise ökoloogilise potentsiaali määratlused
 - 1.2.6. Kord, mida liikmesriigid järgivad keemiliste kvaliteedistandardite kehtestamisel
 - 1.3. **Pinnavee ökoloogilise seisundi ja keemilise seisundi seire**
 - 1.3.1. Kontrollseire korraldus
 - 1.3.2. Operatiivseire korraldus
 - 1.3.3. Uurimusliku seire korraldus
 - 1.3.4. Seiresagedus
 - 1.3.5. Täiendavad seirenõuded kaitsealadele
 - 1.3.6. Kvaliteedielementide seire standardid
 - 1.4. **Ökoloogilise seisundi klassifikatsioon ja kirjeldamine**
 - 1.4.1. Bioloogilise seire tulemuste võrreldavus
 - 1.4.2. Ökoloogilise seisundi ja ökoloogilise potentsiaali seiretulemuste kirjeldamine ning klassifikatsioon
 - 1.4.3. Keemilise seisundi seiretulemuste kirjeldamine ning klassifikatsioon
2. PÕHJAVESI
 - 2.1. **Põhjavee kvantitatiivne seisund**
 - 2.1.1. Kvantitatiivse seisundi klassifitseerimise parameeter
 - 2.1.2. Kvantitatiivse seisundi määratlus
 - 2.2. **Põhjavee kvantitatiivse seisundi seire**
 - 2.2.1. Põhjaveetaseme seirevõrk

▼B

- 2.2.2. Seirealade tihedus
- 2.2.3. Seiresagedus
- 2.2.4. Põhjavee kvantitatiivse seisundi tõlgendamine ja kirjeldamine
- 2.3. **Põhjavee keemiline seisund**
 - 2.3.1. Põhjavee keemilise seisundi kindlakstegemise parameetrid
 - 2.3.2. Põhjavee hea keemilise seisundi määratlus
- 2.4. **Põhjavee keemilise seisundi seire**
 - 2.4.1. Põhjavee seirevõrk
 - 2.4.2. Kontrollseire
 - 2.4.3. Operatiivseire
 - 2.4.4. Saasteainekoguste tendentside määramine
 - 2.4.5. Põhjavee keemilise seisundi tõlgendamine ja kirjeldamine
- 2.5. **Põhjavee seisundi kirjeldamine**
- 1. PINNAVEE SEISUND
 - 1.1. **Ökoloogilise seisundi klassifitseerimiseks vajalikud kvaliteedielemendid**
 - 1.1.1. Jõed
 - Bioloogilised elemendid*
 - Veetaimestiku koosseis ja arvukus
 - Selgrootute põhjaloomade koosseis ja arvukus
 - Kalastiku koosseis, arvukus ning ealine struktuur
 - Bioloogilisi elemente toetavad hüdro-morfoloogilised elemendid*
 - Hüdroloogiline režiim
 - vee vooluhulk ja -dünaamika
 - ühendus põhjaveekogumitega
 - Jõevoolu tõkestamatus
 - Morfoloogilised tingimused
 - jõe sügavuse ja laiuse vahelduvus
 - jõesärgi struktuur ja aluspõhi
 - kaldavööndi struktuur
 - Bioloogilisi elemente toetavad keemilised ja füüsikalise-keemilised elemendid*
 - Üldtingimused*
 - Temperatuuriolud
 - Hapnikusisaldus
 - Soolsus

▼B

Hapestumus

Toitainetesisaldus

Konkreetsed saasteained

Reostus, mis on tingitud kõigist prioriteetsetest ainetest, mille veekokku juhtimine on kindlaks tehtud

Reostus, mis on tingitud muudest ainetest, mille olulises koguses veekokku juhtimine on kindlaks tehtud

1.1.2. Järved

Bioloogilised elemendid

Fütoplanktoni koosseis, arvukus ja biomass

Muu veetaimestiku koosseis ja arvukus

Selgrootute põhjaloomade koosseis ja arvukus

Kalastiku koosseis, arvukus ning ealine struktuur

Bioloogilisi elemente toetavad hüdro-morfoloogilised elemendid

Hüdroloogiline režiim

vee vooluhulk ja -dünaamika

viibeaeg

ühendus põhjaveekogumiga

Morfoloogilised tingimused

järvesügavuse vaheldumine

järvepõhja hulk, struktuur ja aluspõhi

järvekalda struktuur

Bioloogilisi elemente toetavad keemilised ja füüsikalis-keemilised elemendid

Üldtingimused

Läbipaistvus

Temperatuuriolud

Hapnikusisaldus

Soolsus

Hapestumus

Toitainetesisaldus

Konkreetsed saasteained

Reostus, mis on tingitud kõigist prioriteetsetest ainetest, mille veekokku juhtimine on kindlaks tehtud

Reostus, mis on tingitud muudest ainetest, mille olulises koguses veekokku juhtimine on kindlaks tehtud

1.1.3. Üleminekuveed

Bioloogilised elemendid

Fütoplanktoni koosseis, arvukus ja biomass

▼B

Muu veetaimestiku koosseis ja arvukus

Selgrootute põhjaloomade koosseis ja arvukus

Kalastiku koosseis ja arvukus

Bioloogilisi elemente toetavad hüdro-morfoloogilised elemendid

Morfoloogilised tingimused

veesügavuse vaheldumine

veepõhja hulk, struktuur ja aluspõhi

eulitoraali struktuur

Loodete režiim

mageveevool

avatus lainetusele

Bioloogilisi elemente toetavad keemilised ja füüsikalised-keemilised elemendid

Üldtingimused

Läbipaistvus

Temperatuuriolud

Hapnikusisaldus

Soolsus

Toitainetesisaldus

Konkreetsed saastained

Reostus, mis on tingitud kõigist prioriteetsetest ainetest, mille veekokku juhtimine on kindlaks tehtud

Reostus, mis on tingitud muudest ainetest, mille olulises koguses veekokku juhtimine on kindlaks tehtud

1.1.4. Rannikuveed

Bioloogilised elemendid

Fütoplanktoni koosseis, arvukus ja biomass

Muu veetaimestiku koosseis ja arvukus

Selgrootute põhjaloomade koosseis ja arvukus

Bioloogilisi elemente toetavad hüdro-morfoloogilised elemendid

Morfoloogilised tingimused

veesügavuse vaheldumine

veepõhja struktuur ja aluspõhi

eulitoraali struktuur

Loodete režiim

peamiste hoovuste suund

avatus lainetusele

▼B

Bioloogilisi elemente toetavad keemilised ja füüsikalis-keemilised elemendid

Üldtingimused

Läbipaistvus

Temperatuuriolud

Hapnikusisaldus

Soolsus

Toitainetesisaldus

Konkreetsed saasteained

Reostus, mis on tingitud kõigist prioriteetsetest ainetest, mille veekokku juhtimine on kindlaks tehtud

Reostus, mis on tingitud muudest ainetest, mille olulises koguses veekokku juhtimine on kindlaks tehtud

1.1.5. Tehis- ja oluliselt muudetud pinnaveekogud

Tehis- ja oluliselt muudetud pinnaveekogude suhtes kohaldatakse eespool nimetatud neljast kategooriast selle loodusliku pinnaveekogukategooria kvaliteedielemente, mis on asjaomase oluliselt muudetud või tehisveekoguga kõige sarnasem.

1.2. Ökoloogilise seisundi klassifikatsioonide normmääratlused

Tabel 1.2. Jõgede, järvede, üleminekuvete ja rannikuvete üldmääratlus

Järgmises tekstis on esitatud ökoloogilise kvaliteedi üldmääratlus. Liigitamise puhul loetakse iga pinnaveekategooria ökoloogilise seisundi kvaliteedielementide väärtusteks tabelites 1.2.1—1.2.4 toodud väärtused.

Element	Väga hea seisund	Hea seisund	Keskmine seisund
Üldtingimused	Pinnaveekogutüübi füüsikalise-keemiliste ja hüdro-morfoloogiliste kvaliteedielementide väärtuses ei ole inimtekkelisi muutusi või on need tühised, võrreldes kõnealuse tüübi normaalse näitajatega häirimatus olekus. Pinnaveekogu bioloogiliste kvaliteedielementide väärtused vastavad kõnealuse tüübi normaalsele näitajatele häirimatus olekus ning ei ilmuda mingeid või ilmutavad üksnes tühiseid kõrvalekaldeid. Need on tüübispetsiifilised tingimused ja kooslused.	Pinnaveekogutüübi bioloogiliste kvaliteedielementide väärtused näitavad väheses ulatuses inimtegevusest tulenevaid kõrvalekaldeid, kuid erinevad vastava pinnaveekogutüübi normaalsest näitajatest häirimatus olekus üksnes vähesel määral.	Pinnaveekogutüübi bioloogiliste kvaliteedielementide väärtused erinevad vastava pinnaveekogutüübi normaalsest näitajatest häirimatus olekus mõeldavas ulatuses. Need väärtused ilmutavad mõeldaval määral inimtegevusest tulenevaid kõrvalekaldeid ning on oluliselt rohkem häiritud kui hea seisundi tingimustes.

Alla keskmise seisundis olevad veed liigitatakse mitterahuldavaks või halvaks.

Veed, millel ilmneb suuremaid kõrvalekaldeid vastava pinnaveekogutüübi bioloogiliste kvaliteedielementide väärtuses ja mille bioloogilised kooslused erinevad oluliselt vastava pinnaveekogutüübi näitajatest häirimatus olekus, liigitatakse mitterahuldavaks.

Veed, millel ilmneb tõsisemaid kõrvalekaldeid vastava pinnaveekogutüübi bioloogiliste kvaliteedielementide väärtuses ja milles suur osa tavaliselt vastava pinnaveekogutüübiga häirimatus olekus seotud bioloogilisi kooslusi puudub, liigitatakse halvaks.

1.2.1. Jõgede väga hea, hea ja keskmise seisundi määratlused

Bioloogilised kvaliteedielemendid

Element	Väga hea seisund	Hea seisund	Keskmine seisund
Fütoplankton	Fütoplanktoni taksonoomiline koosseis on täielikult või peaaegu täielikult sama, mis häirimatus olekus. Fütoplanktoni keskmine arvukus on täielikus kooskõlas tüübispetsiifiliste füüsikalise-keemiliste tingimustega ega muuda oluliselt tüübispetsiifilisi läbipaistvustingimusi. Planktoni õitsemise toimub sellise sageduse ja intensiivsusega, mis on kooskõlas tüübispetsiifiliste füüsikalise-keemiliste tingimustega.	Planktoni taksonite koosseis ja arvukus on kergeid muutusi, võrreldes tüübispetsiifiliste kooslustega. Sellistest muutustest ei ilmne vetikate kiirenemist kasvu, mis tuleneb soovimatutest häiretest veekogus esinevate organismide tasakaalus või vee või setete füüsikalise-keemilistes omadustes. Tüübispetsiifilises planktoni õitsemise sageduses ja intensiivsuses võib esineda kerget kasvu.	Planktonitaksonite koosseis on tüübispetsiifilistest kooslustest mõeldukalt erinev. Arvukus on mõeldukalt häiritud ning võib põhjustada olulisi soovimatuid häiringuid muude bioloogiliste ja füüsikalise-keemiliste kvaliteedielementide väärtustes. Planktoni õitsemise sageduses ja intensiivsuses võib esineda mõeldukat kasvu. Suvelkuudel võib esineda pidevat õitsemist.
Makrofüütid ja põhjataimestik	Taksonoomiline koosseis on täielikult või peaaegu täielikult sama, mis häirimatus olekus. Makrofüütide ja põhjataimestiku keskmises arvukuses ei ole täheldatavaid muutusi.	Makrofüütide ja põhjataimestiku taksonite koosseis ja arvukus on kergeid muutusi, võrreldes tüübispetsiifiliste kooslustega. Sellistest muutustest ei ilmne põhjataimestiku või kõrgemate taimede kiirenemist kasvu, mis tuleneb soovimatutest häiretest veekogus esinevate organismide tasakaalus või vee või setete füüsikalise-keemilistes omadustes. Inimtegevuse tagajärjel esinevad bakterikogumid ja -kivid ei avalda põhjataimestiku kooslusele kahjulikku mõju.	Makrofüütide ja põhjataimestiku taksonite koosseis tüübispetsiifilistest kooslustest mõeldukalt erinev ning oluliselt rohkem häiritud, kui hea seisundi puhul. Makrofüütide ja põhjataimestiku keskmises arvukuses ilmnevad mõeldukad muutused. Inimtegevuse tagajärjel esinevad bakterikogumid ja -kivid võivad segada põhjataimestiku kooslust ning mõnel pool selle kõrvale tõrjuda

Element	Väga hea seisund	Hea seisund	Keskmine seisund
Selgrootud põhjaloomad	Taksonoomiline koosseis ja arvukus on täielikult või peaaegu täielikult sama, mis häirimatus olekus. Häiringutele tundlike taksonite ja häiringutele mittetundlike taksonite suhtes ei ilmne muutusi, võrreldes selle tasemega häirimatus olekus. Selgrootute taksonite mitmekesisuse tasemes ei ilmne muutusi, võrreldes selle tasemega häirimatus olekus.	Selgrootute taksonite koosseisus ja arvukuses esineb kergeid muutusi, võrreldes tüüpspetsiifiliste kooslustega. Häiringutele tundlike ja häiringutele mittetundlike taksonite suhtes ilmneb kergeid muutusi, võrreldes selle tasemega häirimatus olekus. Selgrootute taksonite mitmekesisuse tasemes on kergeid muutusi, võrreldes tüüpspetsiifiliste tasemetega.	Selgrootute taksonite koosseis ja arvukus on tüüpspetsiifilistest koostlustest mõeldukalt erinev. Tüüpspetsiifilise koosluse suuremad taksonoomilised rühmad puuduvad. Häiringutele tundlike ja häiringutele mittetundlike taksonite suhe ning mitmekesisuse tase on oluliselt madalam tüüpspetsiifilisest tasemest ja märkimisväärselt madalam hea seisundi tasemest.
Kalastik	Liigiline koosseis ja arvukus on täielikult või peaaegu täielikult sama, mis häirimatus olekus. Kõik tüüpspetsiifilised häiringutele tundlikud liigid on olemas. Kalakoosluste ealises struktuuris ilmneb vähe inimtekkelisi häiringuid ja neist ei ilmne ühegi liigi paljunemise- või arenguhäireid.	Liigilises koosseisus ja arvukuses esineb kergeid muutusi, võrreldes tüüpspetsiifiliste kooslustega, mida võib seletada inimtegevuse mõjuga füüsikalise-keemilistele ja hüdro-morfoloogilistele kvaliteedilementidele. Kalakoosluse ealises struktuuris ilmneb häireid, mida võib seletada inimtegevuse mõjuga füüsikalise-keemilistele või hüdro-morfoloogilistele kvaliteedilementidele ning mis mõnel juhul näitavad häireid teatavate liikide paljunemises ja arengus sel määral, et mõned eartühmad puuduvad.	Kalade liigiline koosseis ja arvukus on tüüpspetsiifilistest koostlustest mõeldukalt erinev, mida võib seletada inimtegevuse mõjuga füüsikalise-keemilistele ja hüdro-morfoloogilistele kvaliteedilementidele. Kalakoosluse ealises struktuuris ilmneb suuri inimtegevusest põhjustatud häireid sel määral, et mõeldukas osa tüüpspetsiifilisi liike puudub või on väga väikesearvuline.

Hüidromorfoloogilised kvaliteeditelemendid

Element	Väga hea seisund	Hea seisund	Keskmine seisund
Veerežiim	Vooluhulk ja -dünaamika ning sellest tulenev ühendus põhjaveega on täielikult või peaaegu täielikult sama, mis häirimatus olekus.	Tingimused, mille alusel on eespool nimetatud bioloogiliste kvaliteeditelementide väärtuste saavutamine võimalik.	Tingimused, mille alusel on eespool nimetatud bioloogiliste kvaliteeditelementide väärtuste saavutamine võimalik.
Jõevoolu tõkestamatus	Jõevool ei ole inimtegevuse tagajärjel tõkestatud ning võimaldab veeorganismide häirimatut rännet ja setete ärakannet.	Tingimused, mille alusel on eespool nimetatud bioloogiliste kvaliteeditelementide väärtuste saavutamine võimalik.	Tingimused, mille alusel on eespool nimetatud bioloogiliste kvaliteeditelementide väärtuste saavutamine võimalik.
Morfoloogilised tingimused	Voolusängimallid, laiuse ja sügavuse vaheldumine, voolukiirus, aluspinnase seisund ning kaldavööndi struktuur ja seisund on täielikult või peaaegu täielikult sama, mis häirimatus olekus.	Tingimused, mille alusel on eespool nimetatud bioloogiliste kvaliteeditelementide väärtuste saavutamine võimalik.	Tingimused, mille alusel on eespool nimetatud bioloogiliste kvaliteeditelementide väärtuste saavutamine võimalik.

Füüsikalise-keemilised kvaliteeditelemendid (1)

Element	Väga hea seisund	Hea seisund	Keskmine seisund
Üldtingimused	Füüsikalise-keemiliste elementide väärtused on täielikult või peaaegu täielikult samad, mis häirimatus olekus. Toitainete kontsentratsioon jääb häirimatu oleku tavapäraste näitajate piiresse. Sooluse, pH, hapnikurežiimi, happesuse neutraliseerimisvõime ja temperatuuri tasemest ei ilmne inimtegevusest põhjustatud häiringuid ning need jäävad häirimatu oleku tavapäraste näitajate piiresse.	Temperatuur, hapnikurežiim, pH, happesuse neutraliseerimisvõime ja soolsus ei ulatu väljapoole tasemeid, mille piires on tüüpiliselt ökosüsteemi funktsioneerimine ning eespool nimetatud bioloogiliste kvaliteeditelementide väärtuste saavutamine tagatud. Toitainete kontsentratsioon ei ületa taset, mille piires on tüüpiliselt ökosüsteemi funktsioneerimine ning eespool nimetatud bioloogiliste kvaliteeditelementide väärtuste saavutamine tagatud.	Tingimused, mille alusel on eespool nimetatud bioloogiliste kvaliteeditelementide väärtuste saavutamine võimalik.

Element	Väga hea seisund	Hea seisund	Keskmine seisund
Konkreetsed sünteetilised saasteained	Nende kontsentratsioon on nullilähedane või vähemalt allpool kõige progressiivsemate üldkasutatavate analüütiliste meetodite avastamispiiri.	Nende kontsentratsioon ei ületa punktis 1.2.6 esitatud korra kohaselt kehtestatud standardeid, ilma et see piiraks direktiivi 91/414/EÜ ja direktiivi 98/8/EÜ kohaldamist (< EQS)	Tingimused, mille alusel on eespool nimetatud bioloogiliste kvaliteeditelementide väärtuste saavutamine võimalik.
Konkreetsed mittesünteetilised saasteained	Nende kontsentratsioon jääb häirimatu oleku tavapäraste näitajate piiresse (looduslik foon = bgl).	Nende kontsentratsioon ei ületa punktis 1.2.6 (?) esitatud korra kohaselt kehtestatud standardeid, ilma et see piiraks direktiivi 91/414/EÜ ja direktiivi 98/8/EÜ kohaldamist (< EQS)	Tingimused, mille alusel on eespool nimetatud bioloogiliste kvaliteeditelementide väärtuste saavutamine võimalik.

(¹) Kasutatakse järgmisi lühendeid: bgl = looduslik foon, EQS = keskkonnakvaliteedi standard.

(²) Sellest protokollist tulenevate standardite kohaldamine ei nõua alla loodusliku fooni olevate saasteainekontsentratsioonide vähendamist (EQS > bgl).

1.2.2 Järvede väga hea, hea ja keskmise ökoloogilise seisundi määratlused

Bioloogilised kvaliteedilemendid

Element	Väga hea seisund	Hea seisund	Keskmine seisund
Fütoplankton	Fütoplanktoni taksonoomiline koosseis on täielikult või peaaegu täielikult sama, mis häirimatus olekus. Fütoplanktoni keskmine biomass on kooskõlas tüübispetsiifiliste füüsikalise-keemiliste tingimustega muuda oluliselt tüübispetsiifilisi läbipaistvustingimusi. Planktoni õitsemise toimub sellise sageduse ja intensiivsusega, mis on kooskõlas tüübispetsiifiliste füüsikalise-keemiliste tingimustega.	Planktoni taksonite koosseis ja arvukus on kergeid muutusi, võrreldes tüübispetsiifiliste kooslustega. Sellistest muutustest ei ilmneta vetikate kiirenemist kasvu, mis tuleneb soovimatutest häiretest veekogus esinevate organismide tasakaalus või vee või setete füüsikalise-keemilistes omadustes. Tüübispetsiifilises planktoni õitsemise sageduses ja intensiivsuses võib esineda kerget kasvu.	Planktonitaksonite koosseis on tüübispetsiifilistest kooslustest mõeldukalt erinev. Biomass on mõeldukalt häiritud ning võib põhjustada olulisi soovimatuid häiringuid muude bioloogiliste ja füüsikalise-keemiliste kvaliteedilementide seisundis. Planktoni õitsemise sageduses ja intensiivsuses võib esineda mõeldukat kasvu. Suvekuudel võib esineda pidevat õitsemist.
Makrofüütid ja põhjataimestik	Taksonoomiline koosseis on täielikult või peaaegu täielikult sama, mis häirimatus olekus. Makrofüütide ja põhjataimestiku keskmises arvukuses ei ole täheldatavaid muutusi.	Makrofüütide ja põhjataimestiku taksonite koosseis ja arvukus on kergeid muutusi, võrreldes tüübispetsiifiliste kooslustega. Sellistest muutustest ei ilmneta põhjataimestiku või kõrgemate taimede kiirenemist kasvu, mis tuleneb soovimatutest häiretest veekogus esinevate organismide tasakaalus või vee või setete füüsikalise-keemilistes omadustes. Inimtegevuse tagajärjel esinevad bakterikogumid ja kihid ei avalda põhjataimestiku kooslusele kahjuliku mõju.	Makrofüütide ja põhjataimestiku taksonite koosseis tüübispetsiifilistest kooslustest mõeldukalt erinev ning oluliselt rohkem häiritud, kui hea seisundi puhul. Makrofüütide ja põhjataimestiku keskmises arvukuses ilmnevad mõeldukad muutused. Inimtegevuse tagajärjel esinevad bakterikogumid ja kihid võivad segada põhjataimestiku kooslust ning mõnel pool selle kõrvalde tõrjuda

Element	Väga hea seisund	Hea seisund	Keskmine seisund
Selgrootud põhjaloomad	Taksonoomiline koosseis ja arvukus on täielikult või peaaegu täielikult sama, mis häirimatus olekus. Häiringutele tundlike taksonite ja häiringutele mittetundlike taksonite suhtes ei ilmne muutusi, võrreldes selle tasemega häirimatus olekus. Selgrootute taksonite mitmekesisuse tasemes ei ilmne muutusi, võrreldes selle tasemega häirimatus olekus.	Selgrootute taksonite koosseisus ja arvukuses esineb kergeid muutusi, võrreldes tüübispetsiifiliste kooslustega. Häiringutele tundlike ja häiringutele mittetundlike taksonite suhtes ilmneb kergeid muutusi, võrreldes tüübispetsiifiliste tasemetega. Selgrootute taksonite mitmekesisuse tasemes on kergeid muutusi, võrreldes tüübispetsiifiliste tasemetega.	Selgrootute taksonite koosseis ja arvukus on tüübispetsiifilistest kooslustest mõeldukalt erinev. Tüübispetsiifilise koosluse suuremad taksonoomilised rühmad puuduvad. Häiringutele tundlike ja häiringutele mittetundlike taksonite suhe ning mitmekesisuse tase on oluliselt madalam tüübispetsiifilisest tasemest ja märkimisväärselt madalam hea seisundi tasemest.
Kalastik	Liigiline koosseis ja arvukus on täielikult või peaaegu täielikult sama, mis häirimatus olekus. Kõik tüübispetsiifilised tundlikud liigid on olemas. Kalakoosluste ealises struktuuris ilmneb vähe inimtekkelisi häiringuid ja neist ei ilmne ühegi liigi paljunemise- või arenguhäireid.	Liigilises koosseisus ja arvukuses esineb kergeid muutusi, võrreldes tüübispetsiifiliste kooslustega, mida võib seletada inimtegevuse mõjuga füsiokalis-keemilistele ja hüdrormorfoloogilistele kvaliteedilementidele. Kalakoosluse ealises struktuuris ilmneb häireid, mida võib seletada inimtegevuse mõjuga füsiokalis-keemilistele või hüdrormorfoloogilistele kvaliteedilementidele ning mis mõnel juhul näitavad häireid teatavate liikide paljunemises ja arengus sel määral, et mõned eartihmad puuduvad.	Kalade liigiline koosseis ja arvukus on tüübispetsiifilistest kooslustest mõeldukalt erinev, mida võib seletada inimtegevuse mõjuga füsiokalis-keemilistele ja hüdrormorfoloogilistele kvaliteedilementidele. Kalakoosluse ealises struktuuris ilmneb suuri inimtegevusest põhjustatud häireid sel määral, et mõeldukas osa tüübispetsiifilisi liike puudub või on väga väikesearvuline.
<i>Hüdrormorfoloogilised kvaliteedilemendid</i>			
Element	Väga hea seisund	Hea seisund	Keskmine seisund
Veerežiim	Vooluhulk ja -dünaamika, veetase, viibeaeg ning sellest tulenev ühendus põhjaveega on täielikult või peaaegu täielikult sama, mis häirimatus olekus.	Tingimused, mille alusel on eespool nimetatud bioloogiliste kvaliteedilementide väärtuste saavutamise võimalik.	Tingimused, mille alusel on eespool nimetatud bioloogiliste kvaliteedilementide väärtuste saavutamise võimalik.

Element	Väga hea seisund	Hea seisund	Keskmine seisund
Morfoloogilised tingimused	Järvesügavuse vaheldumine, aluspinnase kogus ja struktuur ning nii kaldavööndi struktuur kui seisund on täielikult või peaaegu täielikult sama, mis häirimatus olekus.	Tingimused, mille alusel on eespool nimetatud bioloogiliste kvaliteedielementide väärtuste saavutamine võimalik	Tingimused, mille alusel on eespool nimetatud bioloogiliste kvaliteedielementide väärtuste saavutamine võimalik

Füüsikalise-keemilised kvaliteedielemendid ⁽¹⁾

Element	Väga hea seisund	Hea seisund	Keskmine seisund
Üldtingimused	Füüsikalise-keemiliste elementide väärtused on täielikult või peaaegu täielikult samad, mis häirimatus olekus. Toitainete kontsentratsioon jääb häirimatu oleku tavapäraste näitajate piiresse. Soolisuse, pH, hapnikurežiimi, happesuse neutraliseerimisvõime, läbipaistvuse ja temperatuuri tasemest ei ilmne inimtegevusest põhjustatud häirivaid ning need jäävad häirimatu oleku tavapäraste näitajate piiresse.	Temperatuur, hapnikurežiim, pH, happesuse neutraliseerimisvõime, läbipaistvus ja soolus ei ulatu väljapoole tasemeid, mille piires on tüüpiliselt siifilise ökosüsteemi funktsioneerimine ning eespool nimetatud bioloogiliste kvaliteedielementide väärtuste saavutamine tagatud. Toitainete kontsentratsioon ei ületa taset, mille piires on tüüpiliselt ökosüsteemi funktsioneerimine ning eespool nimetatud bioloogiliste kvaliteedielementide väärtuste saavutamine tagatud.	Tingimused, mille alusel on eespool nimetatud bioloogiliste kvaliteedielementide väärtuste saavutamine võimalik.
Konkreetsed sünteetilised saasteained	Nende kontsentratsioon on nullilähedane või vähemalt allpool kõige progressiivsemate üldkasutatavate analüütiliste meetodite avastamiskiir.	Nende kontsentratsioon ei ületa punktis 1.2.6 esitatud korra kohaselt kehtestatud standardeid, ilma et see piiraks direktiivi 91/414/EÜ ja direktiivi 98/8/EÜ kohaldamist. (< EQS)	Tingimused, mille alusel on eespool nimetatud bioloogiliste kvaliteedielementide väärtuste saavutamine võimalik.
Konkreetsed mittesünteetilised saasteained	Nende kontsentratsioon jääb häirimatu oleku tavapäraste näitajate piiresse (looduslik foon = bgf).	Nende kontsentratsioon ei ületa punktis 1.2.6 ⁽²⁾ esitatud korra kohaselt kehtestatud standardeid, ilma et see piiraks direktiivi 91/414/EÜ ja direktiivi 98/8/EÜ kohaldamist. (< EQS)	Tingimused, mille alusel on eespool nimetatud bioloogiliste kvaliteedielementide väärtuste saavutamine võimalik.

⁽¹⁾ Kasutatakse järgmisi lühendeid: bgf = looduslik foon, EQS = keskkonnakvaliteedi standard.

⁽²⁾ Sellest protokollist tulenevate standardite kohaldamine ei nõua alla loodusliku fooni olevate saasteainete kontsentratsioonide vähendamist (EQS > bgf).

1.2.3. Ülemine kuvete väga hea, hea ja keskmise ökoloogilise seisundi määratlused

Bioloogilised kvaliteedielemendid

Element	Väga hea seisund	Hea seisund	Keskmine seisund
Fütoplankton	Fütoplanktoni taksonoomiline koosseis ja arvukus on sama, mis häirimatus olekus. Fütoplanktoni keskmine biomass on kooskõlas tüübispetsiifiliste füüsikalise-keemiliste tingimustega ega muuda oluliselt tüübispetsiifilisi läbipaistvustingimusi. Planktoni õitsemise toimub sellise sageduse ja intensiivsusega, mis on kooskõlas tüübispetsiifiliste füüsikalise-keemiliste tingimustega.	Fütoplanktoni taksonite koosseisus ja arvukuses on kergeid muutusi. Biomass on kergeid muutusi võrreldes tüübispetsiifiliste tingimustega. Sellistest muutustest ei ilmne vetikate kiirenemist kasvu, mis tuleneb soovimatustest häiretest veekogus esinevate organismide tasakaalus või vee füüsikalise-keemiliste omadustes. Tüübispetsiifilises planktoni õitsemise sageduses ja intensiivsuses võib esineda kergeid kasvu.	Fütoplanktoni taksonite koosseis ja arvukus on tüübispetsiifilistest tingimustest mõeldukalt erinev. Biomass on mõeldukalt häiritud ning võib põhjustada olulisi soovimatuid häiringuid muude bioloogiliste kvaliteedielementide seisundis. Planktoni õitsemise sageduses ja intensiivsuses võib esineda mõeldukat kasvu. Suvelkuudel võib esineda pidevat õitsemist.
Makrovetikad	Makrovetikate taksonoomiline koosseis on sama, mis häirimatus olekus. Makrovetikate levikus ei ole tähtseldatavaid inimestevusest tulenevaid muutusi.	Makrovetikate taksonite koosseisus ja arvukuses on kergeid muutusi, võrreldes tüübispetsiifiliste kooslustega. Sellistest muutustest ei ilmne põhjajaimestiku või kõrgemate taimede kiirenemist kasvu, mis tuleneb soovimatustest häiretest veekogus esinevate organismide tasakaalus või vee füüsikalise-keemilistes omadustes.	Makrovetikate taksonite koosseis on tüübispetsiifilistest kooslustest mõeldukalt erinev ning oluliselt rohkem häiritud kui hea seisundi puhul. Makrovetikate keskmises arvukuses ilmnevad mõeldukad muutused ning need võivad põhjustada soovimatuid häiringuid veekogus esinevate organismide tasakaalus.
Õistaimed	Taksonoomiline koosseis on täielikult või peaaegu täielikult sama, mis häirimatus olekus. Õistaimede arvukuses ei ole tähtseldatavaid inimestevusest tulenevaid muutusi.	Õistaimede taksonite koosseisus on kergeid muutusi, võrreldes tüübispetsiifiliste kooslustega. Õistaimede arvukuses esineb kergeid häiringuid.	Õistaimede taksonite koosseis tüübispetsiifilistest kooslustest mõeldukalt erinev ning oluliselt rohkem häiritud kui hea seisundi puhul. Õistaimede taksonite arvukuses ilmnevad mõeldukad muutused.

Element	Väga hea seisund	Hea seisund	Keskmine seisund
Selgrootud põhjaloomad	Selgrootute taksonite mitmekesisuse tase jääb häirimatu oleku tavapäraste näitajate piiresse. Kõik häirimatule olekule omased häiringutele tundlikud liigid on olemas.	Selgrootute taksonite mitmekesisuse ja arvukuse tase jääb kergelt väljapoole tüübispetsiifiliste tingimustega seonduvaid tasemeid. Suurem osa tüübispetsiifiliste koosluste tundlike liike on olemas.	Selgrootute taksonite mitmekesisuse ja arvukuse tase jääb mõeldukalt väljapoole tüübispetsiifiliste tingimustega seonduvaid tasemeid. Esineb taksoneid, mis näitavad reostuse olemasolu. Paljud tüübispetsiifilise koosluse tundlikud taksonid puuduvad.
Kalastik	Ligiline koosseis ja arvukus on sama, mis häirimatus olekus.	Häiringutele tundlike liikide arvukuses esineb kergeid muutusi, võrreldes tüübispetsiifiliste tingimustega, mida võib seletada inimtegevuse mõjuga füüsikalise-keemilistele ja hüdrormorfoloogilistele kvaliteedielementidele.	Mõeldukas hulk tüübispetsiifilisi häiringutele tundlike liike puudub tingituna inimtegevuse mõjust füüsikalise-keemilistele ja hüdrormorfoloogilistele kvaliteedielementidele.

Hüdrormorfoloogilised kvaliteedielemendid

Element	Väga hea seisund	Hea seisund	Keskmine seisund
Loodete režiim	Magaveevoolu režiim on täielikult või peaaegu täielikult sama, mis häirimatus olekus.	Tingimused, mille alusel on eespool nimetatud bioloogiliste kvaliteedielementide väärtuste saavutamine võimalik.	Tingimused, mille alusel on eespool nimetatud bioloogiliste kvaliteedielementide väärtuste saavutamine võimalik.
Morfoloogilised tingimused	Veesigavuse varieerumine, aluspinnase seisund ja struktuur ning nii eulitoraali struktuur kui seisund on täielikult või peaaegu täielikult sama, mis häirimatus olekus.	Tingimused, mille alusel on eespool nimetatud bioloogiliste kvaliteedielementide väärtuste saavutamine võimalik.	Tingimused, mille alusel on eespool nimetatud bioloogiliste kvaliteedielementide väärtuste saavutamine võimalik.

Füüsikalise-keemilised kvaliteedielemendid ⁽¹⁾

Element	Väga hea seisund	Hea seisund	Keskmine seisund
Üldtingimused	Füüsikalise-keemiliste elementide väärtused on täielikult või peaaegu täielikult samad, mis häirimatus olekus. Toitainete kontsentratsioon jääb häirimatu oleku tavapäraste näitajate piiridesse. Temperatuuri, hapnikurežiimi ja läbipaistvuse tasemest ei ilmne inimtegevusest põhjustatud häiringuid ning need jäävad häirimatu oleku tavapäraste näitajate piiridesse.	Temperatuur, hapnikusisaldus ja läbipaistvus ei ulatu väljapoole tasemeid, mille piires on tüübispetsiifilise ökosüsteemi funktsioneerimine ning eespool nimetatud bioloogiliste kvaliteedielementide väärtuste saavutamine tagatud. Toitainete kontsentratsioon ei ületa taset, mille piires on tüübispetsiifilise ökosüsteemi funktsioneerimine ning eespool nimetatud bioloogiliste kvaliteedielementide väärtuste saavutamine tagatud.	Tingimused, mille alusel on eespool nimetatud bioloogiliste kvaliteedielementide väärtuste saavutamine võimalik.
Konkreetsed sünteetilised saasteained	Nende kontsentratsioon on nullilähedane või vähemalt allpool kõige progressiivsemate üldkasutatavate analüütiliste meetodite avastamispiiri.	Nende kontsentratsioon ei ületa punktis 1.2.6 esitatud korra kohaselt kehtestatud standarddeid, ilma et see piiraks direktiivi 91/414/EÜ ja direktiivi 98/8/EÜ kohaldamist. (< EQS)	Tingimused, mille alusel on eespool nimetatud bioloogiliste kvaliteedielementide väärtuste saavutamine võimalik.
Konkreetsed mittesünteetilised saasteained	Nende kontsentratsioon jääb häirimatu oleku tavapäraste näitajate piiridesse (looduslik foon = bgl).	Nende kontsentratsioon ei ületa punktis 1.2.6 ⁽²⁾ esitatud korra kohaselt kehtestatud standarddeid, ilma et see piiraks direktiivi 91/414/EÜ ja direktiivi 98/8/EÜ kohaldamist. (< EQS)	Tingimused, mille alusel on eespool nimetatud bioloogiliste kvaliteedielementide väärtuste saavutamine võimalik.

⁽¹⁾ Kasutatakse järgmisi lühendeid: bgl = looduslik foon, EQS = keskkonnakvaliteedi standard.

⁽²⁾ Sellest protokollist tulenevate standardite kohaldamine ei nõua alla loodusliku fooni olevate saasteainete kontsentratsioonide vähendamist (EQS > bgl).

1.2.4. Rannikuvee väga hea, hea ja keskmise ökoloogilise seisundi määratlused

Bioloogilised kvaliteedielemendid

Element	Väga hea seisund	Hea seisund	Keskmine seisund
Fütoplankton	Fütoplanktoni taksonoomiline koosseis ja arvukus on sama, mis häirimatul olekus. Fütoplanktoni keskmine biomass on kooskõlas tüübispetsiifiliste füüsikalise-keemiliste tingimustega ega muuda oluliselt tüübispetsiifilisi läbipaistvustingimusi. Planktoni õitsemise toimub sellise sageduse ja intensiivsusega, mis on kooskõlas tüübispetsiifiliste füüsikalise-keemiliste tingimustega.	Fütoplanktoni taksonite koosseisus ja arvukuses on kergeid muutusi. Biomass on kergeid muutusi võrreldes tüübispetsiifiliste tingimustega. Sellistest muutustest ei ilmne vetikate kiirenemist kasvu, mis tuleneb soovimatutest häiretest veekogus esinevate organismide tasakaalus või vee füüsikalise-keemilistes omadustes. Tüübispetsiifilises planktoni õitsemise sageduses ja intensiivsuses võib esineda kergeid kasvu.	Fütoplanktoni taksonite koosseis ja arvukus on tüübispetsiifilistest tingimustest mõeldukalt erinev. Vetikate biomass jääb olulisel määral väljapoole tüübispetsiifiliste tingimustele omaseid piire ning mõjutab muid bioloogilisi kvaliteedielemente. Planktoni õitsemise sageduses ja intensiivsuses võib esineda mõeldukat kasvu. Suvel kuudel võib esineda pidevat õitsemist.
Makrovetikad ja õistaimed	Kõik häirimatule olekule omased häiringutele tundlikud makrovetika- ja õistaimetaksunid on olemas. Makrovetikate leviku ja õistaimede arvukuse tase on sama, mis häirimatul olekus.	Suurem osa häirimatule olekule omaseid häiringutele tundlike makrovetikate ja õistaimede taksonid on olemas. Makrovetikate levikus ja õistaimede arvukuses esineb kergeid häiringuid.	Mõeldukas hulk häirimatule olekule omaseid häiringutele tundlike makrovetikate ja õistaimede taksonid puudub. Makrovetikate levikus ja õistaimede arvukuses esineb mõeldukaid häiringuid ning need võivad põhjustada soovimatuid häiringuid veekogus esinevate organismide tasakaalus.
Selgrootud põhjaloomad	Selgrootute taksonite mitmekesisuse ja arvukuse tase jääb häirimatule oleku tavapäraste näitajate piiresse. Kõik häirimatule olekule omased häiringutele tundlikud liigid on olemas.	Selgrootute taksonite mitmekesisuse ja arvukuse tase jääb kergelt väljapoole tüübispetsiifiliste tingimustega seonduvaid tasemeid. Suurem osa tüübispetsiifiliste koosluste tundlike liike on olemas.	Selgrootute taksonite mitmekesisuse ja arvukuse tase jääb mõeldukalt väljapoole tüübispetsiifiliste tingimustega seonduvaid tasemeid. Esineb taksonid, mis näitavad reostuse olemasolu. Paljud tüübispetsiifilise koosluse tundlikud taksonid puuduvad.

Hüdromorfoloogilised kvaliteedielemendid

Element	Väga hea seisund	Hea seisund	Keskmine seisund
Loodete režiim	Magaveevoolu režiim on täielikult või peaaegu täielikult sama, mis häirimatus olekus.	Tingimused, mille alusel on eespool nimetatud bioloogiliste kvaliteedielementide väärtuste saavutamine võimalik.	Tingimused, mille alusel on eespool nimetatud bioloogiliste kvaliteedielementide väärtuste saavutamine võimalik.
Morfoloogilised tingimused	Veesügavuse vaheldumine, ranniku aluspinnase seisund ja struktuur ning nii eulitoraali struktuur kui seisund on täielikult või peaaegu täielikult sama, mis häirimatus olekus.	Tingimused, mille alusel on eespool nimetatud bioloogiliste kvaliteedielementide väärtuste saavutamine võimalik.	Tingimused, mille alusel on eespool nimetatud bioloogiliste kvaliteedielementide väärtuste saavutamine võimalik.

Füüsikaliskemilised kvaliteedielemendid ⁽¹⁾

Element	Väga hea seisund	Hea seisund	Keskmine seisund
Üldtingimused	Füüsikaliskemilised elemendid on täielikult või peaaegu täielikult samad, mis häirimatus olekus. Toitainete kontsentratsioon jääb häirimatu oleku tavapäraste näitajate piiridesse. Temperatuur, hapnikurežiimi ja läbipaistvuse tasemest ei ilmne inimtegevusest põhjustatud häiringuid ning need jäävad häirimatu oleku tavapäraste näitajate piiridesse.	Temperatuur, hapnikusisaldus ja läbipaistvus ei ulatu väljapoole tasemeid, mille piires on tüübispetsiifilise ökosüsteemi funktsioneerimine ning eespool nimetatud bioloogiliste kvaliteedielementide väärtuste saavutamine tagatud. Toitainete kontsentratsioon ei ületa taset, mille piires on tüübispetsiifilise ökosüsteemi funktsioneerimine ning eespool nimetatud bioloogiliste kvaliteedielementide väärtuste saavutamine tagatud.	Tingimused, mille alusel on eespool nimetatud bioloogiliste kvaliteedielementide väärtuste saavutamine võimalik.
Konkreetsed sünteetilised saasteained	Nende kontsentratsioon on nullilähedane või vähemalt alpool kõige progressiivsemate üldkasutatavate analüütiliste meetodite avastamispiiri.	Nende kontsentratsioon ei ületa punktis 1.2.6 esitatud korra kohaselt kehtestatud standardide, ilma et see piiraks direktiivi 91/414/EÜ ja direktiivi 98/8/EÜ kohaldamist. (< EQS)	Tingimused, mille alusel on eespool nimetatud bioloogiliste kvaliteedielementide väärtuste saavutamine võimalik.

Element	Väga hea seisund	Hea seisund	Keskmine seisund
Konkreetsed mitterinteedilised saasteained	Nende kontsentratsioon jääb häirimatu oleku tavapäraste näitajate piiresse (looduslik foon = bgl).	Nende kontsentratsioon ei ületa punktis 1.2.6 (2) esitatud korra kohaselt kehtestatud standardeid, ilma et see piiraks direktiivi 91/414/EÜ ja direktiivi 98/8/EÜ kohaldamist. (< EQS)	Tingimused, mille alusel on eespool nimetatud bioloogiliste kvaliteeditelementide väärtuste saavutamise võimalik. Sellest protokollist tulenevate standardite kohaldamine ei nõua alla loodusliku fooni olevate saasteainekontsentratsioonide vähendamist.

(1) Kasutatakse järgmisi lühendeid: bgl = looduslik foon, EQS = keskkonnakvaliteedi standard.

(2) Sellest protokollist tulenevate standardite kohaldamine ei nõua alla loodusliku fooni olevate saasteainekontsentratsioonide vähendamist (EQS > bgl).

1.2.5. Oluliselt muudetud või tehisveekogu maksimaalse, hea ja keskmise ökoloogilise potentsiaali määratlused

Element	Maksimaalne ökoloogiline potentsiaal	Hea ökoloogiline potentsiaal	Keskmine ökoloogiline potentsiaal
Bioloogilised kvaliteedielemendid	Vastavate bioloogiliste kvaliteedielementide väärtused vastavad võimalikult täpselt selle pinnaveekogutiibi normaalsetele näitajatele, mis on antud veekoguga kõige samasem, arvestades tema tehiskust või oluliselt muudetud iseloomust tulenevaid füüsilisi tingimusi.	Vastavate bioloogiliste kvaliteedielementide väärtustes on kerget muutusi, võrreldes maksimaalse ökoloogilise potentsiaali puhul esinevate näitajatega.	Vastavate bioloogiliste kvaliteedielementide väärtustes on mõdukaid muutusi, võrreldes maksimaalse ökoloogilise potentsiaali puhul esinevate näitajatega. Need väärtused on oluliselt rohkem häiritud kui hea ökoloogilise potentsiaali tingimustes.
Hüdro-morfoloogilised elemendid	Hüdro-morfoloogilised tingimused on kooskõlas asjaoluga, et pinnaveekogule avaldab mõju üksnes tema tehiskust või oluliselt muudetud iseloom, kui on võetud kõik tõrjabinõud, tagamaks ökoloogilisele järjepidevusele võimalikult lähedasi tingimusi, eelkõige loomaliikide rände ning kohaste kudemis- ja paljunemispakade osas.	Tingimused, mille alusel on eespool nimetatud bioloogiliste kvaliteedielementide väärtuste saavutamine võimalik.	Tingimused, mille alusel on eespool nimetatud bioloogiliste kvaliteedielementide väärtuste saavutamine võimalik.
Füüsikalised-keemilised elemendid			
Üldtingimused	Füüsikalised-keemilised elemendid on täielikult või peaaegu täielikult samad, mis asjaomase tehisk- või oluliselt muudetud pinnaveekoguga kõige samasema pinnaveekogutiibi puhul häirimatus olekus. Toitainete kontsentratsioon jääb häirimatu oleku tavapäraste näitajate piiresse. Temperatuuri, happikurežiimi ja pH tase jääb kõige samasema pinnaveekogutiibi tavapäraste näitajate piiresse häirimatus olekus.	Füüsikalised-keemilised elemendid väärtused jäävad tasemele, mille piires on ökosüsteemi funktsioneerimine ning eespool nimetatud bioloogiliste kvaliteedielementide väärtuste saavutamine tagatud. Temperatuur ja pH ei ulatu väljapoole tasemeid, mille piires on ökosüsteemi funktsioneerimine ning eespool nimetatud bioloogiliste kvaliteedielementide väärtuste saavutamine tagatud. Toitainete kontsentratsioon ei ületa taset, mille piires on ökosüsteemi funktsioneerimine ning eespool nimetatud bioloogiliste kvaliteedielementide väärtuste saavutamine tagatud.	Tingimused, mille alusel on eespool nimetatud bioloogiliste kvaliteedielementide väärtuste saavutamine.

Element	Maksimaalne ökoloogiline potentsiaal	Hea ökoloogiline potentsiaal	Keskmine ökoloogiline potentsiaal
Konkreetsed sünteetilised saasteained	Nende kontsentratsioon on nullilähedane või vähemalt allpool kõige progressiivsemate üldkasutatavate analüütiliste meetodite avastamispiiri.	Nende kontsentratsioon ei ületa punktis 1.2.6 esitatud korra kohaselt kehtestatud standardeid, ilma et see piiraks direktiivi 91/414/EÜ ja direktiivi 98/8/EÜ kohaldamist. (< EQS)	Tingimused, mille alusel on eespool nimetatud bioloogiliste kvaliteedielementide väärtuste saavutamine võimalik.
Konkreetsed mittesünteetilised saasteained	Nende kontsentratsioon jääb kõige sarnasema pinnaveekogutüübi tavapäraste näitajate piiresse häirimatus olekus (looduslik foon = bgf).	Nende kontsentratsioon ei ületa punktis 1.2.6 (¹) esitatud korra kohaselt kehtestatud standardeid, ilma et see piiraks direktiivi 91/414/EÜ ja direktiivi 98/8/EÜ kohaldamist. (< EQS)	Tingimused, mille alusel on eespool nimetatud bioloogiliste kvaliteedielementide väärtuste saavutamine võimalik.

(¹) Sellest protokollist tulenevate standardite kohaldamine ei nõua alla loodusliku fooni olevate saasteainekontsentratsioonide vähendamist.

▼B**1.2.6. Kord, mida liikmesriigid järgivad keemiliste kvaliteedistandardite kehtestamisel**

Liikmesriigid tulevad VIII lisa punktides 1-9 loetletud saasteainete jaoks veebioota kaitseks mõeldud keskkonnakvaliteedi standardid järgimise sätete kohaselt. Standardid võib kehtestada vee, setete või bioota jaoks.

Võimaluse korral kogutakse nii akuutseid kui kroonilisi andmeid allpool nimetatud taksonite kohta, mis on vastava veekogutüübi puhul asjakohased, aga ka kõigi muude veetaksonite kohta, mille kohta andmed on kättesaadavad. Taksonite põhikoosseisu kuuluvad:

- vetikad ja/või makrofüüdid,
- vesikirbud või vastavad soolase vee organismid,
- kalad.

Keskkonnakvaliteedi standardi määramine

Maksimaalse aasta keskmise kontsentratsiooni kindlaksmääramisel kohaldatakse järgmist korda:

- i) liikmesriigid kehtestavad igal üksikjuhul kohased ohutuskoeffitsiendid vastavalt olemasolevate andmete laadile ja kvaliteedile,

“Uute teatatud ainete riskianalüüsi käsitlevat komisjoni direktiivi 93/67/EMÜ ning olemasolevate ainete riskianalüüsi käsitlevat komisjoni määrust (EÜ) nr 1488/94 toetava tehnilise juhendmaterjali”

II osa punktis 3.3.1 antud suunistele ning alljärgnevas tabelis toodud ohutuskoeffitsientidele:

	Ohutuskoeffitsient
Vähemalt üks akuutne L(E)C ₅₀ põhikoosseisu kõigilt kolmelt troofiliselt tasandilt	1 000
Üks krooniline NOEC (kalade ja/või vesikirpude või vastavate soolase vee organismide kohta)	100
Kaks kroonilist NOECi kahte troofilist tasandit esindavate liikide kohta (kalad ja/või vesikirbud või vastavad soolase vee organismid ja/või vetikad)	50
Kroonilised NOECid vähemalt kolme liigi kohta (tavaliselt kalad, vesikirbud või vastavad soolase vee organismid ning vetikad), mis esindavad kolme troofilist tasandit	10
Muud juhud, sh väliuuringute andmed või ökosüsteemide mudelid, mis võimaldavad täpsemaid ohutuskoeffitsiente arvutada ja kohaldada	Analüüs iga üksikjuhu kohta eraldi

- ii) kui andmed püsivuse ja bioakumuleeruvuse kohta on kättesaadavad, võetakse neid keskkonnakvaliteedi standardite lõppväärtuse tuletamisel arvesse;
- iii) niiviisi tuletatud standardit tuleks võrrelda väliuuringutelt saadud andmetega. Kõrvalekallete ilmnemisel vaadatakse tuletatud väärtus uuesti üle, et arvutada täpsem ohutuskoeffitsient;
- iv) tuletatud standardi vaatavad üle selle ala eksperdid ning nende suhtes peetakse avalikke konsultatsioone, muuhulgas selleks, et arvutada täpsem ohutuskoeffitsient.

▼B**1.3. Pinnavee ökoloogilise seisundi ja keemilise seisundi seire**

Artikli 8 nõuete kohaselt moodustatakse pinnavee seirevõrk. Seirevõrk peab olema üles ehitatud selliselt, et see annaks ühtse ja tervikliku ülevaate ökoloogilise ja keemilise seisundi kohta igas vesikonnas ning võimaldaks veekogude jagamist viide astmesse vastavalt punktis 1.2 esitatud normmääratlustele. Liikmesriigid esitavad vesikonna majandamiskavas kaardi või kaardid, millel on näidatud pinnavee seirevõrk.

Artikli 5 ja II lisa kohaselt esitatud kirjelduse ja keskkonnamõju hindamise põhjal peavad liikmesriigid kehtestama kontrollseire programmi ja operatiivseire programmi iga ajavahemiku kohta, mille suhtes kehtib vesikonna majandamiskava. Liikmesriikidel võib mõnel juhul osutada vajalikuks kehtestada uurimusliku seire programmid.

Liikmesriigid kontrollivad parameetreid, mis näitavad vastava kvaliteedielemendi seisundit. Bioloogiliste kvaliteedielementide parameetreid valides määravad liikmesriigid kindlaks kohase taksonoomilise tasandi piisava usaldusväärsuse ja täpsuse saavutamiseks kvaliteedielementide klassifitseerimisel. Kavas antakse hinnang seireprogrammidest saadud tulemuste usaldusväärsuse ja täpsuse taseme kohta.

1.3.1. Kontrollseire korraldus*Eesmärk*

Liikmesriigid kehtestavad kontrollseire programmid, et anda teavet:

- mis täiendaks ja tõendaks II lisa kirjeldatud keskkonnamõju hindamise korda,
- tulevaste seireprogrammide tulemusliku ja tõhusa ülesehituse jaoks,
- pikaajaliste muutuste hindamiseks looduslikes tingimustes ning
- ulatuslikust inimtegevusest tulenevate pikaajaliste muutuste hindamiseks.

Sellise seire tulemused vaadatakse üle ja neid kasutatakse kombinatsioonis II lisa kirjeldatud keskkonnamõju hindamise korraga, et määrata kindlaks nõuded seireprogrammidele senistes ja edaspidistes vesikonna majandamiskavades.

Vaatluspunktide valimine

Kontrollseiret tehakse piisavas hulgas pinnaveekogudes, et anda hinnang pinnavee üldseisundile valglapiirkonna igas valglas või alamvalglas. Neid veekogusid valides tagavad liikmesriigid, et vajaduse korral toimub seire punktides, kus:

- vee vooluhulk on kogu valglapiirkonna ulatuses märkimisväärne; sealhulgas suurtel jõgedel asuvates punktides, kus valgla pindala on üle 2 500 km²,
- olemasoleva vee hulk on kogu valglapiirkonna ulatuses märkimisväärne, sealhulgas suurtel järvedes ja veehoidlates,
- olulised veekogud ületavad liikmesriigi piire,
- infovahetuse otsuse 77/795/EMÜ alusel kindlaksmääratud kohtades ning

muudes kohtades, mida on vaja, et hinnata üle liikmesriigi piiride kanduvat ning merekeskkonda kanduvat saasteainetekoormust.

Kvaliteedielementide valimine

Kontrollseire toimub igas vaatluspunktis vesikonna majandamiskavaga hõlmatud ajavahemikus ühe aasta jooksul ning sel puhul jälgitakse:

▼B

- parameetreid, mis näitavad kõiki bioloogilisi kvaliteedielemente,
- parameetreid, mis näitavad kõiki hüdro-morfoloogilisi kvaliteedielemente,
- parameetreid, mis näitavad kõiki üldiseid füüsikalise-keemilisi kvaliteedielemente,
- prioriteetsete ainete nimistusse kuuluvaid saasteaineid, mida on ladustatud vesikonda või alamvesikonda, ning
- muid saasteaineid, mida on märkimisväärses koguses ladustatud vesikonda või alamvesikonda,

välja arvatud juhul, kui varasem kontrollseire on näidanud, et asjaomane veekogu on saavutanud hea seisundi ning II lisa kohase inimtegevuse mõju hindamise ülevaatamisel ei ilmne, et veekogule avaldatav mõju on muutunud. Neil juhtudel toimub kontrollseire üks kord iga kolme vesikonna majandamiskava kohta.

1.3.2. Operatiivseire korraldus

Operatiivseire toimub selleks, et:

- määrata kindlaks nende veekogude seisund, mille kohta on kindlaks tehtud, et nad võivad mitte vastata keskkonnavalastele eesmärkidele, ning
- hinnata kõiki meetmeprogrammidest tulenevaid muutusi selliste veekogude seisundis.

Programmi võib II lisa nõuete osana või käesoleva lisa osana saadud teavet silmas pidades vesikonna majandamiskava kehtivusaja jooksul muuta, eelkõige selleks, et võimaldada seiresageduse vähenemist, kui leitakse, et mõju ei ole märkimisväärne või vastav koormus lakkab olemast.

Vaatluspunktide valimine

Operatiivseire toimub kõigil sellistel veekogudel, mille kohta on kas II lisa kohaselt korraldatud keskkonnamõju hindamise või kontrollseire põhjal kindlaks tehtud, et nad võivad mitte vastata artikli 4 alusel kehtestatud keskkonnavalastele eesmärkidele, ning sellistel veekogudel, kuhu juhitakse prioriteetsete ainete nimistusse kuuluvaid aineid. Prioriteetsete ainete nimistusse kuuluvate ainete jaoks valitakse vaatluspunktid nii, nagu on näidatud vastava keskkonnakvaliteedi standardi sätestanud õigusaktides. Kõikidel muudel juhtudel, sealhulgas nende prioriteetsete ainete nimistusse kuuluvate ainete puhul, mille kohta ei ole sellistes õigusaktides antud erijuhiseid, valitakse vaatluspunktid järgmiselt:

- veekogude puhul, mida ohustab märkimisväärne reostuskoormus punktreostusallikatest, piisavalt vaatluspunkte iga veekogu kohta, et hinnata punktreostusallika ulatust ja mõju. Kui veekogule mõjub reostuskoormus mitmest punktreostusallikast, võib vaatluspunkte valida nii, et hinnata kogu reostuskoormuse ulatust ja mõju,
- veekogude puhul, mida ohustab märkimisväärne hajureostusallikatest lähtuv reostuskoormus, piisavalt vaatluspunkte valitud hulga veekogude kohta, et hinnata hajureostusallikatest lähtuva reostuskoormuse ulatust ja mõju. Veekogud valitakse nii, et nad on tüüpilised hajureostusallikatest lähtuva reostuskoormuse esinemise suhtelise ohu suhtes ning selle suhtelise ohu suhtes, et ei suudeta saavutada head pinnavee seisundit,
- veekogude puhul, mida ohustab märkimisväärne hüdro-morfoloogiline koormus, piisavalt vaatluspunkte valitud hulga veekogude kohta, et hinnata hüdro-morfoloogilise koormuse ulatust ja mõju. Veekogud valitakse nii, et nad näitavad kõigile veekogudele avalduva hüdro-morfoloogilise koormuse kogumõju.

▼B*Kvaliteedielementide valimine*

Et hinnata pinnaveekogudele mõjuva koormuse ulatust, jälgivad liikmesriigid neid kvaliteedielemente, mis näitavad veekogule või veekogudele mõjuvat koormust. Et hinnata selle koormuse mõju, jälgivad liikmesriigid järgmisi asjakohaseid näitajaid:

- parameetreid, mis näitavad bioloogilist kvaliteedielementi või bioloogilisi kvaliteedielemente, mis on veekogudele mõjuva koormuse suhtes kõige tundlikumad,
- kõiki vettejuhitud prioriteetseid aineid ning muid aineid, mida on märkimisväärses koguses vette juhitud,
- parameetreid, mis näitavad hüdro-morfoloogilist kvaliteedielementi, mis on tuvastatud koormuse suhtes kõige tundlikum.

1.3.3. Uurimusliku seire korraldus*Eesmärk*

Uurimuslik seire toimub:

- kui piirtasemete ületamise põhjus on teadmata,
- kui kontrollseire näitab, et artiklis 4 veekogu suhtes kehtestatud eesmärgi tõenäoliselt ei saavutata ning operatiivseiret ei ole veel algatatud, et teha kindlaks põhjused, miks veekogu või veekogud ei saavuta keskkonnavalaseid eesmärgi või
- et teha kindlaks juhusliku reostuse ulatus ja mõju,

ning annab vajalikku teavet keskkonnavalaste eesmärkide saavutamisele suunatud meetmeprogrammi ning juhusliku reostuse tagajärgede heastamiseks vajalike erimeetmete kehtestamiseks.

1.3.4. Seiresagedus

Kontrollseireperioodi puhul tuleks kohaldada füüsikalise-keemilisi kvaliteedielemente näitavate parameetrite allpool toodud seiresagedust, välja arvatud juhul, kui tehniliste teadmiste ja ekspertarvamuse põhjal on õigustatud pikemad vaheajad. Bioloogiliste või hüdro-morfoloogiliste kvaliteedielementide puhul toimub seire vähemalt üks kord kontrollseireperioodi jooksul.

Operatiivseire puhul määravad liikmesriigid kõigi parameetrite puhul vajaliku seiresageduse kindlaks nõnda, et see annaks piisavalt teavet vastava kvaliteedielemendi seisundi usaldusväärseks hindamiseks. Üldjoontes ei tohiks seire toimuda pikemate ajavahemike tagant, kui allpool olevas tabelis näidatud, välja arvatud juhul, kui tehniliste teadmiste ja ekspertarvamuse põhjal on õigustatud pikemad vaheajad.

Sagedused valitakse nõnda, et saavutatakse vastuvõetav usaldusväärsuse ja täpsuse tase. Hinnang kasutatud seiresüsteemi usaldusväärsuse ja täpsuse kohta esitatakse vesikonna majandamiskavas.

Valitakse selline seiresagedus, mis võtab arvesse nii looduslikest kui inimestekkelistest põhjustest tulenevat parameetrite kõikumust. Seire toimumise aeg valitakse nii, et hooajaliste erinevuste mõju tulemustele oleks minimaalne, tagamaks, et tulemused kajastavad veekogus inimestevusest lähtuva koormuse tagajärjel toimunud muutusi. Selle eesmärgi saavutamiseks toimub vajaduse korral sama aasta erinevate aastaaegade jooksul täiendav seire.

Kvaliteedielement	Jões	Järved	Ülemineku- veed	Ranniku- veed
Bioloogilised				
Fütoplankton	6 kuud	6 kuud	6 kuud	6 kuud
Muu veetaimestik	3 aastat	3 aastat	3 aastat	3 aastat

Kvaliteedielement	Jõesed	Järvsed	Üleminekuveed	Rannikuveed
Makroinvertebraadid	3 aastat	3 aastat	3 aastat	3 aastat
Kalad	3 aastat	3 aastat	3 aastat	
Hüdromorfoloogilised				
Tõkestamatus	6 aastat			
Veerežiim	pidevalt	1 kuu		
Morfoloogia	6 aastat	6 aastat	6 aastat	6 aastat
Füüsikalise-keemilised				
Temperatuuriolud	3 kuud	3 kuud	3 kuud	3 kuud
Hapnikusisaldus	3 kuud	3 kuud	3 kuud	3 kuud
Soolsus	3 kuud	3 kuud	3 kuud	
Toitainesisaldus	3 kuud	3 kuud	3 kuud	3 kuud
Hapestumus	3 kuud	3 kuud		
Muud saasteained	3 kuud	3 kuud	3 kuud	3 kuud
Ohtlikud ained	1 kuu	1 kuu	1 kuu	1 kuu

1.3.5. Täiendavad seirenõuded kaitsealadele

Eespool nõutud seireprogramme täiendatakse, et täita järgmisi nõudeid.

Joogiveevõtukohad

Artiklis 7 osutatud pinnaveekogud, mis annavad keskmiselt üle 100 m³ vett päevas, määratakse vaatluspunktideks ning seal toimub kõnealuse artikli nõuete täitmiseks vajalik täiendav seire. Selliseid veekogusid jälgitakse kõigi sinna juhitud prioriteetsete ainete ja kõigi muude märkimisväärses koguses sinna juhitud ainete suhtes, mis võivad mõjutada veekogu seisundit ja mida joogiveedirektiivi sätete alusel kontrollitakse. Seire toimub allpool sätestatud sagedusega:

Teenindatava kogukonna rahvaarv	Sagedus
< 10 000	4 korda aastas
10 000—30 000	8 korda aastas
> 30 000	12 korda aastas

Elupaiga- ja liigikaitsealad

Veekogud, mis moodustavad sellise ala, lisatakse eespool nimetatud operatiivseireprogrammi, kui keskkonnamõju hindamise ja kontrollseire põhjal on tuvastatud, et nad võivad mitte vastata artikli 4 alusel kehtestatud keskkonnaalastele eesmärkidele. Seire toimub selleks, et hinnata kõigi asjakohaste märkimisväärsuste koormuste ulatust ja mõju neile veekogudele ning vajaduse korral hinnata meetmeprogrammidest tulenevaid muutusi selliste veekogude seisundis. Seiret jätkatakse seni, kuni alad vastavad nende loomist sätestavate õigusaktide veega seotud nõuetele ning artikliga 4 neile seatud eesmärkidele.

1.3.6. Kvaliteedielementide seire standardid

Tüübiparameetrite seire meetodid vastavad allpool loetletud rahvusvahelistele standarditele või muudele siseriiklikele või rahvusvahelistele standarditele, mis tagavad samaväärse teadusliku kvaliteedi ja võrreldavusega andmete saamise.

▼B*Proovide võtmine makroinvertebraatidest*

ISO 5667-3:1995	Water quality — Sampling — Part 3: Guidance on the preservation and handling of samples
EN 27828:1994	Water quality — Methods for biological sampling — Guidance on hand net sampling of benthic macroinvertebrates
EN 28265:1994	Water quality — Methods of biological sampling — Guidance on the design and use of quantitative samplers for benthic macroinvertebrates on stony substrata in shallow waters
EN ISO 9391:1995	Water quality — Sampling in deep waters for macroinvertebrates — Guidance on the use of colonisation, qualitative and quantitative samplers
EN ISO 8689-1:1999	Biological classification of rivers PART I: Guidance on the interpretation of biological quality data from surveys of benthic macroinvertebrates in running waters
EN ISO 8689-2:1999	Biological classification of rivers PART II: Guidance on the presentation of biological quality data from surveys of benthic macroinvertebrates in running waters

Proovide võtmine makrofüütidest

Vastavad CEN/ISO standardid, kui need välja töötatakse

Proovide võtmine kaladest

Vastavad CEN/ISO standardid, kui need välja töötatakse

Proovide võtmine ränivetikatest

Vastavad CEN/ISO standardid, kui need välja töötatakse

Füüsikalise-keemilise parameetreid käsitlevad standardid

Kõik asjakohased CEN/ISO standardid

Hüdromorfoloogilise parameetreid käsitlevad standardid

Kõik asjakohased CEN/ISO standardid

1.4. Ökoloogilise seisundi klassifikatsioon ja kirjeldamine**1.4.1. Bioloogilise seire tulemuste võrreldavus**

- i) Liikmesriigid kehtestavad seiresüsteemid iga pinnaveekogukategooria ning oluliselt muudetud või tehisveekogude jaoks määratud bioloogiliste kvaliteedielementide väärtuste hindamiseks. Kui allpool sätestatud korda kohaldatakse oluliselt muudetud või tehisveekogude suhtes, tuleb viiteid ökoloogilisele seisundile tõlgendada viidetena ökoloogilisele potentsiaalile. Sellised süsteemid võivad kasutada konkreetseid liike või liigirühmi, mis on tüüpilised kvaliteedielementide tervikuna.
- ii) Et tagada selliste seiresüsteemide võrreldavus, väljendatakse igas liikmesriigis kasutatavate süsteemide tulemused ökoloogilise seisundi klassifitseerimiseks ökoloogilise kvaliteedisuhtena. Need kvaliteedisuhted näitavad suhet antud pinnaveekogus täheldatud bioloogiliste parameetrite väärtuse ja kõnealuse veekogu suhtes kehtivate normtingimuste parameetrite väärtuste vahel. Kvaliteedisuhtet väljendatakse nulli ja ühe vahele jääva numbrilise väärtusena, kusjuures väga head ökoloogilist seisundit tähistavad ühe lähedale jäävad väärtused ja halba ökoloogilist seisundit nulli lähedale jäävad väärtused.

▼B

- iii) Kõik liikmesriigid jagavad oma seiresüsteemis kõigi pinnaveekategooriate ökoloogilise kvaliteedisuhte skaala viide astmesse väga heast halva ökoloogilise seisundini vastavalt punkti 1.2 määratlusele, andes kõigile eri astmete vahelistele piiridele numbrilise väärtuse. Väga hea ja hea seisundi vahelise piiri väärtus ning hea ja keskmise seisundi vahelise piiri väärtus määratakse kindlaks allpool kirjeldatud interkalibreerimismeetodi abil.
- iv) Komisjon soodustab sellist interkalibreerimist, tagamaks, et need astmetevahelised piirid kehtestatakse kooskõlas punkti 1.2 normmääratlustega ning et nad on liikmesriikide vahel võrreldavad.
- v) Kõnealuse meetodi osana hõlbustab komisjon liikmesriikide vahelist teabevahetust, mille tulemusena määratakse igas ühenduse ökopiirkonnas kindlaks valik objekte; need objektid moodustavad interkalibreerimisvõrgu. Võrk koosneb objektidest, mis on valitud igas ökopiirkonnas asuvate pinnaveekogutüüpide hulgast. Iga valitud pinnaveekogutüübi puhul koosneb võrk vähemalt kahest objektist, mis vastavad väga hea ja hea seisundi normmääratluste vahelisele piirile, ning vähemalt kahest objektist, mis vastavad hea ja keskmise seisundi normmääratluste vahelisele piirile. Objektid valitakse ekspertarvamuse alusel, mis põhineb ühisinspekteerimistel ja kogu muul kättesaadaval teabel.
- vi) Kõigi liikmesriikide seiresüsteeme rakendatakse nende interkalibreerimisvõrku kuuluvate objektide suhtes, mis asuvad selles ökopiirkonnas ja kuuluvad sellesse pinnaveekogutüüpi, mille suhtes neid süsteeme vastavalt käesoleva direktiivi nõuetele kohaldatakse. Sellise rakendamise tulemusi kasutatakse iga liikmesriigi seiresüsteemis vastava astme piiridele numbrilise väärtuse kinnitamiseks.

▼M2

- vii) Komisjon valmistab ette interkalibreerimisvõrgu moodustavate objektide registri projekti. Objektide lõplik register kehtestatakse kooskõlas artikli 21 lõikes 2 osutatud regulatiivmenetlusega.

▼B

- viii) Komisjon ja liikmesriigid viivad interkalibreerimise lõpule 18 kuu jooksul lõpliku registri avaldamise kuupäevast arvates.

▼M2

- ix) Interkalibreerimise tulemused ning liikmesriikide seiresüsteemide klassifikatsioonide väärtused, mis määratakse kooskõlas punktidega i kuni viii ning mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 21 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele ja avaldatakse kuue kuu jooksul pärast interkalibreerimise lõpuleviimist.

▼B

1.4.2. Seiretulemuste kirjeldamine ning ökoloogilise seisundi ja ökoloogilise potentsiaali klassifikatsioon

- i) Pinnaveekategooriate puhul on veekogu ökoloogilise seisundi astmeks vastavate allpool toodud tabeli esimese veeru kohaselt liigitatud kvaliteedielementide bioloogiliste või füüsikalise-keemiliste seiretulemuste väärtus, olenevalt sellest, kumb on madalam. Liikmesriigid esitavad iga valgapiirkonna kohta kaardi, millel on näidatud iga veekogu ökoloogilise seisundi aste vastavalt allpool toodud tabeli teise veeru tunnusvärvidele, mis kajastavad veekogu ökoloogilise seisundi klassifikatsiooni:

Ökoloogilise seisundi aste	Tunnusvärv
Väga hea	Sinine

Ökoloogilise seisundi aste	Tunnusvärv
Hea	Roheline
Keskmine	Kollane
Mitterahuldav	Oranž
Halb	Punane

- ii) Oluliselt muudetud ja tehisveekogude puhul on veekogu ökoloogilise potentsiaali astmeks vastavate allpool toodud tabeli esimese veeru kohaselt liigitatud kvaliteedielementide bioloogiliste või füüsikalise-keemiliste seiretulemuste väärtus, olenevalt sellest, kumb on madalam. Liikmesriigid esitavad iga valglapiirkonna kohta kaardi, millel on näidatud iga veekogu ökoloogilise potentsiaali aste tunnusvärvidega tehisveekogude puhul allpool toodud tabeli teise veeru kohaselt ning oluliselt muudetud veekogude puhul nimetatud tabeli kolmanda veeru kohaselt:

Ökoloogilise potentsiaali aste	Tunnusvärv	
	Tehisveekogud	Oluliselt muudetud
Hea ja üle selle	Ühelaiused rohelised ja helehallid triibud	Ühelaiused rohelised ja tumehallid triibud
Keskmine	Ühelaiused kollased ja helehallid triibud	Ühelaiused kollased ja tumehallid triibud
Mitterahuldav	Ühelaiused oranžid ja helehallid triibud	Ühelaiused oranžid ja tumehallid triibud
Halb	Ühelaiused punased ja helehallid triibud	Ühelaiused punased ja tumehallid triibud

- iii) Liikmesriigid näitavad kaardil musta täpiga need veekogud, kus suutmatuse saavutada head seisundit või head ökoloogilist potentsiaali tuleneb sellest, et ei ole järgitud üht või mitut keskkonnavaliteedi standardit, mis on kõnealuse veekogu jaoks sünteetiliste ja mittesünteetiliste saateainete kohta kehtestatud (vastavalt režiimile, mille liikmesriigid on nende järgimiseks kehtestanud).

1.4.3. Seiretulemuste kirjeldamine ning keemilise seisundi klassifikatsioon

Kui veekogu vastab kõigile keskkonnavaliteedi standarditele, mis on kehtestatud IX lisas, artiklis 16 ning muudes asjakohastes keskkonnavaliteedi standardeid kehtestavates ühenduse õigusaktides, loetakse ta heas keemilises seisundis olevaks. Kui mitte, siis loetakse, et veekogu ei ole saavutanud head keemilist seisundit.

Liikmesriigid esitavad iga valglapiirkonna kohta kaardi, millel on näidatud iga veekogu keemiline seisund vastavalt allpool toodud tabeli teises veerus esitatud tunnusvärvidele, mis kajastavad veekogu keemilise seisundi klassifikatsiooni:

Keemilise seisundi klassifikatsioon	Tunnusvärv
Hea	Sinine
Ei ole saavutanud head seisundit	Punane

▼B**2. PÕHJAVESI****2.1. Põhjavee kvantitatiivne seisund****2.1.1. Kvantitatiivse seisundi klassifitseerimise parameeter***Põhjaveetaseme režiim***2.1.2. Kvantitatiivse seisundi määratlus**

Elemendid	Hea seisund
Põhjavee tase	Põhjavee tase põhjaveekogumis on selline, et pikaajaline aasta keskmine veevõtumäär ei ületa olemasolevat põhjaveeressurssi. Vastavalt sellele ei mõju põhjaveetasemele inimtekkelised muutused, mis põhjustaksid: — suutmatuse saavutada sellega seotud pinnavee suhtes artikli 4 alusel kehtestatud keskkonnanalaseid eesmärgi, — märkimisväärse halvenemise sellise vee seisundis, — märkimisväärse kahju maismaa-ökosüsteemidele, mis sõltuvad otseselt põhjaveekogumist, ning veetaseme muutusest tulenevad muutused vee voolusuunas võivad esineda ajutiselt või ruumiliselt piiratud alal pidevalt, ent sellised suunamuutused ei põhjusta soolase vee ega muu vee sissevoolu ega näita pidevat ja selgelt inimestevusest põhjustatud tendentsi voolusuunas, mis tõenäoliselt võiks niisugust sissevoolu põhjustada.

2.2. Põhjavee kvantitatiivse seisundi seire**2.2.1. Põhjaveetaseme seirevõrk**

Artiklite 7 ja 8 nõuete kohaselt moodustatakse põhjavee seirevõrk. Seirevõrk peab olema üles ehitatud selliselt, et ta annaks usaldusväärse hinnangu kõigi põhjaveekogumite või -kogumirühmade kvantitatiivse seisundi kohta, sealhulgas hinnangu tegelike põhjaveevarede kohta. Liikmesriigid esitavad vesikonna majandamiskavas kaardi või kaardid, millel on näidatud põhjavee seirevõrk.

2.2.2. Seirealade tihedus

Võrku kuulub piisaval hulgal tüüpilisi vaatluspunkte, et hinnata põhjavee taset igas põhjaveekogumis või -kogumirühmas, võttes arvesse lühi- ja pikaajalisi muutusi veekogu toitumises ning eelkõige:

- veekogude puhul, mille kohta on kindlaks tehtud, et nad võivad artikli 4 alusel kehtestatud keskkonnanalastele eesmärkidele mitte vastata, tagada vaatluspunktide piisav tihedus, et hinnata veevõtu ja veeheite mõju põhjaveetasemele,
- põhjaveekogumite puhul, milles vesi voolab üle liikmesriigi piiri, tagada piisaval hulgal vaatluspunkte, et hinnata üle liikmesriigi piiri voolava põhjavee voolusuunda ja -hulka.

2.2.3. Seiresagedus

Vaatluste sagedus on piisav, et hinnata põhjavee kvantitatiivset seisundit igas põhjaveekogumis või -kogumirühmas, võttes arvesse lühi- ja pikaajalisi muutusi veekogu toitumises. Eelkõige:

- veekogude puhul, mille kohta on kindlaks tehtud, et nad võivad artikli 4 alusel kehtestatud keskkonnanalastele eesmärkidele mitte vastata, tagada piisav mõõtmisagedus, et hinnata veevõtu ja veeheite mõju põhjavee tasemele,

▼B

— põhjaveekogumite puhul, milles vesi voolab üle liikmesriigi piiri, tagada piisav mõõtmissagedus, et hinnata üle liikmesriigi piiri voolava põhjavee voolusuunda ja -hulka.

2.2.4. Põhjavee kvantitatiivse seisundi tõlgendamine ja kirjeldamine

Seirevõrgust põhjaveekogumi või -kogumirühma kohta saadud tulemusi kasutatakse kõnealuse veekogu või kõnealuste veekogude kvantitatiivse seisundi hindamiseks. Kui punktist 2.5 ei tulene teisiti, esitavad liikmesriigid tulemuseks saadud põhjavee kvantitatiivse seisundi hinnangu kaardil tunnusvärvidega vastavalt järgmisele korrale:

Hea: roheline

Mitterahuldav: punane

2.3. Põhjavee keemiline seisund

2.3.1. Põhjavee keemilise seisundi kindlakstegemise parameetrid

Elektrijuhtivus

Saasteainete kontsentratsioon

2.3.2. Põhjavee hea keemilise seisundi määratlus

Elemendid	Hea seisund
Üldtingimused	Põhjaveekogumi keemiline seisund on niisugune, et saasteainete kontsentratsioon: — ei näita soolase või muu vee sissevoolu tagajärgi vastavalt allpool toodule, — ei ületa artikli 17 kohaselt muude asjakohaste ühenduse õigusaktide alusel kohaldatavaid kvaliteedistandardeid, — ei põhjusta suutmatust saavutada sellega seotud pinnavee suhtes artikli 4 alusel kehtestatud keskkonnavalade eesmärgi ega selliste veekogude ökoloogilise või keemilise seisundi märkimisväärsuse ega märkimisväärsuse kahju otseselt põhjaveekogumist sõltuvatele maismaa-ökosüsteemidele.
Elektrijuhtivus	Muutused elektrijuhtivuses ei näita soolase ega muu vee sissevoolu põhjaveekogumisse.

2.4. Põhjavee keemilise seisundi seire

2.4.1. Põhjavee seirevõrk

Artiklite 7 ja 8 nõuete kohaselt moodustatakse põhjavee seirevõrk. Seirevõrk peab olema üles ehitatud selliselt, et ta annaks ühtse ja tervikliku ülevaate põhjavee keemilise seisundi kohta igas vesikonnas ning võimaldaks avastada pikaajalisi inimtegevusest tulenevaid kasvutendentse saasteainete hulgas.

Artikli 5 ja II lisa kohaselt esitatud kirjelduse ja keskkonnamõju hindamise põhjal peavad liikmesriigid kehtestama kontrollseire programmi iga ajavahemiku kohta, mille suhtes kehtib vesikonna majandamiskava. Selle programmi tulemusi kasutatakse operatiivseire programmi kehtestamiseks, mida kohaldatakse majandamiskava ülejäänud kehtivusaja jooksul.

Kavas antakse hinnang seireprogrammide saadud tulemuste usaldusväärsuse ja täpsuse taseme kohta.

▼B**2.4.2. Kontrollseire***Eesmärk*

Kontrollseire toimub selleks, et:

- täiendada ja tõendada keskkonnamõju hindamise korda,
- anda teavet, mida kasutada nii looduslikes tingimustes toimunud muutustest kui ka inimtegevusest tulenevate pikaajaliste arengutendentside hindamisel.

Vaatluspunktide valimine

Kõigi järgmiste veekogude kohta valitakse piisaval hulgal vaatluspunkte:

- veekogud, mille kohta on II lisa kohaselt tehtud kirjelduse põhjal tuvastatud, et nad on ohus,
- veekogud, mis ületavad liikmesriigi piire.

Parameetrite valik

Kõikides valitud põhjaveekogumites jälgitakse järgmisi tuumaparametreid:

- hapnikusisaldus
- pH
- elektrijuhtivus
- nitraadid
- ammoonium.

Veekogusid, mille kohta on II lisa kohaselt kindlaks tehtud, et neid ähvardab märkimisväärne oht mitte saavutada head seisundit, jälgitakse ka nende parameetrite suhtes, mis näitavad nende koormuste mõju.

Piiriüleseid veekogusid jälgitakse ka nende parameetrite suhtes, mis on asjakohased kõigi põhjaveevooluga seotud kasutusotstarvete kaitse seisukohalt.

2.4.3. Operatiivseire*Eesmärk*

Operatiivseire toimub kontrollseireprogrammide vahelisel ajal selleks, et:

- teha kindlaks kõigi ohus olevaks tunnistatud põhjaveekogumite või -kogumirühmade keemiline seisund,
- teha kindlaks pikaajaliste inimtegevusest tulenevate kasvutendentside esinemine saasteainete kontsentratsioonis.

Vaatluspunktide valimine

Operatiivseiret tehakse kõigis sellistes põhjaveekogumites või -kogumirühmades, mille kohta on kas II lisa kohaselt korraldatud keskkonnamõju hindamise põhjal või kontrollseire põhjal kindlaks tehtud, et nad võivad mitte vastata artikli 4 alusel kehtestatud eesmärkidele. Vaatluspunktide valik kajastab ka hinnangut, kui tüüpilised on kõnealusest punktist saadud seireandmed vastava põhjaveekogumi või vastavate põhjaveekogumite seisundi suhtes.

Seiresagedus

Operatiivseire toimub kontrollseireprogrammide vahelisel ajal piisava sagedusega, et avastada vastavate koormuste mõju, kuid vähemalt üks kord aastas.

▼B**2.4.4. Saasteainekoguste tendentside määramine**

Liikmesriigid kasutavad nii kontroll- kui operatiivseirest saadud andmeid pikaajaliste inimtegevusest põhjustatud kasvutendentside kindlakstegemiseks saasteainete kontsentratsioonides ning sellistele kasvutendentsidele tagasikäigu andmiseks. Määratakse kindlaks võrdlusaasta või -periood, millest lähtudes arengutendentse arvutatakse. Arengutendentse arvutatakse ühe põhjaveekogumi kohta või vajaduse korral põhjaveekogumirühma kohta. Tendentsi tagasipöördumist näidatakse statistiliselt ning sedastatakse selle tuvastamise usaldusväärsuse tase.

2.4.5. Põhjavee keemilise seisundi tõlgendamine ja kirjeldamine

Seisundi hindamisel liidetakse üksikute põhjaveekogumi vaatluspunktide tulemused, et saada tulemus veekogu kui terviku kohta. Ilma et see piiraks asjaomaste direktiivide kohaldamist, kehtib põhjaveekogumi hea seisundi saavutamiseks nende keemiliste parameetrite puhul, mille suhtes on ühenduse õigusaktides kehtestatud keskkonnavalkiteedi standardid, järgmine:

— arvutatakse kõigi põhjaveekogumis või -kogumirühmas asuvate vaatluspunktide tulemuste keskmine väärtus ning

— vastavalt artiklile 17 kasutatakse neid keskmisi väärtusi, et tõestada vastavust põhjavee heale keemilisele seisundile.

Kui punktist 2.5 ei tulene teisiti, esitavad liikmesriigid põhjavee keemilise seisundi kaardil tunnusvärvidega, nagu näidatud allpool:

Hea: roheline

Mitterahuldav: punane

Samuti näitavad liikmesriigid kaardil musta täpiga need põhjaveekogumid, kus mingi saasteaine kontsentratsioon inimtegevuse mõju tulemusena näitab märkimisväärtset ja jätkuvat kasvutendentsi. Tendentsi tagasipöördumist näidatakse kaardil sinise täpiga.

Need kaardid lisatakse vesikonna majandamiskavale.

2.5. Põhjavee seisundi kirjeldamine

Liikmesriigid esitavad vesikonna majandamiskavas kaardi, millel on iga põhjaveekogumi või -kogumirühma kohta näidatud selle või nende kvantitatiivne seisund ja keemiline seisund tunnusvärvidega vastavalt punktide 2.2.4 ja 2.4.5 nõuetele. Liikmesriigid võivad otsustada mitte esitada punktide 2.2.4 ja 2.4.5 alusel eraldi kaarte, kuid sellisel juhul näitavad nad punkti 2.4.5 nõuete alusel käesolevas punktis nõutud kaardil ära need veekogud, kus mingi saasteaine kontsentratsioon inimtegevuse mõju tulemusena näitab märkimisväärtset ja jätkuvat kasvutendentsi või kus selline tendents on tagasi pöördunud.

VI LISA

MEETMEPROGRAMMI LISATAVATE MEETMETE LOETELU

A OSA

Järgmiste direktiivide alusel nõutavad meetmed:

- i) suplusveedirektiiv (76/160/EMÜ);
- ii) linnudirektiiv (79/409/EMÜ); ⁽¹⁾
- iii) joogiveedirektiiv (80/778/EMÜ), mida on muudetud direktiiviga 98/83/EÜ;
- iv) suurõnnetuste (Seveso) direktiiv (96/82/EÜ); ⁽²⁾
- v) keskkonnamõju hindamise direktiiv (85/337/EMÜ); ⁽³⁾
- vi) reoveesetete direktiiv (86/278/EMÜ); ⁽⁴⁾
- vii) linnaheitvee puhastamise direktiiv (91/271/EMÜ);
- viii) taimekaitsevahendite direktiiv (91/414/EMÜ);
- ix) nitraatide direktiiv (91/676/EMÜ);
- x) elupaikade direktiiv (92/43/EMÜ); ⁽⁵⁾
- xi) integreeritud reostuse vältimise ja kontrolli direktiiv (96/61/EÜ).

B OSA

Järgnevalt on toodud selliste täiendavate meetmete avatud nimekiri, mille liikmesriigid võivad igas valglapiirkonnas kehtestada artikli 11 lõike 4 alusel nõutava meetmeprogrammi osana:

- i) õigusaktid
- ii) haldusaktid
- iii) majanduslikud ja maksualased meetmed
- iv) keskkonnavalased kokkulepped
- v) heidete kontroll
- vi) juhised heade toimimistavade kohta
- vii) märgalade loomine ja taastamine
- viii) veevõtu kontrollimine
- ix) nõudluse juhtimise meetmed, muu hulgas kohandatud põllumajandustootmise edendamine, näiteks vähese veevajadusega kultuuride viljelemine põuaalidel aladel
- x) säästlikkuse ja taaskasutuse alased meetmed, muu hulgas veesäästlikud tööstustehnoloogiad ning veesäästlikud niisutustehnikad
- xi) ehitustööd
- xii) veemagestamistehased

⁽¹⁾ EÜT L 103, 25.4.1979, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 10, 14.1.1997, lk 13.

⁽³⁾ EÜT L 175, 5.7.1985, lk 40. Direktiivi on muudetud direktiiviga 97/11/EÜ (EÜT L 73, 14.3.1997, lk 5).

⁽⁴⁾ EÜT L 181, 8.7.1986, lk 6.

⁽⁵⁾ EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7.

▼B

- xiii) rehabilitatsiooniprojektid
- xiv) põhjaveekihtide kunstlik toitmine
- xv) õppeprogrammid
- xvi) teadus-, arendus- ja tutvustusprogrammid
- xvii) muud asjakohased meetmed.

VII LISA

VESIKONNA MAJANDAMISKAVAD

- A. Vesikonna majandamiskavad sisaldavad järgmisi elemente:
1. artiklis 5 ja II lisa nõutud üldine valglapiirkonna tunnuste kirjeldus. Selle hulka kuulub:
 - 1.1. pinnavee puhul:
 - veekogude asukoht ja piirid kaardil näidatuna,
 - ökopiiirkonnad ja vesikonnas asuvad pinnaveekogutüübid kaardil näidatuna,
 - pinnaveekogutüüpide jaoks kindlaks määratud võrdlustingimused;
 - 1.2. põhjavee puhul:
 - põhjaveekogumite asukoht ja piirid kaardil näidatuna;
 2. ülevaade märkimisväärsest koormusest ja mõjust, mida inimtegevus avaldab pinnavee ja põhjavee seisundile, sealhulgas:
 - punktreostusallikatest pärineva reostuse hindamine,
 - hajureostusallikatest pärineva reostuse hindamine, sealhulgas ülevaade maakasutusviisidest,
 - hinnang vee kvantitatiivsele seisundile mõjuva koormuse kohta, sealhulgas veevõtu kohta,
 - analüüs muu inimtegevuse mõju kohta vee seisundile;
 3. kaitsealade kindlaksmääramine ja kaardistamine vastavalt artiklile 6 ja IV lisale;
 4. artikli 8 ja V lisa kohaldamisel moodustatud seirevõrkude kaart ning nimetatud sätete alusel läbi viidud seireprogrammide tulemused kaardi kujul järgmiste vete seisundi kohta:
 - 4.1. pinnavesi (ökoloogiline ja keemiline);
 - 4.2. põhjavesi (keemiline ja kvantitatiivne);
 - 4.3. kaitsealad;
 5. artikli 4 alusel pinnavee, põhjavee ja kaitsealade jaoks seatud keskkonnavalade eesmärkide loend, sealhulgas eelkõige selliste juhtude tuvastamine, kus on rakendatud artikli 4 lõikeid 4, 5, 6 ja 7, ning sellega seonduv nimetatud artikli alusel nõutav teave;
 6. artiklis 5 ja III lisa nõutud veekasutuse majandusanalüüsi kokkuvõte;
 7. artikli 11 alusel vastu võetud meetmeprogrammi või -programmide kokkuvõte, sealhulgas viisid, kuidas nende abil artikli 4 alusel seatud eesmärgid saavutada;
 - 7.1. ühenduse veekaitsealade õigusaktide rakendamiseks vajalike meetmete kokkuvõte;
 - 7.2. aruanne praktiliste sammude ja võetud meetmete kohta veekasutuse kulude katmise põhimõtte kohaldamisel vastavalt artiklile 9;
 - 7.3. artikli 7 nõuete täitmiseks võetud meetmete kokkuvõte;

▼B

- 7.4. veevõtu ja vee tõkestamise kontrollimeetmete kokkuvõte, sealhulgas viide registritele ja juhtudele, mil artikli 11 lõike 3 punkti e alusel on erandeid tehtud;
 - 7.5. kokkuvõte punktreostusallikatest lähtuvate heidete ja muu vee seisundit mõjutava tegevuse kontrollimeetmete kohta vastavalt artikli 11 lõike 3 punkti g ja artikli 11 lõike 3 punkti i sätetele;
 - 7.6. selliste juhtude kindlakstegemine, mil otseheide põhjavette on artikli 11 lõike 3 punkti j kohaselt lubatud;
 - 7.7. artikli 16 kohaselt prioriteetsete ainete suhtes võetud meetmete kokkuvõte;
 - 7.8. juhuslike reostusjuhtide ärahoidmiseks või nende mõju vähendamiseks võetud meetmete kokkuvõte;
 - 7.9. kokkuvõte meetmete kohta, mis on võetud artikli 11 lõike 5 alusel veekogude suhtes, mis tõenäoliselt ei saavuta artikli 4 alusel seatud eesmäärke;
 - 7.10. andmed täiendavate meetmete kohta, mida on peetud vajalikuks, et täita kehtestatud keskkonnavalaseid eesmäärke;
 - 7.11. andmed meetmete kohta, mis on võetud artikli 11 lõike 6 alusel, et vältida merevee reostuse suurenemist;
 8. muude üksikasjalike programmide ja majandamiskavade register valglapiirkonnas, mis käsitlevad üksikuid alamvesikondi, sektoreid, konkreetseid küsimusi ja veetüüpe, ning nende sisukokkuvõte;
 9. võetud avaliku teabe ja konsultatsiooni alaste meetmete, nende tulemuste ja sellest tulenevalt kavas tehtud muudatuste kokkuvõte;
 10. pädevate asutuste nimekiri vastavalt I lisale;
 11. kontaktandmed ja kord artikli 14 lõikes 1 osutatud taustdokumentide ja -teabe saamiseks ning eelkõige andmed artikli 11 lõike 3 punkti g ja artikli 11 lõike 3 punkti i alusel kehtestatud kontrollimeetmete kohta ning artikli 8 ja V lisa alusel kogutud tegelike seiretulemuste kohta.
- B. Esimeses ajakohastatud vesikonna majandamiskavas ja kõikides edaspidistes ajakohastatud majandamiskavades sisaldub ka:
1. kokkuvõte pärast vesikonna majandamiskava eelmise versiooni avaldamist tehtud muudatustest ja ajakohastustest, sealhulgas kokkuvõte artikli 4 lõigete 4, 5, 6 ja 7 alusel toimuvatest ülevaatamistest;
 2. hinnang keskkonnavalaste eesmärkide saavutamisel tehtud edusammude kohta, sealhulgas eelmise kava kehtivusaja seiretulemuste esitamine kaardil ning selgitus kõigi saavutamata keskkonnavalaste eesmärkide kohta;
 3. kokkuvõte ja selgitus kõigi meetmete kohta, mis olid ette nähtud vesikonna majandamiskava eelmistes versioonides, ent mida ei ole rakendatud;
 4. kokkuvõte muude ajutiste meetmete kohta, mis on artikli 11 lõike 5 alusel kehtestatud pärast vesikonna majandamiskava eelmise versiooni avaldamist.

*VIII LISA***PEAMISTE SAASTEAINETE SOOVITUSLIK LOEND**

1. Halogeenorgaanilised ühendid ja ained, mis võivad vesikeskkonnas selliseid ühendeid moodustada.
2. Fosfororgaanilised ühendid.
3. Tinaorgaanilised ühendid.
4. Ained ja preparaadid või nende lagunemissaadused, millel on tõestatud kantserogeensed või mutageensed omadused või omadused, mis võivad vesikeskkonnas või vesikeskkonna kaudu mõjutada steroidide geneesi, kilpnäärme talitlust, sigimist või muid sisesekretsiooniga seotud funktsioone.
5. Püsivad süsivesinikud ja püsivad bioakumuleeruvad orgaanilised toksilised ained.
6. Tsüaniidid.
7. Metallid ja nende ühendid.
8. Arseen ja selle ühendid.
9. Biotsiidid ja taimekaitsevahendid.
10. Suspensioonis olevad ained.
11. Ained, mis soodustavad eutrofeerumist (eelkõige nitraadid ja fosfaadid).
12. Ained, mis avaldavad ebasoodsat mõju hapnikurežiimile (ja mida saab mõõta selliste parameetritega nagu BHT, KHT jms).

*IX LISA***HEITE PIIRVÄÄRTUSED JA KESKKONNAKVALITEEDI
STANDARDID**

Direktiivi 76/464/EMÜ tütaraktiivide alusel kehtestatud “lubatud koguseid” ja “kvaliteedialaseid eesmäärke” loetakse käesoleva aktiivi kohaldamisel heite piirväärtusteks ja keskkonnakvaliteedi standarditeks. Need on kehtestatud järgmistes aktiivides:

- i) elavhõbedaheitmete aktiiv (82/176/EMÜ); ⁽¹⁾
- ii) kaadmiumiheitmete aktiiv (83/513/EMÜ); ⁽²⁾
- iii) elavhõbedadirektiiv (84/156/EMÜ); ⁽³⁾
- iv) heksaklorotsükloheksaaniheitmete aktiiv (84/491/EMÜ); ⁽⁴⁾ ning
- v) ohtlike ainete heitmete aktiiv (86/280/EMÜ). ⁽⁵⁾

⁽¹⁾ EÜT L 81, 27.3.1982, lk 29.

⁽²⁾ EÜT L 291, 24.10.1983, lk 1.

⁽³⁾ EÜT L 74, 17.3.1984, lk 49.

⁽⁴⁾ EÜT L 274, 17.10.1984, lk 11.

⁽⁵⁾ EÜT L 181, 4.7.1986, lk 16.

▼M3

LISA X

VEEPOLIITIKA VALDKONNA PRIORITEETSETE AINETE LOETELU

Number	CASi number ⁽¹⁾	ELi number ⁽²⁾	Prioriteetse aine nimetus ⁽³⁾	Nimetatud prioriteetseks ohtlikuks aineks
(1)	15972-60-8	240-110-8	alakloor	
(2)	120-12-7	204-371-1	antratseen	X
(3)	1912-24-9	217-617-8	atrasiin	
(4)	71-43-2	200-753-7	benseen	
(5)	ei kohaldata	ei kohaldata	bromodifenüüleeter ⁽⁴⁾	X ⁽⁵⁾
	32534-81-9	ei kohaldata	pentabromodifenüüleeter (derivaa- tide numbrid 28, 47, 99, 100, 153 ja 154)	
(6)	7440-43-9	231-152-8	kaadmium ja selle ühendid	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	kloroalkaanid, C ₁₀₋₁₃ ⁽⁴⁾	X
(8)	470-90-6	207-432-0	klorofenvinfoss	
(9)	2921-88-2	220-864-4	kloropürifoss (etüülkloropürifoss)	
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-dikloroetaan	
(11)	75-09-2	200-838-9	diklorometaan	
(12)	117-81-7	204-211-0	di(2-etüül-heksüül)ftalaat	
(13)	330-54-1	206-354-4	diuroon	
(14)	115-29-7	204-079-4	endosulfaan	X
(15)	206-44-0	205-912-4	fluoranteen ⁽⁶⁾	
(16)	118-74-1	204-273-9	heksaklorobenseen	X
(17)	87-68-3	201-765-5	heksaklorobutadien	X
(18)	608-73-1	210-158-9	heksaklorotsükloheksaan	X
(19)	34123-59-6	251-835-4	isoproturoon	
(20)	7439-92-1	231-100-4	plii ja selle ühendid	
(21)	7439-97-6	231-106-7	elavhõbe ja selle ühendid	X
(22)	91-20-3	202-049-5	naftaleen	
(23)	7440-02-0	231-111-14	nikkel ja selle ühendid	
(24)	25154-52-3	246-672-0	nonüülfenool	X
	104-40-5	203-199-4	(4-nonüülfenool)	X
(25)	1806-26-4	217-302-5	oktüülfenool	
	140-66-9	ei kohaldata	(4-(1,1',3,3'-tetrametüülbutüül)fe- nool)	
(26)	608-93-5	210-172-5	pentaklorobenseen	X
(27)	87-86-5	231-152-8	pentaklorofenool	
(28)	ei kohaldata	ei kohaldata	polüaromaatsed süsivesinikud	X
	50-32-8	200-028-5	(benso(a)püreen)	X
	205-99-2	205-911-9	(benso(b)fluoranteen)	X
	191-24-2	205-883-8	(benso(g,h,i)perüleen)	X
	207-08-9	205-916-6	(benso(k)fluoranteen)	X
	193-39-5	205-893-2	(indeno(1,2,3-cd)püreen)	X
(29)	122-34-9	204-535-2	simasiin	

▼M3

Number	CASi number ⁽¹⁾	ELi number ⁽²⁾	Prioriteetse aine nimetus ⁽³⁾	Nimetatud prioriteetseks ohtlikuks aineks
(30)	ei kohaldata	ei kohaldata	tributüültina ühendid	X
	36643-28-4	ei kohaldata	(tributüültina-katioon)	X
(31)	12002-48-1	234-413-4	triklorobenseenid	
(32)	67-66-3	200-663-8	triklorometaan (kloroform)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	trifluraliin	

⁽¹⁾ CAS: Chemical Abstract Services.

⁽²⁾ ELi number: Euroopa olemasolevate kaubanduslike ainete loetelu (EINECS) või Euroopa teavitatud uute keemiliste ainete loetelu (ELINCS) number.

⁽³⁾ Ainete rühma korral on tabelis soovitusliku parameetrina esitatud rühma tüüpiline esindaja (sulgudes ja ilma numbrita). Selle ainete grupi suhtes tuleb soovituslikud parameetrid määrata analüütilisel meetodil.

⁽⁴⁾ Nendes ainete rühmades on harilikult palju individuaalseid ühendeid. Vastavaid soovituslikke parameetreid ei ole praegu võimalik esitada.

⁽⁵⁾ Ainult pentabromodifenüüleeter (CASi nr 32534-81-9).

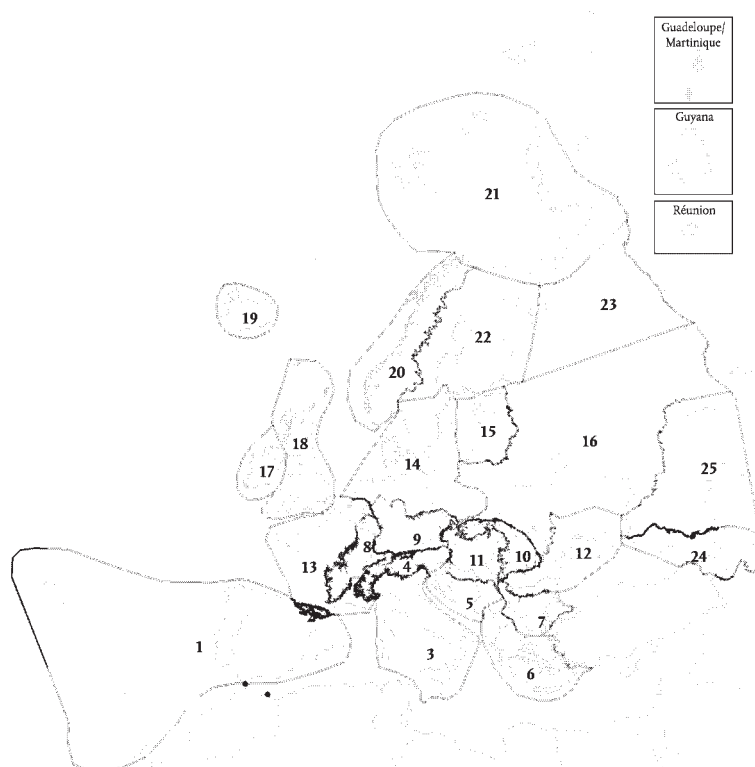
⁽⁶⁾ Fluoranteen on loetelus esitatud teiste, ohtlikumate polüaromaatsete süsivesinike indikaatorina.

XI LISA

KAART A

Süsteem A: Ökopiirkonnad jõgede ja järvede puhul

1. Ibeeria ja Makaroneesia piirkond
2. Püreneed
3. Itaalia, Korsika ja Malta
4. Alpid
5. Dinaari Lääne-Balkan
6. Kreeka Lääne-Balkan
7. Ida-Balkan
8. Läänekõrgendik
9. Keskkõrgendik
10. Karpaadid
11. Ungari madalik
12. Pontise piirkond
13. Läänetasandik
14. Kesktaandik
15. Baltikum

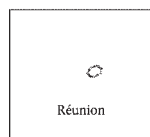
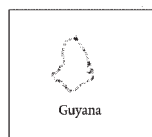
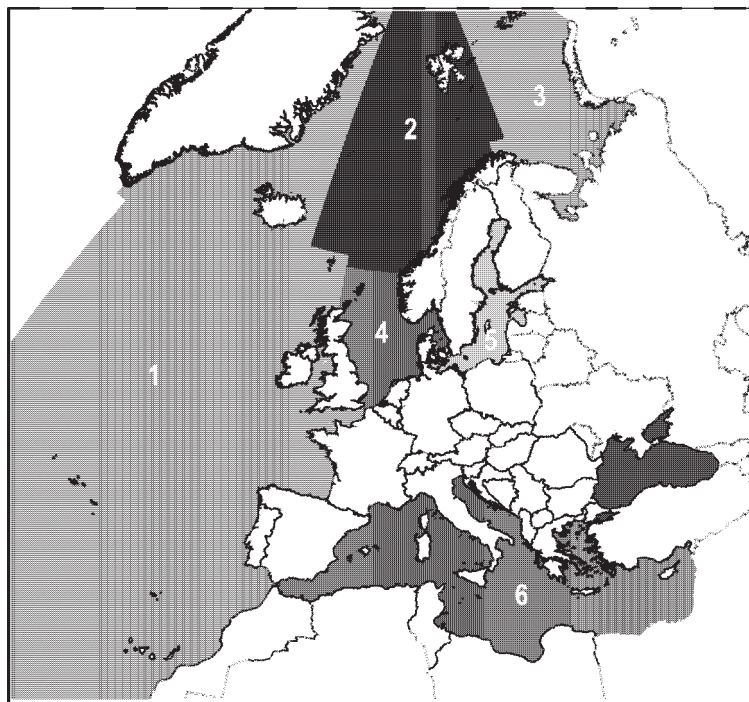
▼B

16. Idatasandik
17. Iirimaa ja Põhja-Iirimaa
18. Suurbritannia
19. Island
20. Boreaalne kõrgustik
21. Tundra
22. Fennoskandia
23. Taiga
24. Kaukasus
25. Kaspia madalik

KAART B

Süsteem A: Ökopiirkonnad ülemineku- ja rannikuvete puhul

1. Atlandi ookean
2. Norra meri
3. Barentsi meri
4. Põhjameri
5. Läänemeri
6. Vahemeri

KOMISJONI AVALDUS

Komisjon lisab oma artikli 17 lõike 3 alusel esitatavale aruandele liikmesriikide abiga tasuvusanalüüsi.